

ATLETIKA

WWW.ATLETIKASVK.SK

ČÍSLO 4 | DECEMBER 2016

Trojica zástupcov kráľovnej športov v exekutive SOV!

(NECHÝBA MEDZI NIMI ATLÉT ROKA 2016 MATEJ TÓTH)

ISSN 1335-4663
9 771335 466007
17

MATEJ TÓTH: KRÁĽOVA
KLUKATÁ CESTA NA OLYMP

PREZIDENT SAZ: DÔVERA
TEŠÍ, ALE AJ ZAVÄZUJE

VČERA A DNES: TRI MEDAILY
- PRVÝ RAZ A NAPOSLEDY

ČO NÁJDETE V ČÍSLE

4

ATLÉT ROKA 2016

Piata korunovácia kráľa Mateja
Laureáti ankety Atlét roka 2016
Zaujímavosti z ankety
Kráľova kľukatá cesta na Olymp

8

ROZHOVOR

Peter Korčok:
Dôvera teší, ale aj zaväzuje
Maťov stĺpček:
Diplomati v teplákoch

10

VČERA A DNES

Halové MS 1987:
Tri medaily – prvý raz aj naposledy

14

SIEŇ SLÁVY

Hold ďalším trom legendám

I-XII

ŠTATISTICKÁ PRÍLOHA

Slováci na halových MS a ME

15

TALENT

Monika Zavilinská:
Z chodkyne piata výškarka v Európe

16

DETSKÁ ATLETIKA

Detská atletika je v kurze
Bavme deti športom

18

NÁVRATY

Majstrovstvá SR v krose:
Hetrik budúceho lekára

19

NÁVRATY

Majstrovstvá Európy v krose:
Rekordný tím neoslil
MS veteránov:
Bajner a Vašina strieborní

20

U NÁS V KLUBE

ŠŠK J. A. Komenského Bardejov:
Mladé talenty vyrastajú na starej škvare

22

HISTÓRIA

Historky z histórie

24

PERSONÁLIE

Oslavujú | Opustili nás | VZ SOV | Nový VV SAZ

Termín redakčnej uzávierky: 11. december 2016

Slovenská atletika má od 26. novembra až trojnásobné zastúpenie v exekutive SOV. Peter Korčok (vľavo) sa stal dokonca viceprezidentom, dekan FTVŠ UK Marián Vanderka (vpravo) členom výkonného výboru a Matej Tóth v ňom má miesto z titulu šéfa komisie športovcov SOV. Viac na 25. strane.

Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

SLOVENSKÁ

atletika

sa dá kúpiť aj predplatiť

Časopis SLOVENSKÁ ATLETIKA vydáva Slovenský atletický zväz v spolupráci so spoločnosťou Sport Marketing Company, s. r. o. – vychádza štyrikrát do roka.

Najpohodlnejšie je zabezpečiť si ho formou celoročného predplatného v hodnote 10 eur – v tom prípade budete dostávať jednotlivé čísla bezprostredne po vyjdení poštou na adresu, ktorú uvediete.

Jednotlivé čísla (à 1,50 €) si môžete **zakúpiť** aj osobne na sekretariáte Slovenského atletického zväzu v Bratislave na Bajkalskej ulici 7A, 3. poschodie.

V prípade záujmu kontaktujte Tomáša Benka,
telefón: +421 918 950 100
e-mail: benko@atletikasvk.sk.

Adresa na zasielanie poštových alebo e-mailových objednávok ročného predplatného:

Slovenský atletický zväz

Bajkalská 7A
831 04 Bratislava
telefón: +421 918 950 100
e-mail: benko@atletikasvk.sk

EDITORIAL

Krásny rok, škoda, že sa končí

Pomaly sme sa dostali na koniec roka, o ktorom by sa dalo z atletického pohľadu povedať – škoda, že sa končí! Olympijské zlato Mateja Tótha v ňom vyčnieva nad všetkými väčšími či menšími úspechmi našich atlétov.

Málokto si však uvedomuje, že priamo v olympijskej súťaži (nie po dodatočných úpravách poradia pre diskvalifikácie súperov za doping) sme v ére samostatnosti do hier v Riu nezískali ani jeden výsledok porovnateľný s 5. miestom Marcela Lomnického. Keď k tomu pridáme znovuzrodenie prekážkara Martina Kučeru či skokanských dvojčiek Veldákových alebo výsledky talentov, ako sú Gabriela Gajanová, Michaela Pešková, Monika Zavilinská, úspešné halové MS v podaní Ivety Putalovej a nečakané zlepšenie našej ženskej štafety na 4 × 400 m, ťažko sa môžeme pozerieť na uplynulý rok inak ako na najúspešnejší v histórii slovenskej atletiky od rozdelenia bývalého Československa.

Samozrejme, veční pesimisti si vždy nájdu svoje ale. Oni – na rozdiel od mnohých z vás – žijú vo svojom svete večnej nespokojnosti. S každým a so všetkým. My, čo máme radi atletiku a tešíme sa zo života, sme šťastní, aký krásny atletický rok sme prežili.

Skeptik by sa však hneď spýtal: Ale čo nás čaká? Ja si myslím, že sa môžeme tešiť aj na to. Potenciál našej atletiky naznačuje, že aj v najbližších rokoch by sme sa mohli radovať z úspechov.

Máme olympijského víťaza a majstra sveta Mateja Tótha a myslím si, že posledné slovo nepovedali ešte ani sestry Dana a Jana Veldákové, Martina Hrašnová, Lucia Hrivnák Klocová. Isté je, že ďalší olympijský cyklus by mal byť už aj v znamení medailových aspirácií Marcela Lomnického. Čoraz bližšie k atletickej elite – minimálne kontinentálnej – by mohli smerovať aj mnohí ďalší: Kučera, Volko, Putalová, Veszelka, Bezeková, Štuková, ale aj už spomenutá omladina. Samozrejme, na svoju príležitosť čakajú aj mnohí ďalší. Pohľad do budúcnosti signalizuje, že ak budeme naďalej tvrdo pracovať a pridá sa k tomu aj potrebné šťastie, ani v najbližších rokoch sa slovenská atletika nemusí vracäť domov z vrcholných podujatí bez medaily či dokonca medailí...

Prežili sme nádherný atletický rok a črtá sa, že prídu možno ďalšie podobné. Preto spojme všetci sily, aby sme sa mohli spolu tešiť z úspechov našej atletiky aj v budúcnosti. Želám vám všetkým krásne Vianoce a všetko len to najlepšie v novom roku 2017.

MARTIN PUPÍŠ,

šéftrener Slovenského atletického zväzu

pf
2017

Veselé Vianoce
a šťastný nový rok!

Vydáva: Slovenský atletický zväz v spolupráci so Sport Marketing Company, s. r. o., ako občasník
Registračné číslo: MK SR: 2082/99 | ISSN 1335-4663-17 | Editori: Gabriel Bogdányi,
e-mail: gabriel@sa.sk | Juraj Marcinát, e-mail: marcinat@sa.sk | Radovan Klein, e-mail: rklein@sa.sk
Autorský kolektív: Gabriel Bogdányi | Marián Kalabus | Darina Kozolková | Marián Šimo
Simona Švachová | Matej Tóth | Štefan Žilka
Grafická úprava: Peter Lajčák | Tlač: ZimPress s.r.o. | Webová stránka SAZ: www.atletikasvk.sk

ČASOPIS O SLOVENSKEJ ATLETIKE

SLOVENSKÁ
atletika

ATLÉTOM ROKA MATEJ TÓTH, HETRIK MATEJA SPIŠIAKA A MICHAELY PEŠKOVEJ. PREKVAPILA GABRIELA GAJANOVÁ, VETERÁN ROKA JE MIROSLAV BAJNER

Piata korunovácia kráľa Mateja

V roku 2006 zvíťazil s náskokom 47 bodov pred Luciou Klocovou, v roku 2013 o 104 pred Marcelom Lomnickým, v roku 2014 o 59 pred Martinou Hrašnovou, vlni o 140 znova pred Marcelom Lomnickým. Teraz mal pred našou kladivárskou jednotkou rekordný 151-bodový náskok. Chodec Matej Tóth je zásluhou olympijského prvenstva na 50 km víťaz ankety Atlét roka 2016.

Už vlni, keď získal v Pekingu titul majstra sveta, triumfoval úplne suverénne: z maximálneho možného počtu 590 bodov získal 589. Teraz „stratil“ tiež iba jediný bodík, ale pri vyššom počte hlasujúcich. Zo 700 možných mu respondenti nadelili 699!

Tridsaťtiročný Tóth nedal piatemu kladivárovi z OH v Riu aj ME v Amsterdame Marcelovi Lomnickému žiadnu šancu. Odchovanec nitrianskej atletiky skončil už tretí raz druhý (2013, 2015, 2016).

Tridsaťtiročný Tóth získal ocenenie Atlét roka piaty raz a atakuje postavenie kladivára Libora Charfreitaga, ktorého za kráľa slovenskej atletiky

zvolili šesťkrát. Chodec VŠC Dukla Banská Bystrica dosiahol v Riu životný úspech, hoci v júni pre problémy s ľavou holenou šlachou hrozilo, že na olympiádu vôbec nepôjde. Záver prípravy mu však vyšiel fantasticky a v Riu vďaka skvelému taktickému výkonu získal zlato. Pred olympijskou päťdesiatkou štartoval v roku 2016 iba dvakrát: na halovom mítingu Elán skončil na 5000 m štvrtý (19:25,42) a na obnovenom mítingu P – T – S v Šamoríne druhý na 3000 m (11:31,69).

Za Tóthom a Lomnickým skončila v hlasovaní takisto ako vlni štvorstovkárka Iveta Putalová.

U hlasujúcich zrejme najviac zavážilo jej výborné 6. miesto na 400 m na marcových halových MS v Portlande.

Štvrtý v ankete skončil siedmy z finále na 400 m prekážok na ME v Amsterdame Martin Kučera, ktorý sa vlni nedostal ani do prvej desiatky. Na ďalších miestach sú v TOP 10 stálice slovenskej atletiky Martina Hrašnová, Jana Veldáková (spoločne na piatej priečke), Dana Veldáková a Lucia Hrivnák Klocová. Toto kvarteto sa zoradilo v rozpätí 23 bodov. Jediný, kto sa dostal medzi elitu (je v nej nováčik) a neštartoval v Riu, je celkovo deviaty šprintér Ján Volko. Desiatku najlepších uzatvára chodec na 50 km Dušan Majdán.

Ocenenie Tréner roka 2016 získal Tóthov kouč Matej Spišiak, ktorý triumfoval už tretí raz v sérii. V hlasovaní o najlepšieho mládežníka a mládežníč-

keho trénera zviedli tesné súboje piata prekážkarka na 400 m na MSJ Michaela Pešková s bronzovou osemstovkarkou na ME „17“ Gabrielou Gajanovou (rozdiel 6 bodov) a Pavel Slouka s Eduardom Čordášom (rozdiel 2 body). Za najlepšieho veterána vyhlásili vicemajstra sveta v skoku o žrdi v kategórii M55 Miroslava Bajnera.

V ankete Atlét roka boli doteraz najúspešnejší vrhači s 10 prvenstvami - šesťkrát vyhral kladivár Libor Charfreitag, tri razy guliar Milan Haborák a raz kladivárka Martina Hrašnová. Ocenenie získali sedemkrát chodci (päťkrát Matej Tóth, dvakrát Igor Kollár), dvakrát prekážkar Igor Kováč, jeden triumf majú na konte vytrvalci Róbert Štefko, Miroslav Vanko, štvorstovkár Štefan Balošák, trojskokanka Dana Veldáková a strednotratiarka Lucia Klocová.

GABRIEL BOGDÁNYI

Radosť Mateja Tótha po riodejaneirskom triumfe.

Foto: SITA - MARTIN MEDŇANSKÝ

TRÉNER ROKA

MATEJ SPIŠIAK (5. 4. 1978) - Žiadna zmena na čele poradia najúspešnejších trénerov, kouč Mateja Tótha je lídrom už tretí rok za sebou. Zaslúžene: jeho zverenie pokračoval v zbieraní medailí na vrcholných podujatiach aj v roku 2016. Po striebre na ME 2014 v Zürichu, zlate na MS 2015 v Pekingu získal Tóth pod Spišiakovou taktikou v chôdzi na 50 km najväčší možný športový úspech - je olympijský víťaz. V Riu de Janeiro vyhral taktickú bitku v druhom najlepšom výkone na svete v roku 2016 - 3:40:58 h. Z tréningovej skupiny Mateja Spišiaka si zlepšil osobné maximum na 20 km i ďalší účastník hier v Riu Anton Kučmín (z 1:21:59 na 1:20:43), pričom v európskych tabuľkách je deviaty. Jeho ďalšia zverienka Mária Czaková skončila na OH 48.

ATLÉT ROKA - MLÁDEŽ

MICHAELA PEŠKOVÁ (22. 10. 1997) - Po striebrač na EYOF 2013 a OH mládeže 2014, 6. mieste na MEJ 2015 pokračovala mladá Trnavčanka (úspešne zmaturovala na Športovom gymnáziu J. Herdu) v zbieraní finálových umiestení aj v uplynulom roku. Na juniorských MS v Bydgoszczy skončila piata, druhá najlepšia z Európaniek. Vďaka semifinálovému času 58,08, ktorým za vlastným juniorským rekordom SR zaostala len o 6 stotín, je štvrtá v európskych tabuľkách roka. Zverienka Eduarda Čordáša zavíšila v ankete Atlét roka víťazný hetrik v mládežníckej kategórii (2014, 2015, 2016), keď predtým v roku 2013 skončila tretia.

MLÁDEŽNÍCKY TRÉNER ROKA

PAVEL SLOUKA (28. 6. 1956) - Čerstvý šesťdesiatnik, bývalý popredný slovenský strednotratiar, priviedol Gabrielu Gajanovú k bronz na 800 m na historicky prvých atletických ME do 17 rokov v Tbilisi. Na trón pre najlepšieho slovenského mládežníckeho trénera sa Pavel Slouka vrátil po dvanástich rokoch. Toto ocenenie získal predtým zásluhou vynikajúcich výsledkov Lucie Klocovej, ktorá vozila medaily z MSJ i MEJ, už štyrikrát v rokoch 2001, 2002, 2003, 2004 (3./2005). V dvetisícťroťom dokonca slávil double, keďže získal ocenenie Tréner roka aj v kategórii dospelých.

PREKVAPENIE - OBJAV ROKA

GABRIELA GAJANOVÁ (12. 10. 1999) - Sedemnásťročná dievčina z Bobrovca študujúca na Evanjelickom gymnáziu Juraja Tranovského v Liptovskom Mikuláši, ktorá dochádza trikrát v týždni na tréningy za koučom Pavlom Sloukom do vyše 70 km vzdialeného Martina, potvrdila na premiérových ME do 17 rokov v Tbilisi svoj veľký talent. Nemala ešte ani štrnásť, keď v septembri 2013 zabehla 800 m za 2:15,68 min. Na ME 2016 získala nečakane bronz, hoci tabuľkovo mala bojovať „len“ o postup do finále. Gajanová vyhrala aj osemstovku v medzištátnom stretnutí Maďarsko - Slovensko - Česko v Brne v osobnom rekorde 2:09,21 s 30-metrovým náskokom. V sezóne sa zlepšila i na 400 m, čas 56,92 bol B-limit na ME „17“.

VETERÁN ROKA

MIROSLAV BAJNER (7. 9. 1957) - Päťdesiatdeväťročný žrdkár AC Stavbár Nitra vozí medaily z veteránskych šampionátov už štvrtý rok. Zásluhou striebra na tohtoročných MS v austrálskom Perthe v kategórii M55 (55- až 59-roční) výkonom 355 cm sa stal prvý raz v kariére víťazom ankety v kategórii Veterán roka. Na prvú priečku sa vyšvihol z vlaňajšej šestnástej. Na vrcholných podujatiach v predošlých rokoch si vybojoval v kategórii M55 v žrdi tieto medaily: MS 2013 v Porto Alegre bronz (340 cm), Svetové hry 2013 v Turíne striebro (330 cm), ME 2014 v Izmiri bronz (330 cm), halové ME 2015 v Toruni striebro (350 cm). Skok o žrdi je pre Miroslava Bajnera celoživotná záľuba a odreagovanie sa po práci.

PREHĽAD VÍTAZOV ANKETY

1993: IGOR KOLLÁR (chôdza)
1994: RÓBERT ŠTEFKO (dlhé behy)
1995: IGOR KOVÁČ (prekážky)
1996: ŠTEFAN BALOŠÁK (400 m)
1997: IGOR KOVÁČ (prekážky)
1998: MIROSLAV VANKO (dlhé behy)
1999: IGOR KOLLÁR (chôdza)
2000: MILAN HABORÁK (guľa)
2001: MILAN HABORÁK (guľa)
2002: MILAN HABORÁK (guľa)
2003: LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
2004: LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
2005: LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
2006: MATEJ TÓTH (chôdza)
2007: LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
2008: LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
2009: MARTINA HRAŠNOVÁ (kladivo)
2010: LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
2011: DANA VELDÁKOVÁ (trojskok)
2012: LUCIA KLOCOVÁ (stredné trate)
2013: MATEJ TÓTH (chôdza)
2014: MATEJ TÓTH (chôdza)
2015: MATEJ TÓTH (chôdza)
2016: MATEJ TÓTH (chôdza)

ZAÚJÍMAVOSTI Z ANKETY

- ✓ Vyplnené hlasovacie lístky odovzdalo 49 (vlni 37) zástupcov klubov, 8 členov VV SAZ a 13 novinári.
- ✓ Z dovedna 70 hlasovacích lístkov (vlni 59) sa Tóthovo meno objavilo najvyššie na 69, na jednom bola pred chodeckým šampiónom prvá Soňa Vnenčáková, štvrtá na MS v behu do vrchu.
- ✓ Víťaz sa objavil na 1. mieste u všetkých hlasujúcich s výnimkou jedného klubu.
- ✓ Traja zo šiestich lanských laureátov obhájili svoje prvenstvá, nespeli Eduard Čordáš v kategórii Mládežnícky tréner roka (skončil 2. len o 2 body), Milan Beliansky bol medzi veteránmi piaty a Iveta Putalová v kategórii Prekvapenie/objav roka šiesta.

- ✓ V kategórii dospelých sa v konečnom hodnotení objavilo 28 atléto (vlni 26), mládežníkov bolo 13 (vlni 12), trénerov dospelých 15 (vlni 18) a mládežníckych trénerov dokonca až 21 (vlni 18).
- ✓ V prvej desiatke dospelých sa ocitli štyria predošlí víťazi - Tóth (2006, 2013, 2014, 2015), Hrašnová (2009), D. Veldáková (2011) a Klocová (2012).
- ✓ Tóth sa v TOP 10 umiestnil už jedenásť raz v sérii, predtým bol 1. (2006), 10. (2007), 6. (2008), 3. (2009), 3. (2010), 2. (2011), 3. (2012), 1. (2013), 1. (2014), 1. (2015).

LAUREÁTI ANKETY ATLÉT ROKA 2016

ATLÉT ROKA - DOSPELÍ

- (1.) Matej Tóth (VŠC Dukla Banská Bystrica, chôdza) 699
- (2.) Marcel Lomnický (VŠC Dukla Banská Bystrica, kladivo) 548
- (3.) Iveta Putalová (BK HNTN Bratislava, 400 m) 422
- (12.) Martin Kučera (BK HNTN Bratislava, 400 m prek.) 343
- (8.) Martina Hrašnová (VŠC Dukla Banská Bystrica, kladivo) 278
(10.) Jana Veldáková (VŠC Dukla Banská Bystrica, diaľka) 278
- (6.) Dana Veldáková (VŠC Dukla Banská Bystrica, trojskok) 266
- (4.) Lucia Hrivnák Klocová (AK ZTS Martin, 800 m) 255

- (-) Ján Volko (AC Stavbár Nitra, šprinty) 188
 - (16.) Dušan Majdán (VŠC Dukla Banská Bystrica) 106
- Poznámka: V zátvorke umiestenie v roku 2015.

ATLÉT ROKA - MLÁDEŽ

- Michaela Pešková (AŠK Slávia Trnava, 400 m prek.) 127
- Gabriela Gajanová (AK ZTS Martin, 800 m) 121
- Ján Volko (AC Stavbár Nitra, šprinty) 82

TRÉNER DOSPELÝCH

- Matej Spišiak (chôdza) 191
- Marcel Lopuchovský (šprinty a stredné trate) 71
- Radoslav Dubovský (skoky) 45

TRÉNER MLÁDEŽE

- Pavel Slouka (stredné trate) 114
- Eduard Čordáš (šprinty a prekážky) 112
- Nad'a Bendová/Róbert Kresťanko 77

PREKVAPENIE - OBJAV ROKA

- Gabriela Gajanová (AK ZTS Martin, 800 m) 116
- Martin Kučera (BK HNTN Bratislava, 400 m prek.) 95
- Ján Volko (AC Stavbár Nitra, šprinty) 54

VETERÁN ROKA

- Miroslav Bajner (AC Stavbár Nitra, žrd) 84
- Peter Sládek (TJ Orava Dolný Kubín, viacboje) 80
- Jozef Vašina (AC Stavbár Nitra, žrd) 64

ŽIVOTNÝ ROK MATEJA TÓTHA MESIAC PO MESIACI - ALEBO AKO SA NERAZ Z BEZNÁDEJE DOPRACOVAL K OLYMPIJSKÉMU ZLATU

Kráľova

hodec Matej Tóth je olympijský víťaz a piaty raz - štvrtýkrát za sebou, čo pred ním nik nedokázal - aj kráľ slovenskej atletiky. Cesta 33-ročného odchovanca nitrianskej atletiky v službách VŠC Dukla Banská Bystrica na športový Olymp nebola vôbec jednoduchá. Záblesky nádeje striedala neistota. Napokon mal jeho príbeh šťastný koniec. Čo mu však predchádzalo a čo po ňom nasledovalo, dozviete sa v nasledujúcich riadkoch.

JANUÁR

ČO SA STALO: Dvadsaťštyri hodín pred slávnostným odovzdávaním ocenení Krištáľové krídlo (Matej ho dostal za šport) zašliapal pri mínus 15 °C 40 km za skvelých 3:06:35, no o týždeň neskôr na halovom mítingu Elán skončil na 5000 m až štvrtý.

MATEJ: „Po úspechu na MS v Pekingu bola lanská jeseň náročná. Po menších zdravotných problémoch v decembri som sa v januári cítil veľmi dobre. Trénoval som čoraz kvalitnejšie, o čom svedčí štyridsiatka v mraze v tempe na výsledných 3:53:30 na 50 km. Hoci môj jediný halový štart nedopadol ideálne, naznačil, že sa dostávam do formy. Potešilo ma aj ocenenie Krištáľové krídlo, bol som dobre naladený, tešil som sa na ďalšie tréningy.“

FEBRUÁR

ČO SA STALO: Na sústredení v juhoafrickom Johannesburgu zameranom najmä na objemovú prípravu sa Matej boril s problémovou ľavou holennou šľachou.

MATEJ: „Očakávaná pohoda neprišla. Hneď na začiatku februára sa ozvala šľacha. Najskôr to vyzeralo len na drobné zranenie, nakoniec sa z toho vyklubal vážny problém. Práve na sústredení v JAR, ktoré malo byť kľúčové v zimnej príprave, som urobil veľkú chybu. Nedoprial som nohe dostatok času na regeneráciu a ďalej som trénoval. Chcel som využiť perfektné podmienky. Takmer na celom sústredení som trénoval - hoci dosť obmedzene - a dostal som sa do solídnej kondície. Ibaže s nedoliečenou nohou...“

MAREC

ČO SA STALO: Problémy s holennou šľachou pokračovali, Matej odvolal štart v Dudinciach, kde mal súťažiť na 20 km. Po dlhých rokoch bol na svojich obľúbených pretekoch (20 účasť!) len v úlohe diváka. Mestské zastupiteľstvo mu udelilo titul čestný občan Dudiniec.

MATEJ: „Po návrate z Afriky som ešte absolvoval 30-

Takto Matej trénoval v júli v talianskych Alpách v Livigne (1850 m n. m.), pričom býval ešte vyššie v Trepalle (2208 m n. m.). Spoločnosť mu robil aj vicemajster Európy 2010 na 50 km Grzegorz Sudol z Poľska. Foto: ARCHÍV (mt)

kilometrový tréning, ale hneď po ňom sa noha ozvala opäť. Už som tušil, že jarná časť sezóny je ohrozená. Stále som však bol pokojný, lebo najdôležitejšia bola príprava na OH v Riu. Dudinskú päťdesiatku som si užil v role diváka, malo to svoje čaro.“

APRÍL

ČO SA STALO: Matej chýbal aj na svojich ďalších obľúbených pretekoch v Poděbradoch, kde vyhral 5-krát (2003, 2008, 2009, 2012, 2014) a štyrikrát si zlepšil osobný rekord na 20 km (2003, 2005, 2009, 2013). Kouč Matej Spišiak prvý raz nahlas vyslovil vetu, že Matej bude mať letnú súťažnú premiéru možno až priamo v Riu.

MATEJ: „Už sme mali všetci jasno v tom, že na jar nebudem štartovať na žiadnych pretekoch. Napriek tomu ma nezachvátila panika, snažil som sa hľadať v tejto situácii aj pozitíva. Nastavil som si myseľ tak, že aspoň budem mať väčšiu chuť a dostatok energie v záverečnej príprave na OH.“

MÁJ

ČO SA STALO: Matej mal v pláne letieť s našimi chodcami do Ríma na MS družstiev v úlohe divá-

ka, no napokon sa rozhodol inak a vymyslel si taľanské sústredenie na Sliezskom dome.

MATEJ: „Cestovať do Ríma nemalo žiadny zmysel. Radšej som sa sústredil na regeneráciu holene a postupné zvyšovanie obrátok v tréningu. Noha už celkom poslúchala, mohol som postupne trénovať viac a viac. Do plánu prípravy sme zaradili sústredenie na Sliezskom dome: s fyzioterapeutom Denisom Freudenfeldom a trénerom Maťom Spišiakom sme sa koncentrovali len na robotu a nič nás nevyrušovalo. Tešil som sa, že konečne môžem nerušene trénovať. Keď sa na toto sústredenie pozerám s odstupom času, bez tohto sústredenia by som prípravu na OH možno ani nestihol odrobiť.“

JÚN

ČO SA STALO: Konečne prvý štart v letnej sezóne (po 125-dňovej súťažnej pauze), hoci iba na 3000 m. Matej skončil 4. júna na mítingu P - T - S v Šamoríne druhý za Antonom Kučmínom. O pár dní sa však začali šíriť poplašné správy. Desať týždňov pred štartom v Riu sa boľavá šľacha ozvala znova.

MATEJ: „Keďže som absolvoval niekoľko špeciálnych tréningov, a hoci som zďaleka nebol vo forme, rozhodol som sa, že svojou účasťou podporím skvelú myšlienku obnovenia péteesky. Žiaľ, potom sa opäť ozvala holeň a prvýkrát som si už nebol istý, či sa stihnem pripraviť na olympiádu. Zasadlo lekárske konzílium, ktoré rozhodlo o radikálnom postupe, ale v podstate jedinej možnosti, ako sa o to aspoň pokúsiť. V závere mesiaca som absolvoval sústredenie v Tatrách, kde som nachodil slušnú porciu kilometrov a urobil som si dobrý základ do ďalšej prípravy. Popri tréningu som rehabilitoval, chodil som do bazéna v Poprade. Celkom som si začal veriť, že by to napokon predsa len mohlo vyjsť.“

JÚL

ČO SA STALO: Prichádza zásadný obrat - v Taliansku. Matej si najprv skvele zatrénoval i oddýchol v spoločnosti manželky Lenky a dcérok pri mori v Caorle a potom sa vybral na tréningový kemp v Trepalle v nadmorskej výške 2250 m. Model týždňa pri mori a vzápätí tri v horách si odskúšal úspešne už vlni. Dvadsaťdruhého júla cez twitter zvestoval, že má za sebou jeden z najlepších tréningových týždňov v kariére.

MATEJ: Ocitol som sa v situácii hop alebo trop. Buď absolvujem nevyhnutné tréningy a noha zátáž vydrží, alebo do Ria nepôjdem. Už v Caorle som sa začal cítiť výborne, asi sa odzrkadlila robota z Tatier. Vďaka výbornej regenerácii a morskej vode noha držala. Nasledovalo kľúčové vysokohorské sústredenie. Tam to ani zďaleka nebolo stále ružové, noha ma viackrát počas tréningov i po nich rozbolela. Vďaka skvelej práci Denisa Freudenfelda a doktora Pavla Hajmássyho sme ju však vždy dali dokopy. Vedel som, že ak vynechám alebo nedokončím dva či tri tréningy, na olympiádu sa nestihnem pripraviť. Preto som niekedy až tvrdohlavo a cez bolesť odmakal všetko, čo sme si naplánovali.“

AUGUST

ČO SA STALO: Matej odletel do Brazílie už 6. augusta. Nie však do Ria, ale najprv na sústredenie do Juiz de Fora. V príprave sa mu dарило, nádej na dobrý výsledok na OH rástla zo dňa na deň. Deväťnásteho augusta sa z neho stáva olympijský víťaz. Prvý atletický zo Slovenska v ére samostatnosti.

MATEJ: „Vedel som dve veci: že na olympiádu som pripravený a ak holeň nebudem preťažovať, do Ria by mala vydržať a tam, aj keby traktory padali, musí vydržať až do cieľa. Tieto predpoklady sa potvrdili. Hneď, ako sme objem na tréningoch znižovali, noha mala viac času na regeneráciu. V Juiz de Fora som s ňou nemal nijaký problém, takže som sa začal nastavovať na útok na najvyššie priečky. V Riu dopadlo všetko skvele. Mal som

obrovskú radosť, že všetko, o čom ste doteraz čítali, stálo za to. Nohu som si síce úplne 'odpálil', ale s tým sme počítali a už to bolo úplne jedno. Príchod domov bol úžasný, plný emócií, možno ešte krajších ako priamo v Riu. Až vtedy som pochopil, že môj úspech je výnimočný, a že som nielen sebe a najbližším, ale takmer celému Slovensku spôsobil obrovskú radosť.“

SEPTEMBER

ČO SA STALO: Sezóna sa pre Mateja po triumfe v Riu skončila, no roztočil sa kolotoč mimošportových povinností. Pozývali ho na rôzne akcie, každý chcel mať na svojej olympijského šampióna.

MATEJ: „Myšlienka a eufória z toho, že som potešil celú krajinu, mi neustále dodávala energiu. Povinností a stretnutí bolo neúrekom, mnohé som odmietol, lebo deň má len 24 hodín. Navyše, potrebovala ma aj moja rodinka. Manželka Lenka začala v novej práci, mladšia dcérka išla do prvej triedy. Keď to bolo len trochu možné, snažil som sa všetok voľný čas tráviť s nimi. Pochopil som aj ďalšiu vec: olympijský víťaz stráca anonymitu. Ľudia ma spoznávajú pri nákupoch, prechádzkach, v kostole... Na jednej strane človeka popularita a sláva teší, ale sú situácie, keď chcete mať chvíľku len pre seba a svojich najbližších.“

OKTÓBER

ČO SA STALO: „Tóthománia“ pokračuje, spoločenských akcií pribúda. Matej napríklad odštartoval MMM v Košiciach. Osemnásteho októbra mu MUDr. Pavol Hajmássy v Chirurgickom centre v Bratislave vyčistil a spriechodnil problémovú ľavú holennú šľachu.

MATEJ: „Košický maratón, najmasovejšia atletická akcia na Slovensku, mi vlieva do krvi veľkú chuť do športu a hrdosť, že som bol opäť súčasťou najstaršieho maratónu v Európe. Takto motivovaný som skúsil trénovať, ale noha bola rezolútne proti. Po 6 km behu som mal pocit, že mi niekto nožom pichá do holene. Každým krokom sa mi tlačili slzy do očí. Preto nebolo pochybností, že sa operácii nevyhnem. Našťastie, všetko sa udialo bez komplikácií a pár hodín po operácii som bol už doma v Banskej Bystrici. Neklival som, noha ma nebola, čo ma príjemne prekvapilo. Hneď na druhý deň som fungoval normálne, takmer bez obmedzení.“

NOVEMBER

ČO SA STALO: Matej uspel aj v športovej diplomácii. Zvolili ho za predsedu komisie športovcov SAZ aj SOV, čím získal miesto v exekutive oboch organizácií. V Bruseli diskutoval v Rade pre vzdelávanie, mládež, kultúru a šport (EYCS) na tému úloha športu v diplomácii a vplyv športu na rozvoj osobnosti. Po operácii už začal znova trénovať.

MATEJ: „Dva a pol mesiaca bez tréningu bolo pre mňa novinka. Na jednej strane som si fyzicky oddýchol od športu, na druhej mi však chýdza a pohyb chýbali. Moja kondícia padla na úroveň fyzickej zdatnosti staršieho žiaka. Pomaly sme sa preto pustili do roboty. Začiatky boli ťažké, ale postupne som sa cítil lepšie a lepšie. Aj tri mesiace od OH sa rôzne akcie stále kopili. Väčšina z nich bola však veľmi inšpirujúca, cením si najmä skúsenosti z rokovania v Bruseli. Práve športová diplomacia sa stále viac a viac stáva súčasťou môjho života. Zvolili ma do výkonných výborov SOV i SAZ. Je to pre mňa pocta, ale zároveň záväzok. Na prácu pre slovenský šport sa však teším.“

DECEMBER

ČO SA STALO: Suverénne vyhral anketu Atlét roka, triumfoval v nej už piaty raz. V tradičnej „anketovom“ mesiaci rube vysoko aj v hlasovaní o Športovca roka. Bude stačiť olympijské zlato na prvenstvo?

MATEJ: „Posledný mesiac v roku, pre mňa zvyčajne dosť rušný, sa začal zasadnutím komisie športovcov IAAF v Monte Carle, kde som sa zúčastnil aj na udeľovaní ocenení najlepším atlétom sveta. Viem, že ma teraz čakajú rôzne vyhlasovania výsledkov ankiet a pokračujú aj stretnutia na besedách či iné povinnosti. Preto sa už neviem dočkať Vianoc. Staršia dcérka Emmka mi do diára napísala od 23. do 28. decembra celodenný program s jediným bodom: Vianoce - budem doma! To svedčí o tom, ako sa celá rodina tešíme na vianočné sviatky. Silvester pre nás nikdy nebol až taký výnimočný, aj teraz ho absolvujeme asi len doma.“

GABRIEL BOGDÁNYI

A takto sa tešil z olympijského zlata spolu s trénerom Matejom Spišiakom (v strede) a fyzioterapeutom Denisom Freudenfeldom. Foto: FOTOSPORT.SK - PAVOL UHRIN

PREZIDENT SAZ PETER KORČOK: NA CESTE ZA ÚSPESCHOM MUSÍTE PREKONAŤ AJ PREKÁŽKY AKO OHŤVÁRANIE ČI ZÁVIST'

Peter Korčok a jeho priateľ, legendárny žrdkár a v súčasnosti viceprezident IAAF Sergej Bubka.
Foto: SITA – JÁN SLOVÁK

DÔVERA TEŠÍ, ALE AJ ZAVÄZUJE

Prezidentovi Slovenského atletického zväzu Petrovi Korčokovi niet čo závidieť. Uplynulé štyri roky boli azda najťažšie v jeho pracovnom živote. Bývalý špičkový chodec sa však s novými výzvami na funkcionárskom poli popasoval úspešne. Naša atletika napreduje, perfektne zvládol aj misiu šéfa slovenskej výpravy na OH 2016 v Riu. Zaslúžene prišla sladká odmena: Matej Tóth je náš prvý atletický olympijský víťaz v ére samostatnosti a Peter Korčok už nielen prezident SAZ, ale aj viceprezident Slovenského olympijského výboru.

Neľutujete, že ste sa pred štyrmi rokmi dali na funkcionársku dráhu?

„Šport mám rád a som šťastný, že som dostal šancu pracovať v ňom aj po skončení kariéry a som naďalej blízko k športovcom. Zažiť úspech je krásne a tento pocit ma aj vo funkcionárskej práci naplňa.“

Aká je realita v porovnaní s predstavami?

„Keďže vo vrcholovej atletike som sa pohyboval dlho, mal som nejakú základnú predstavu. Práca vo zväze ma však pohltila oveľa viac, ako som predpokladal. Možnosti rozvoja v našom športe sú prakticky neobmedzené, takže roboty je výrazne viac, ako som očakával.“

Prekvapilo vás, že ste vo voľbách prezidenta SAZ dostali takú veľkú podporu a vo voľbách do výkonného výboru SOV ste získali

suverénne najviac hlasov spomedzi všetkých 21 kandidátov?

„Áno. Uplynulé štyri roky som sa snažil maximálne pracovať v prospech atletiky i slovenského športu. Teší ma, že sa to stretlo s pozitívnou odozvou vyjadrenou v oboch voľbách. Je to pre mňa zaväzujúce, v nastolenom trende chcem preto pokračovať ďalej.“

Čo bolo na práci prezidenta SAZ najnáročnejšie?

„Vo všeobecnosti je vždy náročné zlepšovať vzťahy a zmieriňovať rôzne animozity. Občas sa priťrafi ohováranie, šírenie nepodložených informácií či závisť. Je to však niečo, čo sa vyskytuje všade. Na ceste za úspechom musíte prekonať aj takéto prekážky. Zvládnuť prácu v prospech atletiky, vydržať obrovské tempo pri realizácii projektov je popri inom hlavnom

zamestnaní možné iba vďaka pozitívnemu vzťahu ku kráľovnej športov.“

Do vedenia SAZ zvolilo valné zhromaždenie znova vašich najbližších spolupracovníkov. Je to signál, že exekutíva SAZ sa vybrala dobrým smerom?

„Áno, získali sme dôveru, výsledky našej práce sú viditeľné a vnímané pozitívne. Posun vpred je však aj dielo množstva dobrovoľníkov v rôznych kútoch Slovenska. Z najbližších spolupracovníkov by som chcel vyzdvihnúť najmä Ladislava Asványiho, Vladimíra Gubrického, Martina Pupiša, Martina Illéša a Róberta Mittermayera. Každý z nich je v určitej oblasti výnimočný. Takisto šikovní ľudia pracujú aj na zväzovom sekretariáte.“

Sú za vami štyri náročné roky. Bola pre vás najväčšia odmena za drinu a takpovediac stratu súkromia zlatá medaila Mateja Tótha na OH v Riu?

„Jednoznačne. Fakt, že môžem byť súčasťou tohto príbehu, je niečo výnimočné. V Maťovom víťazstve sa premietli túžby celej generácie atlétov, každého

z nás jeho úspech nesmierne obohatil – zo všetkých stránok.“

Neustále ste pendlovali medzi Banskou Bystricou a Bratislavou. Ako často? Museli ste v hlavnom meste aj prespať?

„Cestovanie hore – dolu je čoraz náročnejšie. Boli týždne, keď som v Bratislave strávil aj štyri pracovné dni plus víkend na pretekoch. Program si zvyčajne plánujem dopredu a ak je to nevyhnutné, v Bratislave občas prespím.“

Viete, koľko kilometrov ste pri plnení pracovných povinností približne najazdili?

„Štyri roky som na prepravu využíval svoje vlastné auto a na cestách po celom Slovensku mi na displeji pribudlo viac ako 150-tisíc kilometrov.“

Okrem práce pre SAZ a SOV máte povinnosti i v rodinnej firme. Ako ste to vôbec všetko zvládali?

„Vďaka podpore rodiny a najmä manželky. Samozrejme, nevyhnutný je aj dobrý 'time' manažment. Pracovný program mám rozplánovaný maximálne efektívne, využívam všetky dostupné možnosti komunikácie. Pracujem však neraz sedem dní v týždni.“

Ako vnímajú vaše enormné pracovné a časové vyťaženie manželka a synovia?

„Bez ich podpory by to určite nešlo. Manželka zvláda prácu aj manažment rodiny, aj keď to nie je jednoduché. Je bývalá športovkyňa a má rovnako pozitívny vzťah k športu ako ja. Deti sa ma už pýtajú, prečo stále pracujem. A ja sa to sám seba občas pýtam tiež.“

KTO JE PETER KORČOK

Štyridsaťdvaročný rodák zo Šiah (12. 8. 1974) je bývalý špičkový chodec, štartoval trikrát na OH na 50 km (2000, 2004, 2008), bol 10. na MS 2005 a 8. na ME 2006. Po skončení kariéry bol od júna 2009 do júna 2011 riaditeľom VŠC Dukla Banská Bystrica, od októbra 2012 je predseda Slovenského atletického zväzu, od novembra 2012 člen výkonného výboru SOV a od novembra 2016 aj viceprezident SOV. V rokoch 2004 až 2008 bol člen komisie športovcov SOV. V roku 2015 šéfoval výprave SR na Európskom olympijskom festivale mládeže (EYOF) v Tbilisi a v roku 2016 celej slovenskej výprave na OH v Riu de Janeiro.

Ktoré obdobie v uplynulých štyroch rokoch bolo pre vás najnáročnejšie?

„Ťažký bol najmä prvý rok. Takmer celý náš tím pracoval na dobrovoľníckej báze, často sme si pri riešení povinností telefonovali ešte aj po jedenásť večer. Chceli sme dosiahnuť pozitívne zmeny. Pre mňa bol extrémne náročný aj olympijský rok 2016. Viest celú našu výpravu a zároveň si plniť povinnosti v dvoch zamestnaniach, to bol naozaj veľký záber.“

Celkom dobre ste sa etablovali v IAAF aj v EA. Ako vnímajú aktivity SAZ v najvyšších svetových a európskych štruktúrach?

„Po zmenách vo vedení SAZ sme mali dobrú východiskovú pozíciu. Bývalú predsedníčku, pani Máriu Mračnovú, aj Anku Kirnovú všetci dobre poznali, takisto aj organizátorov našich podujatí, z minulosti Imricha Ozoráka a tiež Alfonsa Jucka. Pomerne rýchlo som sa rozhladol a zapadol medzi kolegov zo zahraničia. Pozitívne sme prekvapili nielen početnejšími výpravami na vrcholných podujatiach než kedysi,

ale aj výsledkami. Svet aj Európa sledujú našu prácu, podporujú naše ambície organizovať významné podujatia aj na Slovensku.“

Vytvorili ste si s niekým z vedenia IAAF a EA bližší, priateľský vzťah?

„V atletickej komunite vládnu dobré vzťahy. Najbližší sú nám susedia Česko, Maďarsko a Rakúsko, ale SAZ udržiava kontakt takmer so všetkými krajinami v EA. Z lídrov svetovej atletiky mám priateľský vzťah s viceprezidentom IAAF Sergejom Bubkom, ale aj prezidentom Sebastianom Coeom. Dobré kontakty udržiavam s prezidentom EA Sveinom Arnem Hansenom a aj viacerými zamestnancami sekretariátu v Lausanne.“

V akej kondícii je podľa vás slovenská atletika?

„Myslím si, že v zlepšujúcej sa. Má obrovský potenciál rastu. Atletika v najzákladnejšej forme je prístupná pre každého.“

Čo je pre vás najväčšia výzva na najbližšie štyri roky vo funkcii prezidenta SAZ?

„Chceme pokračovať v trende rozširovania členskej základne a v starostlivosti o ňu. Zároveň chceme nadviazať na športové úspechy a udržať kvalitu podujatí organizovaných u nás. Atletiku mienime ešte viac popularizovať, robiť ju atraktívnejšie. Chystáme sa urobiť pasportizáciu jestvujúcej atletickej infraštruktúry a podporovať výstavbu či rekonštrukciu atletických štadiónov s umelým povrchom. Túžime po národnom atletickom štadióne a aj národnom tréningovom centre.“

Stihnete si oddýchnuť aspoň v závere roka? Na čo sa najviac tešíte?

„Žiaľ, v tomto roku som s rodinou nestihol letnú dovolenku, ale na Vianoce sa už nesmierne teším. Verím, že budú znova aj pre mňa sviatkom pokoja a v spoločnosti rodiny načerpám sily do ďalšieho náročného obdobia, ktoré je pred nami.“

GABRIEL BOGDÁNYI

MAŤOV
STÍLPEK

Diplomati v teplákoch

Budúcnosť slovenského športu, našej i svetovej atletiky. Oblasť, na ktorých nám nepochybne všetkým záleží. Som rád, že hlas športovcov je počuť stále viac. Jeho silu si uvedomujú funkcionári a politici na celom svete. Ťažko správne rozhodovať o niečom (niekom), keď s ním nie ste v kontakte a nemáte spätnú väzbu.

Funkcionári pochopili, alebo aspoň začínajú chápať, že ich rola je slúžiť športovcom, pomáhať im naplňať ciele a vytvárať čo najlepšie podmienky. Nie tak dávno som zažil obdobie, keď mnohí ľudia na čele športových organizácií fungovali s pocitom, že sú tu navždy a športovci existujú len vďaka nim. Našťastie, toto myslenie sa mení, komunikácia so športovcami je dnes úplne iná. Väčšina rozhodnutí v športovom hnutí sa robí vždy až po konzultácii s komisiami športovcov.

Mám česť byť v troch komisiách a ovplyvňovať dianie v olympijskom hnutí a najmä v našej atletike. Sú to úžasné životné skúsenosti. Sedieť za jedným rokovacím stolom s vedením svetovej atletiky, ktoré počúva vaše názory, mať možnosť hlasovať, kto bude na čele slovenského športu, viesť porady, tlmočiť názory športovcov, hovoriť o svojich skúsenostiach s najvyšším predstaviteľom Európskej únie, stretávať sa s politikmi.

Teší ma, že Slovenský atletický zväz je jeden z prvých zväzov na Slovensku, ktorý má plnohodnotnú komisiu športovcov a ich zástupcu vo výkonnom výbore. Obhajovať záujmy športovcov je obrovský záväzok. Chcem všetkých atlétov vyzvať – nebojte sa prísť s podnetmi či sťažnosťami. Je naša úloha sprostredkovať ich vedeniu SAZ, snažiť sa vyriešiť problémy tak, aby ste boli spokojní najmä vy, atléti.

Napriek tomu, že zastupovať záujmy športovcov ma baví, zatiaľ ma stále oveľa viac naplňa najmä športová kariéra. Niet nad to, keď sa vrátim z rokovania, obujem si tenisky a na tréningu si do sýtosti užijem pohyb.

Je skvelé byť diplomat v teplákoch, ako nás nazvala na zasadnutí rady ministrov v Bruseli členka MOV Danka Barteková, ale ešte krajšie je pocit z kvalitného tréningu či úspechu na pretekoch.

Krásne Vianoce a úspešný rok 2017, priatelia!

Matej Tóth

Peter Korčok (celkom vpravo) s olympionikmi po návrate z Ria (zľava): kladivár Marcel Lomnický, kajakárka Martina Kohlová, chodec Matej Tóth a jeho kouč Matej Spišiak.
Foto: JÁN LUKY

NA ČO JE HRDÝ	Na športové výsledky, ktorým jednoznačne dominuje víťazstvo Mateja Tótha na OH a MS.
	Na rozšírenie členskej základne a klubov na celom Slovensku
	Na úspešnú realizáciu projektu Detská atletika.
	Na oživenie atletickej ligy družstiev po vyše 20-ročnej pauze.
	Na obnovenie medzinárodného mítingu P – T – S.
	Na úspešnú kandidatúru Šamorína na ME 2017 v krose.

PRED 30 ROKMI MALI PREMIÉRU HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SVETA: SKVOSTNÝ SLOVENSKÝ ZÁSKOK V INDIANAPOLISE

Európa v atletike iniciovala nielen svoje šampionáty, ale aj svetové – vrátane halového. Amerika mala bohatšiu tradíciu pretekov pod strechou, ale Spojené štáty odignorovali prvé Svetové halové hry 1985 v Paríži, hoci ich IAAF ústretovo usporiadala uprostred januára, pred zaužívanou februárovou sériou lukratívnych mítingov v USA, a zaplatila všetkým štartujúcim nielen pobytové, ale aj dopravné náklady. Keď však o reprízu SHH v roku 1987

prejavil záujem Indianapolis, šéfovia americkej atletiky dali talianskemu prezidentovi svetovej atletiky Primovi Nebiolovi podmienku: musia to byť oficiálne halové majstrovstvá sveta. Boli. A na nich všetky tri československé medaily získali atléti slovenského pôvodu. Prvý raz, ale aj – naposledy. Indianapoliske dve striebro a jeden bronz sú dodnes nedocenený úspech. V ére samostatnosti má Slovensko v medailovej bilancii halových MS stále hrozivú nulu.

TRI MEDAILY –

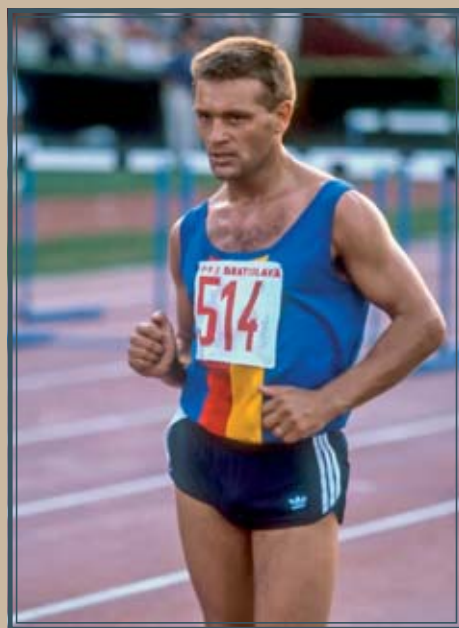
Slovenská atletika osemdesiatych rokov bola érou talentov z vidieka. Odolných typov so zdravým koreňom i sebavedomím a ochotných drieť. Piaty z nich sa stretli v skromnej, len sedemčlennej československej výprave na premiérový svetový halový šampionát. Štyria Slováci, dvaja z nich v tom čase v službách pražských klubov, a rodák zo západočeského Sokolova Roman Mrázek, ktorý naopak športovú kariéru aj ďalší život spojil so Slovenskom.

Jarmila Kratochvílová, ktorá tiež vyšla z vidieckych pomerov a aj vďaka tomu disponovala priam nenapodobiteľnými vôľovými kvalitami, vtedy už pomaly opúšťala scénu. Aj pár ďalších z hviezdnej československej zostavy na helsinskej premiére „letných“ majstrovstiev sveta 1983, ktorá sa pre nezmyselný bojkot nedočkala vytúženého vrcholu na olympijských hrách v Los Angeles 1984. Bolo ju potrebné doplniť – a v núdzi pomohla zavše aj odstrkovaná či nedoceňovaná slovenská atletika.

PRIBILINEC STOTINU OD ZLATA

„Nie je dôvod hýriť optimizmom. Vždy sme mali niekoľko tutoviek na medaily – dnes ich však prakticky niet, alebo absolútne minimum,“ priznal šéftrener čs. atletiky František Fojt pred vrcholmi halovej sezóny 1987 v podobe dvoch šampionátov v rozpätí dvoch týždňov – európskeho v Liévine a svetového v Indianapolise.

Prvý raz mu odľahlo na severe Francúzska. Štyri medaily boli nad očakávanie. Medzi nimi trónila aj jedna zlatá – hľadala sa na prsiach Jozefa Pribilince, ktorý k európskemu triumfu na 20 km pod holým nebom v Stuttgarte 1986 pridol po pol roku aj halový na „šprintérskej“ trati 5000 m. „Ani som si nepripúšťal, že by

Jozef Pribilinec prehrál súboj o zlato s Rusom Ščennikovom – o jedinú stotinku!

Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

som nemal vyhrať,“ vravel sebavedome, ako zvykol, keď sa cítil na koni.

O dva týždne na severozápade USA však už bol Jozef skromnejší v slovom i vo fyzickom prejave. „Dodatočne vysvitlo, že v Liévine som si na začiatku zadný stehenný sval, ktorý začal pobolievať,“ spomína Pribilinec s odstupom troch desaťročí. „Medzi dvoma majstrovstvami som trénoval len veľmi opatrne a opatrne som začal aj preteky v Indianapolise. Ich priebeh ma však strhol, Ščennikov sa ma držal ako kliešť, preto som v závere nasadil – a vtedy mi ten sval praskol. Napriek tomu by som bol vyhral, lebo som bol zvyknutý ísť aj cez bolesť, ale urobil som osudnú chybu. Nechal som 20-centimetrovú medzeru medzi mnou a mantinelom – a on sa ňou

pretlačil, hoci podľa mňa tak, že jednou nohou šliapol za mantinel. A vo finiši napokon o stotinu zvíťazil vo svetovom rekorde 18:27,79. Šéf československého zväzu aj výpravy Dalibor Trpík chcel podať protest, ale ja som ho odhovoril – v tej chvíli som bol rád, že som došiel...“

TRÉNER TRPEL SO ZVERENCOM

Jeho tréner Juraj Benčík doma pred televíznou obrazovkou mal blízko k infarktu. „S odstupom rokov je to ešte trpkšie,“ vraví. „Pribilinec bol olympijský víťaz, majster Európy, ale nebol majster sveta – a v Indianapolise mal k titulu svetového šampióna tak blízko, že už bližšie byť ani nemohol, veď mu k nemu chýbala stotinka sekundy. Tú štrbinku nemal Rusovi nechať. V prvej chvíli som bol naňho nahneváný, vzápätí som si však uvedomil, že za normálnych okolností by ju ani nechal, lebo to on nezvykol, vedel si spraviť poriadok prinajhoršom aj laktami, ale v tej chvíli už mal od bolesti zavreté oči. Takže som mu hneď odpustil...“

Zo Ščennikova, ktorý mal vtedy iba 19 rokov a na halových ME 1987 v Liévine skončil až piaty, sa vyklúľ „rýchlik“, halový špecialista. Pod strechou kraľoval až dovtedy, kým chôdzu nevyradili z programu halových šampionátov (1994) – získal štyri svetové a tri európske tituly. Svetový halový rekord na 5000 m pred 21 rokmi na mítingu Ruská zima posunul až na neuveriteľnú, dodnes neprekonanú úroveň 18:07,08. „To bolo na domácich pretekoch, ktoré som nevidel, ale na vrcholných medzinárodných pretekoch chodil čisto, vedel udržať dobrú techniku aj vo veľkej rýchlosti,“ korektne konštatuje Benčík. Ščennikov ku koncu kariéry dosiahol úspechy aj v lete: získal zlato na ME 1994 (20 km) a striebra na OH 1996 (50 km) a na MS 1997 (20 km).

STRIEBRO 19-ROČNEJ JUNIORKY

Kým od Pribilince sa medaila čakala, striebro mladučkej osemstovkárky Gabriely Sedláckovej, ktorá devätnásť dovŕšila tesne pred MS, bolo doslova senzáciou. Ani ju však v Indianapolise nesprevádzal tréner. „Do Ameriky za starého režimu cestovali len funkcionári,“ ironizuje jej vtedajší kouč Vladimír Duda, zmlada popredný strednotratiar, čs. krosový šampión, dnes už sedemdesiatnik, ale stále ešte aktívny tréner.

Gabika sa narodila v Topolčanoch, žila

medaila (skončila štvrtá za 2:02,24), o dva týždne na MS však už stála na piedestáli! Finále osemstovky matadorsky kontrolovala z tretej-štvrtej pozície, v poslednej zákrute predbehla Juhoslovanku Colovičovou a na rovinke aj bronzovú z Liévinu Kirjuchinovú (ZSSR). Nestáčila len na reprezentantku NDR Wachtelovú, ktorá k európskemu zlatu pripojila aj svetové – mimochodom, v tom roku v lete získala striebro na MS a o rok neskôr aj na soulských OH.

A Sedláckovej výkon 2:01,85? Na jej vek hviezdny! Štatistickí ho až do predvŕňajška, čiže 27 rokov (!) evidovali ako európ-

helsinské striebro. „Tak dlho som pauzoval, že som nabral šesť kíľ. Našťastie, dali mi zelenú kartu a nechceli odo mňa limit – len to, aby som na Záhoráckej dvadsiatke skončil do tretieho miesta,“ spomína. „V Borskom Mikuláši som všetkých súperov odľahčil, ale zožal som posmech v novinách, ktoré boli plné titulok typu Vyhral ťažkotonážny Pribilinec.“

Svojrásny, ale najslávnejší rodák z Kopernice učupenej v úzkej a dlhej doline Kremnických vrchov sa napokon stihol pripraviť tak, že si aj na letných MS dopochodoval po striebro – už druhé, s ha-

PRVÝ RAZ AJ NAPOSLEDY

v Solčianoch, ale do školy už chodila v Skalici, kde sa jej otec stal riaditeľom učilišťa. „V najmladšej zo štyroch dcér sa videl, ako futbalový tréner zistil, že má talent, preto mi ju posunul. Aj potom však s ňou občas chodil do lesa behávať,“ spomína učiteľ a tréner Juraj Zapletal, ktorý sa viac než polstoročie venuje skalickej atletike mladí. V tabuľkách už zaniknutej Olympic Skalica, ktoré uverejnil v publikácii Štyridsaťpäť rokov v službách kráľovnej, figuruje Sedláková ako rekordérka klubu v štyroch bežeckých disciplínach výkonmi vo veku 15 rokov: 200 m 25,6, 400 m 59,6, 800 m 2:18,1, 1500 m 5:08,4. Navyše, rok predtým skočila do diaľky 517 cm.

27 ROKOV SVETOVOU REKORDÉRKOU

V sedemnástich už ako Dudova zverena v bratislavskom vrcholovom stredisku mládeže sa stala juniorskou majsterkou Európy 1985 na 800 m (v tzv. mŕtvom dobehu s Rumunkou Pinteovou) a v osemnástich striebornou medailistkou juniorských MS 1986 – predbehla ju len Keňanka Selina Chirchirová, neskoršia víťazka Afrických hier. Keď jej do Atén doručili telegram s Kratochvílovej gratuláciou, rozplakala sa...

„Všetko mi zatiaľ vychádza, až sa toho ľakám. Nemám dojem, že by som veľa trénovala, zavše sa mi dokonca máli,“ vravela na prahu roka 1987, napriek jej ešte juniorskému veku orientovaného už len na seniorské šampionáty. Aj prechod medzi ženami zvládla Sedláková nonšalantne: na halových ME v Liévine jej ešte tesne unikla

sky juniorský halový rekord – v roku 2014 ho o štyri stotinky zlepšila Islandanka Aníta Hinriksdóttirová (a na lanských halových ME v Prahe znova – 2:01,56).

LEPŠÍ VRABEC V HRSTI...

Pribilincovi po návrate z halových majstrovstiev sveta natrhnutý sval reparovali v nemocnici na pražskej Bulovke a hrozilo, že nestihne letný svetový šampionát v Ríme, na ktorom mal obhajovať

lovým dokonca po tretie. Jeho tréner je dodnes presvedčený, že nebyť zranenia, bol by svetovým šampiónom v Indianapolise aj v Ríme: „Vzhľadom na to, že majstrovstvá hostili Taliani a na čele svetovej atletiky stál Primo Nebiolo, som mu však radil: Keď bude v závere vpredu Damilano, tak si spomeň na porekadlo, že lepší vrabec v hrsti ako holub na streche...“

SEDLÁKOVEJ VÝSTUP BEZ VRCHOLU

Pribilinec si o rok v Soule všetko vynahradiť ziskom zlatej olympijskej medaily. O osem rokov mladšia Sedláková mala s trénerom Dudom logicky úplne inak nastavené plány: „S vyvrcholením jej kariéry sme rátali až na barcelonskej olympiáde 1992 a v roku 1987 sme boli nadšení výrazným zlepšením na osemstovke.“

Uprostred augusta sa Sedláková postarala o najväčšiu senzáciu majstrovstiev Československa v Trinci: dva týždne pred svetovým šampionátom v Ríme vyhrala nad úradujúcou majsterkou sveta a dodnes svetovou rekordérkou Jarmilou Kratochvílovou. V závere behu režírovaného pre súperku, ktorá si potrebovala dvihnúť sebavedomie, s dohodnutým tempom 400 m za 58,1 Jarmila stvrdla, kým Gabriela v cieľovej rovinke prirodzene a nenútené predĺžila krok a ľahko ju predbehla. Na ukazovateli napriek citeľnému chladu (pod 15 stupňov) naskočil čas 2:00,42 znamenajúci ďalšie, v tomto prípade 21-stotinové zlepšenie osobného rekordu.

Sedláckovej vtedy ešte stále chýbalo takmer pol druhá sekundy k Čerchla-

Gabriela Sedláková mala len devätnásť, keď na halových MS 1987 získala na 800 m striebro.

Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

novej slovenskému rekord z roku 1976 (1:59,0). Ale o päť dní už aj ten patril minulosti: pozvali ju na míting Grand Prix IAAF s chýrnym názvom ISTAF do Západného Berlína a na ňom dobehla štvrtá v senzačnom čase 1:58,37, ktorý je dodnes slovenským rekordom.

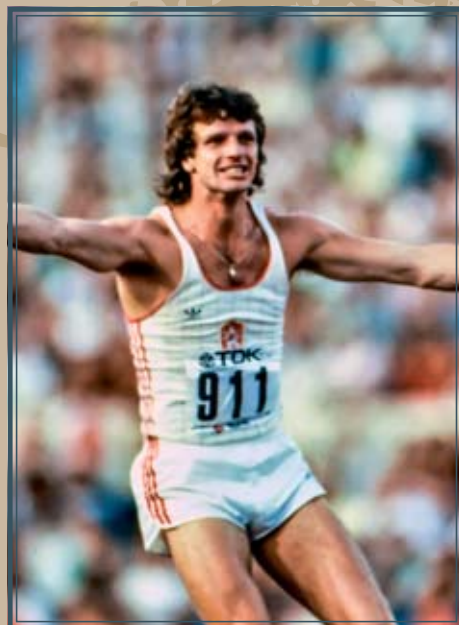
Smutné nie je to, že jeho platnosť zrejme 21. augusta 2017 prekročí hranicu troch desaťročí, ale to, že ním sa štatisticky skončil výkonnostný vzostup jednej z najtalentovanejších atlétok v slovenskej histórii. S veľkou pravdepodobnosťou predčasne a bez toho, aby dosiahla to, na čo naozaj mala. Horolezci tomu hovoria: krásny výstup, ale bez vrcholu.

KDE SA STALA CHYBA?

Na rímskom svetovom šampionáte 1987 skončila Sedláková štvrtá vo svojom semifinále, čo na postup do finále nestačilo. Na halových ME 1988 v Budapešti obsadila šieste miesto, ale v tom roku sa jej progres zaštopoval a na soulskú olympiádu ju nenominovali.

„Gabika bola poctivec v škole aj na tréningu, nesmierne usilovná aj ctížiadostivá. Čím vyššie však stúpala, tým viac ľudí ju ovplyvňovalo a mudrovalo, čo by sme mali robiť a čo nerobiť. Ešte aj psychologička nášho realizačného tímu,“ konštatuje Duda. „Na ňu sa všetky tie reči lepili a nezvládla ich rešeršovať. Čoraz častejšie pripomienkovala: Toto je zlé, tamto je zlé... Ak je to všetko zlé, môžeš odísť, povedal som jej. Aj odišla.“

Ujal sa jej renomovaný Eugen Laczó, ale ani on Sedlákovej pozvoľný výkonnostný pád nezastavil. V tabuľkách roku 1992, ktorý mal byť podľa pôvodného scenára jej vrcholný, figurovala časom 2:05,60. „Gabikinou prednosťou bola rýchlosť, tú bolo potrebné najskôr rozvíjať, až potom ostatné,“ myslí si jej prvý tréner Zapletal. Laczó mu pritakáva: „Do osemdesiatich mala behávať najmä štvrtku, až následne sa oriento-

Ján Zvara, ktorý začínal s atletikou v Detve, si vyskákaval bronz a tvrdí, že mal v nohách aj 240 cm.

Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

vať na špeciálnu vytrvalosť. V Sedlákovej schopnostiach bolo zabehnúť ju za 52,50 – to by jej dávalo šancu zvládnuť osemstovku okolo alebo aj pod 1:57. Na pokus o opačný postup k zrýchleniu v neskoršom veku zhora už jej organizmus nereagoval – bola pretrénovaná alebo vyhoretá.“ Duda napriek tomu trvá na svojom: „Nerobili sme len na vytrvalosti, ale aj na rýchlosti, biopsia svalových vlákien však ukázala, že Gabika na jej rozvoj nemala vhodné predpoklady.“

Nesporné sú iba fakty, čiže Sedlákovej osobné maximá: 400 m 53,60 a 800 m 1:58,37. Na porovnanie Klocová: 52,98 a 1:58,51, Čerchlanová: 51,98 a 1:59,0.

Len tak mimochodom, poskladajúc dva dobové Gabikine výroky: Túžila behávať štýlovo tak krásne ako Edwin Moses a zároveň dosahovať také úspechy ako Jarmila Kratochvílová.

KRÁSNA, ALE KRÁTKA KARIÉRA

Kariéra výškára Jána Zvaru, tretieho slovenského medailistu prvých halových majstrovstiev sveta, bola ešte kratšia ako Sedlákovej, hoci na československé rekordy bohatšia – urastený Podpoľanec ich aj s halovými utvoril trinásť. Utalo ju vážne zranenie na bratislavskom mítingu P-T-S tri mesiace pred soulskou olympiádou 1988.

Narodil sa v Banskej Bystrici, ale detstvo prežil v Hriňovej a k atletike privoňal v Detve u trénera Juraja Ďuricu. V bansko-bystrickej Dukle ho prifarili „Frasovi“, ako prezývali Františka Vavrinčika, a ten ako trojskokan pri porovnaní jeho vtedajších „osobákov“ usúdil, že 14,42 je sľubnejších než 201. Kouča však zakrátko prevelili za kondičného trénera miestnych ligových futbalistov – a jeho zverencia do „odkladacej“ vojenskej TJ v Kutnej Hore. Mal šťastie, lebo tamojší tréner Hanuš bol naopak výškár a keď si Zvara odkrútil vojenčinu, ponúkol ho do pražskej Sparty svojmu bývalému trénerovi Jaroslavovi Kovárovi.

„Zaujal ma, lebo sa nikdy neučil klasický stradalový štýl, a predsa pri odraze natáhuje švihovku. Je mladý a tvrdý, čo je šťastie. To, že je tvrdý, súvisí s tým zdravým, v jeho prípade írečito vidieckym koreňom,“ filozofoval svojrázny, ale všeobecne rešpektovaný tréner. V prvom roku pod jeho vedením skočil Zvara 220 cm a už na začiatku druhého, ešte počas halovej sezóny 1985, sa ako prvý v Československu prehupol ponad 230. V júni aj pod holým nebom. A v auguste vo finále Európskeho pohára v moskovských Lužníkach vyhral nad takmer kompletnou kontinentálnou elitou!

ZVARA: V NOHÁCH SOM MAL 240

Vykľul sa z neho skokan, ktorý nikdy nesklamal. Za tri roky absolvoval sedem šampionátov a najhoršie skončil deviaty – na letných ME 1986. Šiel z pretekov na preteky. „Občas som cítil únavu, ale keď sa človeku darí, zabúda na ňu. Bol som rád, že som mal možnosť súperiť s tými, ktorých som dovtedy len z diaľky obdivoval,“ vraví.

Najviac si váži svetový bronz z Indianapolisu, ale veľmi si ho neužil. „Naša výprava odletela za more s takmer týždňovým predstihom, ale ja som v tom čase skákal v Západnom Berlíne. Chcel som za ňou letieť odtiaľ, ale vysvitlo, že v pase, ktorý som mal so sebou, neboli víza do USA – tie som mal v inom pase, ktorý bol v Prahe, takže som sa musel najprv vrátiť domov,“ vysvetľuje tortúru. „Do India-

napolis som napokon dorazil až v deň výškárskej kvalifikácie. Skočil som potrebných 224 cm a ľahol som do postele, z ktorej som vstal až pred finále...“

Uprostred februára 1987 v jabloneckom medzištátnom stretnutí s NDR skočil v teplákoch 230 a vzápätí – už v trenírkach – aj ďalší čs. rekord 236! Na halových ME v Liévine túto výšku – vynechal. Nebola to frajerina, ale nevyhnutnosť – Sjöberg, Avdejenko i Thränhardt, ktorí skákali pred ním, využili na 236 hneď prvý pokus a keď chcel Zvara medailu, musel skočiť 238. Nevyšlo mu to, skončil štvrtý. Na svetovom šampionáte však Sjöberg ani Thränhardt neskočili základnú výšku

a keď Zvara úspešným prvým pokusom na 234 vyautoval Kubánca Sotomayora, neskoršieho svetového rekordéra, mal istú medailu. V súboji s ruským duom Paklin – Avdejenko, ktoré malo veľký deň, mu nepomohol ani risk s pokusom o 240 cm.

„Hoci mi na konte svieti len 236, výkon, ktorý som skočil v hale aj vonku, som presvedčený, že v mojich nohách bolo 240,“ tvrdí Zvara s odstupom troch desaťročí. „Pred soulskou olympiádou 1988 som bol vo skvelej forme, večná škoda, že som musel skončiť ako 25-ročný...“

Na bratislavských Pasienkoch sa mu pri pokuse o nevýznamných 220 cm roztrhla podkolenná šľacha a na druhý deň

ho v Prahe operovali. „Dodnes mám s tou nohou problémy, operácia sa veľmi nepodarila, jabĺčko mám o pol druha centimetra vyššie ako na druhej nohe,“ vraví. „A stále si myslím, že by sa šľacha možno neroztrhla, keby mi predtým nebol trénerov kamarát-doktor pichol kenalogovú injekciu. Ja som vtedy nevedel, čo mi pichá, ale on hej a nezabránil tomu. Keď som sa to dodatočne dozvedel, rozhádali sme sa tak, že som mu oznámil, že s ním končím...“

Fakt o konflikte vtedy prebehol médiami, ale fakty o dôvode ostali utajené. Taká bola doba.

MARIÁN ŠIMO

ČADOV OSUD A ODKAZ

Do Indianapolisu v marci 1987 odcestovalo sedem československých atlétov, ale vrátili sa len šiesti. Trojskokan Ján Čado, rodák z Oravy, odvtedy žije v USA. Z jeho e-mailovej odpovede na naše otázky vyberáme:

„Na halové majstrovstvá sveta 1987 som šiel s úmyslom zostať v Spojených štátoch. Na výsledku mi vôbec nezáležalo. Po kvalifikácii, ktorá dopadla obstojne (5. miesto a 16,58 m), som na finále ani nezamýšľal nastúpiť. Celú noc pred ním som sa zabával. Keď som ráno prišiel do hotela, vo vedení výpravy bola panika, aj mi vzali pas. Tak som ešte trikrát skočil vo finále (16,33, 10. miesto), zašiel do hotela a opustil výpravu. Keď som v ten deň cestoval z Indianapolisu, bol to najhorší pocit, čo som zatiaľ zažil.“

V rozhodnutí emigrovať určite zohral veľkú rolu bojkot OH 1984. Veľa čs. atlétov malo vtedy najvyššie ambície. Ja som sa medzi nich určite počítal. Veril som, verím a budem veriť, že by som v Los Angeles dosiahol výrazný úspech. Veď som dosahoval výkony na úrovni osobných rekordov. V Bratislave som skočil 17,34 s nedošlapom 21 cm a prakticky v bezvetrí (+0,01 m/s). Nikdy nebudem vedieť, ako by sme dopadli, keby nebol bojkot. Keby sme však šli a bol by som trebárs len piaty, s tým by sa mi ľahšie zmierovalo ako s nevedomím, čo by bolo, keby sa šlo.

Olympiády či iné majstrovstvá sú nadsadené z hľadiska dôležitosti, malo by sa viac hľadiť na vyrovnanosť výkonov či umiestnení v celej sezóne či v kariére. Asi by som ostal v zahraničí, aj keby sa šlo

Trojskokan Ján Čado sa z halových MS už do Československa nevrátil – emigroval.

Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

na OH 1984. Chcel som začať kariéru na OH 1984, takže vlastne sa určitým spôsobom skončila skôr, než sa začala. Potom už bolo ťažké nájsť motiváciu, aj keď som sa trojskoku nevenoval len pre olympiádu, ale hlavne pre super pocit, ktorý má človek pri samom skákaní. Tiež som veľmi rád a tvrdo trénoval. Skákal som pre seba až do 46. roku života.

Momentálne sa mi darí. S manželkou Norikou žijeme v Lisle a pracujem vo finančnej firme. Nedávno ma zaradili do siene slávy NCAA, ale to je takrečeno o ni-

čom. Ako pekne a slušne povedala Barborka Špotáková, aj ja slušne tvrdím, že NCAA je nezmysel. Ide totiž najmä o to, koľko bodov ktorá škola získa, na výkonnosť až tak nezáleží. Spojené štáty sú dobré v atletike nie vďaka ich školskému systému, ale napriek nemu. Keby mali klubový systém, dosahovali by o 30 až 50 percent viac medailí než so školským.

Dôvodov, že viacero atlétov zo Slovenska v osemdesiatych rokoch dosiahlo vysokú úroveň, je niekoľko. Veci a udalosti vo vesmíre sa zhľukujú a vtedy asi došlo k väčšiemu zhľuku než v iných desaťročiach. Neznamená to, že v iných desaťročiach bolo menej potenciálnych talentov, len sa nezaoberali atletikou. Po druhé, mnohým pomohol bývalý československý systém športu. Fakty určite potvrdia, že za Československa mali Slováci lepšie výsledky ako v dobe samostatnosti, hoci azda teraz sme v atletike na dobrej vlne. Aby sa však Slovensko mohlo úspešne porovnávať s Českom, muselo by pravidelne voziť polovicu ich medailí. Česi majú precíznejší systém a kvalitnejších trénerov. Napríklad ja by som bez Petra Nemšovského (rodený Bratislavčan žijúci v Prahe) na Slovensku nedosiahol úroveň, na akú som sa dostal v Prahe. Česko je vzhľadom na počet obyvateľov a fakt, že nemajú afrických či jamajských bežcov, absolútna svetová špička. Ale nemusíme sa s nikým porovnávať, hlavne, že sa z roka na rok pod novým vedením postupne zlepšujeme a postupujeme dopredu. Želám slovenskej atletike a všetkým Slovcům a Slovákum len to najlepšie a hlavne pokoj na duši. (mo)

ČO ROBIA DNES

Jozef Pribilinec (56): Žije v Nitre s druhou manželkou, s ktorou má dve deti (vrátane prvého manželstva dokopy päť), politická aj podnikateľská kariéra patrí minulosti, je na výsluhovom dôchodku, takže má viac času na záľubu v maľovaní.

Gabriela Sedláková (48): Veľká neznáma, kontakt na ňu sme nezískali, podľa jej prvého trénera Zapletala sa celá rodina odsťahovala zo Skalice na južnú Moravu.

Ján Zvara (53): Pracuje v obchodnej firme a dokončuje si magisterské štúdium sociálnej a mediálnej komunikácie, žije v Přezleticiach blízko Prahy so svojou treťou manželkou, s ktorou má dvoch synov (Jakuba a Jána s dlhým á), ale hľadá sa aj k dcére Miške (ročník 1985) z prvého, výškárskeho manželstva.

HOLD ĎALŠÍM TROM LEGENDÁM

Sieň slávy slovenskej atletiky založená v roku 2013 sa rozrástla o tri osobnosti. Už ju zdobia takmer dva tucty legend. K Jánovi Hajdócymu pribúda aj druhý trnavský veľikán: jeho žiak a následník Anton Hajmássy. Symbolicky pri príležitosti storočnice narodenia. S ním aj jedna z mnohých dám, v ktorých Hajmássy odhalil atletický talent. Nitrianska rodáčka Zuzana Moravčíková sa neskôr v pražskej Slavii VŠ stala skvelou štvŕťkárkou i osemstovkárkou: v roku 1983 získala individuálne striebro na 800 m na halových ME a potom ďalšie s československou štafetou 4 × 400 m na MS – pod priezviskom Marková práve oslavuje šesťdesiat. Jednotkou abecedne i úspešnosťou je Imrich Bugár, najlepší diskár sveta prvej polovice osemdesiatych rokov, ktorý na fenoména tiež dorástol v Prahe.

ANTON HAJMÁSSY

ZUZANA MARKOVÁ-MORAVČÍKOVÁ

(28. 12. 1916 Kvetoslavy – † 1. 11. 1978 Trnava). Azda ani jednému slovenskému trénerovi neprešlo rukami toľko významných atlétov svojej doby: Zvolenský, Kocingerovci, Štefkovič, Šte-

so, Š. Molnár, Lacko, Lendel, Nedeljak, Morvay, Javorka, I. Pivarník, Glesková-Lehocká, M. Šišovský, Hlaváčková-Lovečková, Charfreitagová-Duchoňová, Marková-Moravčíková, Hanuláková... Samozrejme, aj jeho druhá manželka Olga, rodená Kubovičová. Hajmássyho k atletike inšpiroval zážitok z detstva (návšteva olympionika 1908, 1912 a 1924 Mórica Koczána v Okeči, kde chodil do základnej školy) a najmä Hajdócyho pedagogický vplyv na trnavskom gymnáziu. Zamladla sa v drese PTE Bratislava stal čs. juniorským majstrom 1938 na 110 m prek. a o rok slovenským seniorským v diaľke (654), no už počas štúdia medicíny, ktoré nedokončil, radil v tréningu aj iným. Po promócií na Filozofickej fakulte Slovenskej univerzity (UK) bol učiteľom v Trnave (Gymnázium J. Hollého 1946 – 1949), v Partizánskom (Stredná priemyselná škola strojárka 1950 – 1956), trénerom z povolania v Slavii Bratislava (1956 – 1961), Slavii Trnava (1962 – 1970 aj predseda oddielu) a vedúcim trénerom jeho TSM (1974 – 1978). V r. 1961 – 1969 stál na čele trénerskej rady SAZ a na ME 1969 v Aténach pôsobil ako šéftrener československej výpravy. Fanatik, akých bolo málo: posledných šesť rokov (od 1972) žil s umelou srdcovou chlopňou, napriek tomu v roku 1974 zorganizoval v Trnave prvú slovenskú veteraniádu a na piatej koncom augusta 1978 vo Svite aj štartoval – dva mesiace a pár dní pred svojou smrťou. Nápad s chlopňou bol synov: MUDr. Pavol Hajmássy naplnil otcov sen o medicíne, dnes je uznávaný chirurg, lekár slovenskej atletickej reprezentácie, nedávno operoval aj olympijského šampióna Mateja Tótha a najnovšie ho zvolili za člena odvolacej komisie SAZ. Otcovo meno od roku 2003 pripomína názov trnavského štadióna, ktorý slovenská atletika výdatne využíva.

(30. 12. 1956 Nitra). Bugárov prípad: Imra svojho času nevzali do banskobystrickej Dukly, Zuzku na bratislavskú FTVŠ, nuž obaja dorástli na svetové hviezdy v osemdesiatych rokoch v pražských kluboch

– preto nefigurujú medzi aktuálnymi slovenskými rekordérmi... Moravčíková, keďže v detstve žila v Piešťanoch, začala ako plavkyňa, po prestupe na Strednú zdravotnícku školu v Trnave ju však Hajmássy nahovoril na behanie a v drese Slávie (1971 – 1977) to dotiahla na 400 m na striebro z halových majstrovstiev Slovenska 1975 a bronz z čs. letného šampionátu 1976. Pod vedením Milana Bureša vo VŠ Praha (1978 – 1985) zabežala 200 m za 23,97 (1982), 400 m za 52,10 (1983, zo Sloveniek má dodnes na konte lepší výkon len rekordérka Čerchlanová 51,98 z r. 1974) a 800 m za bezkonkurenčných 1:56,96 (1983). Na tejto trati na halových ME 1982 skončila už v rozbehu, ale o rok získala striebro, čo jej otvorilo cestu na prvé letné MS 1983. Na nich bežala v striedajúcej čs. štafete 4 × 400 m (Kocembová, Matějkošová, Moravčíková, Kratochvílová) v čs. rekorde 3:20,32 a v semifinále na 800 m dosiahla celkovo siedmy najlepší čas 1:59,96 – do finále ju však jury napriek protestu našej výpravy nepustila. Podobne ako Bugár doplatila na bojkot olympijských hier 1984: na pretekoch Družba, dobovo označovaných za „kontra-olympiádu“, dobehla druhá za 1:58,06, tým časom by na OH v Los Angeles získala striebro... V kariére, ktorú skončila po sezóne 1985 (na halových ME 1984 šiesta, 1985 nedokončila rozbeh na 800 m), získala sedem čs. titulov (400 m 1980, 800 m 1981 a 1984, v hale 1982 a 1985, 4 × 400 m 1979 a 1982).

SIEŇ SLÁVY SLOVENSKEJ ATLETIKY

2013 (12): Peter Berčík, Pavol Glesk, Eva Glesková-Lehocká, Ján Hajdócy, Rudolf Holzer, Anna Chmelková-Blanáriková, Anton Ihring, Mórica Koczán, Mária Mračnová-Faithová, Jozef Pribilinec, Alojz Sokol, Eva Šuranová-Kucmanová

2014 (5): Juraj Benčík, Pavol Blažek, Vojtech Bukovský, Juraj Demeč, Eva Murková

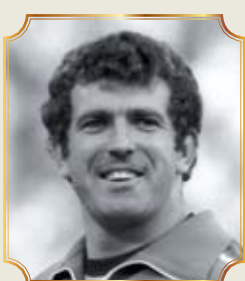
2015 (3): Dušan Moravčík, Róbert Rozim, Jaromír Šimonek

2016 (3): Imrich Bugár, Anton Hajmássy, Zuzana Marková-Moravčíková

Po nej si vyštudovaná učiteľka vzala za manžela úspešného basketbalového trénera Miroslava Marka – ich syn Roman, jedno z dvoch detí, bol v tomto športe aj slovenským reprezentantom.

IMRICH BUGÁR

(14. 4. 1955 Dunajská Streda). Prvý rodák zo Slovenska, ktorý získal titul atletického majstra sveta a stál na piedestále na OH, MS aj ME. Vyrástol na Žitnom ostrove v dedinke Ohrady, naj-

skôr s hádzanou, potom s diskom začal v Dunajskej Strede (tréner Vincent Vendégh), pokračoval ako učeň Slovnaftu v Interi Bratislava (1970 – 1974, Vladimír Hurtoň), najväčšie úspechy však dosiahol v Dukle Praha (od 1974, Miloslav Vlček), v meste, kde si našiel manželku a napokon zakotvil (majú dcérku Olgu). Po bronze na pražských ME 1978 získal na prvej z troch olympiád v Moskve 1980 striebornú medailu, pričom zlatá mu ušla len o 26 cm. O ďalšiu ho obral nezmyselný bojkot socialistických krajín hier 1984 v Los Angeles (v Soule 1988 skončil dvanásty, v Barcelone 1992 dvadsiaty). Možno aj o zlatú, bol vtedy vo vrcholnej forme: na ME 1982 v Aténach sa stal majstrom Európy, o rok prvý raz prehodil 70 m (70,06) a vyhral premiérové majstrovstvá sveta v Helsinkách 1983. V poolympijskom lete 1985 sa stal svetovou jednotkou výkonom roka a osobným rekordom 71,26 m (dodnes deviaty svetový výkon histórie a stále najlepší na Slovensku aj v Čechách). Neskôr sa však už na vrcholných akciách na stupne nedostal: na MS 1987 v Ríme skončil siedmy, v Tokiu 1991 aj v Stuttgarte 1993, kde už reprezentoval Českú republiku, skončil v kvalifikácii, na ME 1986 v Stuttgarte ôsmy, v Split 1990 siedmy. Jeho domáca dominancia však ešte pokračovala: získal 13 titulov čs. majstra v období 1978 – 1992 (všetky okrem r. 1987 a 1989). Dovedna šesťkrát sa stal čs. atlétom roka (1980 – 1985), navyše čs. športovcom 1982. V Prahe diaľkovo vyštudoval gymnázium aj FTVŠ na Karlovej univerzite (1990), bol pracovníkom Armádného športového centra Dukla Praha a od roku 1995 je nositeľom Olympijského radu.

MARIÁN ŠIMO

SLOVÁCI SA NESTRATILI ANI NA HALOVÝCH MS A ME

Halová atletika nie je vynález druhej polovice minulého storočia, ako by sa pamätníkom mohlo zdať. Jej začiatky sú posunuté o celých sto rokov dozadu. To však neplatí o Slovensku.

Premiéra atletických pretekov pod strechou sa uskutočnila už v roku 1861 v USA. O dva roky neskôr, 7. novembra 1863, sa prvé halové preteky konali aj v Európe – ich dejiskom bol Londýn a na programe štyri bežecké súťaže a trojskok. Prvý oficiálny halový šampionát usporiadali v roku 1906 v newyorskej Madison Square Garden. V tejto hale o osem rokov neskôr vznikol aj najstarší a prestížny míting Millrose Games, ktorý sa na tomto mieste konal až do roku 2011 a pokračuje dodnes.

Ani na českom území organizátori príliš nezaostali. Keď v Meissnerovej jazdiarni v Prahe usporiadal klub AC Sparta skúšobné preteky, písal sa rok 1901. Počas spoločného štátu Čechov a Slovákov nasledovali súťaže pod strechou aj v rokoch 1927, 1934, 1936 a 1938 v Liberci.

Prvé oficiálne halové preteky sa uskutočnili 23. marca 1949 v telocvični pražských Vinohradov. Primát štartu slovenského atléta v hale patrí Alexandrovi Zvolenskému, keď 7. marca 1957 v Dortmunde dosiahol na 1500 m čas 3:53,2. Slovenská premiéra sa konala v primitívnych podmienkach v roku 1964 v Bratislave. To už rozvoj halovej atletiky nezadržateľne postupoval a začali sa písať prvé seriózne kapitoly halových sezón. Veľký impulz bolo založenie Európskych halových hier. Premiéru videl Dortmund v roku 1966 a prvú reprízu o rok neskôr Praha so svojím 150 metrov dlhým oválom. Od roku 1968 sa konali v jabloneckej hale majstrovstvá ČSSR. Aj keď z pohľadu dnešných pravidiel je jablonecký 300-metrový bežecký ovál pripomínajúci tvarom hrušku pre stredné a dlhé trate neregulérny, dlhé obdobie bol pre atlétov rajom. V roku 1967 sa uskutočnili v Bratislave otvorené zimné majstrovstvá Slovenska, predchodca slovenského halového šampionátu. Ten oficiálny bol zorganizovaný o tri roky neskôr. Rovnako v roku 1970 mali premiéru aj majstrovstvá Európy v hale, ktoré sa 20-krát konali každoročne, potom prešli na dvojročný cyklus. Dôvodom boli novovzniknuté majstrovstvá sveta v hale v roku 1987 organizované každý druhý rok, ktorým predchádzala parížska skúšobná verzia (1985) pod názvom Svetové halové hry. Neskôr sa párne a nepárne roky konania oboch šampionátov vymenili.

PODMIENKY SA PRÍLIŠ NEZMENILI

Od polovice 60. rokov sa v provizórnych priestoroch u nás konali halové súťaže s obmedzeným počtom disciplín. Na šprint a diaľku sa využívali dlhšie chodby, na výšku telocvične. Progresívnym, aj keď provizórnym riešením bolo postavenie nafukovacích hál v 70. rokoch v Bratislave a v Košiciach, ktorých využitie vzhľadom na absenciu iných priestorov ďaleko presiahlo ich životnosť. Stredoslováci svoje krajské majstrovstvá organizovali v ostravskej nafukovacke od včasného rána do neskorého večera pre všetky kategórie. Napriek provizórnemu riešeniu bola situácia z tých rokov porovnateľná so súčasnou. Teraz máme iba jedinu halu (aj keď luxusnejšiu – no i tá má už 20 rokov) a napríklad východoslovenská oblasť organizuje svoje šampionáty v maďarskej Nyíregyháze alebo na dvojdrahe tréningovej haly v Banskej Bystrici. Tá bola dokonca začiatkom 90. rokov dejiskom M-SR, keďže nič iné u nás vtedy v prevádzke nebolo. Športová hala v Žiline bola síce projektovaná aj na atletiku, avšak 200-metrový ovál so šiestimi (!) dráhami, ktorý bol dlhé roky uskladnený v suteréne, nikdy nenainštalovali. Nezrealizovali sa ani úvahy o výstavbe atletickej haly v Banskej Bystrici či Dubnici. Možno sa však začína blýskať na lepšie časy a aktuálny zámer výstavby hál v Košiciach a v Šamoríne dopadne lepšie ako žilinský.

NA SVETOVOM ŠAMPIONÁTE BEZ ZLATA

V doterajších 16 edíciách halových MS štartovalo 32 reprezentantov zo Slovenska (21 mužov, 11 žien). Zatiaľ sa však nikomu nepodarilo postaviť na najvyšší stupeň víťazov. O stupienok nižšie stáli štyria (Pribilinec, Sedláková,

Chodec Roman Mrázek štartoval na svetovom halovom vrchole až päťkrát, v roku 1989 si vybojoval striebro. Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

Mrázek, Hlavoňová), bronz získal Zvara. Do bilancie Slovenska však možno započítať iba 25 účastníkov (16 mužov, 9 žien) a tri striebra, keďže ostatní Slováci reprezentovali české kluby. Výškarka Hlavoňová-Kováčiková navyše na všetkých HMS aj HME reprezentovala Českú republiku. Najúspešnejšou disciplínou je jednoznačne mužská chôdza i napriek tomu, že bola v programe iba v úvodných ročníkoch. Bez účasti Slovákov sú zatiaľ u mužov 200 m, 400 m, 1500 m, 3000 m, žrd, sedemboj a 4 × 400 m, u žien 60 m, 1500 m, 3000 m, žrd, diaľka, guľa a 4 × 400 m. Z jednotlivcov je najúspešnejší Roman Mrázek (rekordér i v počte účasti) so ziskom striebra a dvoch štvrtých miest (jedno ešte na SHH). Zo žien dominuje Dana Veldáková so štyrmi účasťami, jedným šiestym a tromi ôsmymi miestami.

MEDAILOVÉ ZBIERKY Z HME

Oveľa bohatšia je slovenská bilancia na halových ME. V doterajších 33 ročníkoch štartovalo 102 atlétov, 66 mužov a 36 žien získalo doposiaľ (vrátane 4 ročníkov EHH) 6 titulov, 11 druhých miest (4 v štafetách!) a 9 tretích miest. Bez českých legionárov má Slovensko 90 účastníkov (57 mužov, 33 žien), 5 zlatých, 4 strieborné a 5 bronzových medailí z individuálnych disciplín a ďalšie medaily zo štafiet. Pozoruhodnou je čisto slovenská zostava striedajúcej čs. štafety (Kováč, Samborský, Plachý, Šišovský) z roku 1973, ktorá po započítaní do bilancie Slovenska zaokrúhľuje počet cenných kovov na 5 z každého druhu. Najúspešnejšími disciplínami sú u mužov chôdza a trojskok, u žien horizontálne skoky a 800 m. Zo súčasného programu HME Slovensko ešte nemalo zastúpenie vo viacbojoch a v štafetách na 4 × 400 m a u žien aj na 1500 m a v žrdi.

Rekordérkami v počte účasti sú sestry Veldákové. Danka má na svojom konte počas 13 rokov 7 štartov, Janka o jeden menej, ale obe majú reálnu šancu túto snúru ešte predĺžiť. Najúspešnejšou účastníčkou je však iná skokanka. Eva Murková má vo svojej zbierke zlato, dve striebra a v šprinte na 60 m aj 5. a 7. miesto. Najbohatšiu zbierku cenných kovov má Jozef Plachý (zlato, striebro a dva bronz), najcennejšiu však Jozef Pribilinec (dve účasti – dve zlaté medaily). Zaujímavú bilanciu dosiahol Ján Čado, ktorý v trojskoku k striebru pripojil aj štyri (!) štvrté miesta, a Emília Ovádková, na EHH k striedajúcej medaile v štafete pridala tri štvrté miesta na 800 m.

Rekordná účasť 27 štartujúcich Slovákov na ostatných HME v Prahe 2015 bude ťažko prekonateľná, ale druhé najvyššie účastnícke číslo 11 môže padnúť už na tých najbližších, ktoré budú 3. – 5. marca 2017 v Belehrade.

MARIÁN KALABUS

»

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH SVETA V HALE

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH SVETA V HALE

PREHLAD MAJSTROVSTIEV SVETA V HALE					
Údaje sú uvedené v poradí MS, dátum, miesto a štát konania halových MS, počet zúčastnených slovenských atlétov, počet mužov (M) a žien (Ž) a krajina, za ktorú štartovali. Hviezdičkou je vyznačený počet Slovákov, ktorí počas spoločného štátu štartovali za český klub (1985-1992), tí sa však do bilancie Slovenska nezapočítavajú, rovnako ako v zátvorke uvedený počet Slovákov, ktorí sa stali po r. 1992 štátnymi príslušníkmi Českej republiky. <i>Poznámka: V r. 1985 sa konali Svetové halové hry, predchodca MS v hale</i>					
-	18.-19.1.	1985	Paríž	Francúzsko	1+3*
I.	6.-8.3.	1987	Indianapolis	USA	3+2*
II.	3.-5.3.	1989	Budapešť	Maďarsko	4+1*
III.	8.-10.3.	1991	Sevilla	Španielsko	4+2*
IV.	12.-14.3.	1993	Toronto	Kanada	4 (+1)
V.	10.-12.3.	1995	Barcelona	Španielsko	2 (+2)
VI.	7.-9.3.	1997	Paríž	Francúzsko	3 (+1)
VII.	6.-7.3.	1999	Maebaši	Japonsko	2 (+1)
VIII.	9.-11.3.	2001	Lisabon	Portugalsko	1
IX.	14.-16.3.	2003	Birmingham	Veľká Británia	2
X.	5.-7.3.	2004	Budapešť	Maďarsko	1 (+1)
XI.	10.-12.3.	2006	Moskva	Rusko	3
XII.	7.-9.3.	2008	Valencia	Španielsko	4
XIII.	12.-14.3.	2010	Dauhá	Katar	2
XIV.	9.-11.3.	2012	Istanbul	Turecko	1
XV.	7.-9.3.	2014	Sopot	Polsko	2
XVI.	17.-20.3.	2016	Portland	USA	2

PREHLAD VÝSLEDKOV SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA HMS					
Údaje sú uvedené v poradí rok HMS, celkové umiestnenie, meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia atléta, klubová príslušnosť, počet štartujúcich a bodová hodnota umiestnenia; v ďalšom riadku dátum súťaže, poradie v súťaži, výkon a prípadne aj reakčný čas. Bodová hodnota umiestnenia je vypočítaná ako súčet bodov za umiestnenie (bodovaná prvá desiatka 30-24-20-16-13-10-7-5-3-2, každá ďalšia účasť 1 bod) a za umiestnenie vzhľadom na počet štartujúcich (body sú vypočítané ako odmocnina z podielu počtu štartujúcich a umiestnenia). Výsledky zo Svetových halových hier sú hodnotené polovičnými bodmi. Použité skratky: r - rozbeh/rozchod, s - semifinále, Q - kvalifikácia, = - rovnosť poradia, ´ - upravené pôvodné poradie po dodatočnej diskvalifikácii za doping, * - český klub počas spoločného štátu, *1 - česká štátna príslušnosť, * - česká národnosť, *1 - bieloruská národnosť, *2 - ukrajinská národnosť, rč - reakčný čas, NM - žiaden vydatený pokus, DQ - diskvalifikácia.					
MUŽI					
Slovensko má v mužskej atletike 16 účastníkov HMS (spolu so SHH) s 27 účasťami a 38 štartmi. So Slovákami v českých kluboch počas spoločného štátu má Slovensko 19 účastníkov, 34 účasti a 49 štartov. Spolu so Slovákami s českým občianstvom je to 21 účastníkov, 37 účasti a 53 štartov.					
60 metrov					
2014	27.	Adam	Závacký	27.06.88	Liptovský Mikuláš
					Slávia STU Bratislava
					43
					2,26
7.3. • 5r2 • 6,71 rč0,153					
2016	35.	Ján	Volko	02.11.96	Bratislava
					Stavbár Nitra
					54
					2,24
18.3. • 6r1 • 6,80 rč0,144					
800 metrov					
2004	26.	Roman	Hanzel	15.01.77	
					Slávia UK Bratislava
					36
					2,18
5.3. • 5r1 • 1:51,54					
2008	12.	Jozef	Repčík	03.08.86	Myjava
					Spartak Dubnica n. Váhom
					32
					2,63
7.3. • 4r1 • 1:49,15 *** 8.3. • 6s2 • 1:48,61					
60 metrov prekážok					
1993	14.	Igor	Kováč	12.05.69	Krompachy
					Slávia UK Bratislava
					28
					2,41
13.3. • 3r1 • 7,76 *** 13.3. • 7s2 • 7,84					
1995	12.	Igor	Kováč	12.05.69	Krompachy
					Dukla Banská Bystrica
					38
					2,78
11.3. • 3r1 • 7,75 *** 11.3. • 7s2 • 7,75					
1997	5.	Igor	Kováč	12.05.69	Krompachy
					Dukla Banská Bystrica
					29
					15,41
8.3. • 2r4 • 7,68 *** 8.3. • 3s1 • 7,62 *** 8.3. 5 7,59					
1999	8.	Igor	Kováč	12.05.69	Krompachy
					Dukla Banská Bystrica
					19
					6,54
5.3. • 2r1 • 7,59 rč0,141 *** 5.3. • 8 • 7,81 rč0,139					
5000 metrov chôdza					
1985	4.	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov
					Dukla Banská Bystrica
					8
					8,71
19.1. • 4 • 19:39,73					
1987	2.	Jozef	Pribilíneč	06.07.60	Kremnica
					Dukla Banská Bystrica
					17
					26,92

									7.3. • 2 • 18:27,80
1987	4.	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov	Dukla Banská Bystrica	17	18,06	
7.3. • 4 • 18:47,95									
1989	2.	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov	Dukla Banská Bystrica	12	26,45	
5.3. • 2 • 18:28,90									
1989	6.	Pavol	Blažek	09.07.58	Trnava	Dukla Banská Bystrica	12	11,41	
5.3. • 6 • 18:41,34									
1991	-	Igor	Kollár	25.06.65	Žiar nad Hronom	Dukla Banská Bystrica	20	1,00	
9.3. • 3r1 • 19:46,52 *** 10.3. • - • DQ									
1991	-	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov	Dukla Banská Bystrica	20	1,00	
9.3. • - • DQ									
1993	-	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov	Dukla Banská Bystrica	15	1,00	
13.3. • -r1 • DQ									
1993	-	Miroslav	Boško	26.09.68		Slávia TU Košice	15	1,00	
13.3. • -r2 • DQ									
Výška									
1985	6.	Ján	Zvara*	13.02.63	Banská Bystrica	Sparta Praha	21	5,94	
18.1. • 6 • 221									
1987	3.	Ján	Zvara*	13.02.63	Banská Bystrica	Sparta Praha	17	22,38	
6.3. • 9=Q • 224 *** 7.3. • 3 • 234									
1989	8.	Róbert	Ruffini	26.01.67	Lučenec	Slávia UK Bratislava	15	6,37	
3.3. • 1=Q • 210 *** 4.3. • 8 • 228									
Dial'ka									
1985	9.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	14	2,12	
19.1. • 9 • 740									
1993	13.	Milan	Gombala*1	29.01.68	Lučenec	Dukla Praha	23	2,33	
13.3. • 7Q2 • 769									
1995	6.	Milan	Gombala*1	29.01.68	Lučenec	Dukla Praha	33	12,35	
10.3. • 4Q2 • 790 *** 11.3. • 6 • 795									
1995	26.	Róbert	Michalík*1	23.01.74	Žilina	USK Praha	33	2,13	
10.3. • 11Q1 • 736									
Trojskok									
1987	10.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	20	3,41	
6.3. • 5Q • 16,58 *** 8.3. • 10 • 16,33									

Gabriela Sedláková (vpravo) získala na halových MS 1987 v Indianapolis na 800 m striebro, hoci vekom bola ešte juniorka.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH SVETA V HALE

Podľa hodnotenia Slovenskej atletiky ja dialkarka Eva Murková najúspešnejší slovenský atlét na halových ME.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

1989	5.	Milan	Mikuláš*	01.04.63	Trnava	RH Praha	16	14,79	
3.3. • 2Q • 16,89 *** 4.3. • 5 • 16,84									
1991	-	Milan	Mikuláš*	01.04.63	Trnava	PSK Olymp Praha	21	1,00	
9.3. • 10Q • 16,37 *** 10.3. • - • NM									
1991	16.	Ján	Čado	07.05.63	Trstená	bez klubu	21	2,15	
9.3. • 16=Q • 15,85									
2006	23.	Dmitrij	Valúkevič*1	30.05.81	Petrozavodsk	Spartak Dubnica n. Váhom	23	2,00	
11.3. • 11Q2 • 15,92									
2008	5.	Dmitrij	Valúkevič*1	30.05.81	Petrozavodsk	Spartak Dubnica n. Váhom	15	14,73	
7.3. • 3Q • 17,13 *** 8.3. • 5 • 17,14									
2010	7.	Dmitrij	Valúkevič*1	20.05.81	Petrozavodsk	Spartak Dubnica n. Váhom	19	8,65	
12.3. • 8Q • 16,55 *** 14.3. • 7 • 16,72									
Gúľa									
1985	4.	Jozef	Lacika*	08.09.61	Nitra	Dukla Praha	12	8,87	
19.1. • 4 • 19,75									
1989	9.	Karel	Šula°	30.06.59		Slávia UK Bratislava	11	4,11	
4.3. • 9 • 19,24									
2001	7.	Milan	Haborák	11.01.73	Prešov	Dukla Banská Bystrica	13	8,36	
9.3. • 7 • 20,05									
2003	7.	Milan	Haborák	11.01.73	Prešov	Dukla Banská Bystrica	14	8,41	
14.3. • 8Q • 19,95 *** 14.3. • 7 • 20,21									
2006	8.	Mikuláš	Konopka	23.01.79	Rimavská Sobota	Dukla Banská Bystrica	18	6,50	
10.3. • 8'Q • 19,91									
2008	12.	Milan	Haborák	11.01.73	Prešov	Dukla Banská Bystrica	21	2,32	
7.3. • 12Q • 19,80									

Ž E N Y									
Slovensko má v ženskej atletike 9 účastníčok HMS so 14 účasťami a 23 štartami. So Slovenkami v českých kluboch počas spoločného štátu má Slovensko 10 účastníčok, 15 účasti a 24 štartov. Spolu so Slovenkami s českým občianstvom je to 11 účastníčok, 18 účasti a 27 štartov.									
200 metrov									
2003	12.	Lucia	Ivanová	08.07.80	Žiar nad Hronom	Slávia UK Bratislava	21	2,32	
14.3. • 3r4 • 23,47 rč0,259									
400 metrov									
2016	6.	Iveta	Putalová	24.03.88	Bratislava	HNTN Bratislava	18	11,73	
18.3. • 2r3 • 54,53 rč0,247 *** 18.3. • 3s1 • 53,13 rč0,280 *** 19.3. • 6 • 54,39 rč0,277									
800 metrov									
1987	2.	Gabriela	Sedláková	02.03.68	Topoľčany	Slávia UK Bratislava	19	27,08	
6.3. • 2r1 • 2:03,69 *** 7.3. • 2 • 2:01,85									
60 metrov prekážok									
2008	14.	Miriám	Bobková	02.03.79	Špišská Nová Ves	Spartak Dubnica n. Váhom	27	2,39	
8.3. • 4r3 • 8,08 rč0,181 *** 8.3. • 8s1 • 8,24 rč0,236									
3000 metrov chôdza									
1991	8.	Zuzana	Zemková	17.07.67	Martin	ZŤS Martin	19	6,54	
8.3. • 5r1 • 13:05,89 *** 9.3. • 8 • 12:59,85									
1993	17.	Zuzana	Zemková	17.07.67	Martin	Slávia UK Bratislava	17	2,00	
12.3. • 8r1 • 13:43,89									
Výška									
1991	21.	Alena	Varcholová*	27.03.69	Bardejov	Sokol Brno I	26	2,11	
8.3. • 21Q • 180									
1997	14.	Zuzana	Kováčiková*1	16.04.73	Šaľa	AC Sparta Praha	25	2,34	

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH SVETA V HALE

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

Osemstovkár Jozef Plachý získal zlato na halových ME v roku 1972, bol potom ešte dvakrát tretí.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

7.3. • 701 • 190						
1997	17.=	Mária	Melová-Henkel	21.10.75	Lučenec	HJC Banská Bystrica 25 2,21
7.3. • 1002 • 185						
1999	2.	Zuzana	Hlavoňová*1	16.04.73	Šaľa	USK Praha 8 26,00
5.3. • 2 • 196						
1999	5.	Mária	Melová-Henkel	21.10.75	Lučenec	HJC Banská Bystrica 8 14,26
5.3. • 5 • 193						
1999	15.	Zuzana	Hlavoňová*1	16.04.73	Šaľa	USK Praha 16 2,03
6.3. • 150 • 186						
Trojskok						
1997	15.	Galina	Čistáková*2	26.07.62	Izmail	Slávia UK Bratislava 22 2,21
7.3. • 801 • 13,46						
2006	8.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice 18 6,50
10.3. • 402 • 14,21 *** 11.3. • 8 • 13,76						
2010	6.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica 19 11,78
12.3. • 40 • 14,25 *** 13.3. • 6 • 14,18						
2012	8.	Dana	Veldáková	04.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica 30 6,94
9.3. • 401 • 14,21 *** 10.3. • 8 • 13,97						
2014	8.	Dana	Veldáková	04.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica 11 6,17
7.3. • 40 • 14,10 *** 8.3. • 8 • 13,75						
Pät'boj						
1995	12.	Marcela	Podracká	13.03.70		Dukla Banská Bystrica 12 2,00
10.3. • 12 • 3642 (8,81•176•13,96•417•2:35,47)						
Zmena mena: Kováčiková neskôr Hlavoňová						

PREHLAD ÚČASTNÍKOV PODĽA ROKOV KONANIA HMS	
V r. 1985 Svetové halové hry. Kurzívou sú význačení slovenskí atléti, ktorí nepatria do bilancie Slovenska, lebo štartovali za české kluby (* = do r. 1992 počas Československa, *1 = od r. 1993 v samostatnej ČR). Označení sú aj slovenskí atléti inej národnosti (* = česká, *1 = bieloruská, *2 = ukrajinská).	
1985	Čado*, Lacika*, Mrázek*, Zvara*
1987	Čado*, Mrázek*, Pribilinec, Zvara*, Sedláková
1989	Blažek, Mikuláš*, Mrázek*, Ruffini, Šula°
1991	Čado, Kollár, Mikuláš*, Mrázek*, Varcholová*, Zemková
1993	Boško, Gombala*1, Kováč, Mrázek°, Zemková
1995	Gombala*1, Kováč, Michalik*1, Podracká
1997	Kováč, Čistáková*2, Kováčiková*1, Melová
1999	Kováč, Hlavoňová*1, Melová
2001	Haborák

2003	Haborák, Ivanová
2004	Hanzel, Hlavoňová*1
2006	Mik.Konopka, Vaľukevič°1, D. Veldáková
2008	Haborák, Repčík, Vaľukevič°1, Bobková
2010	Vaľukevič°1, D. Veldáková
2012	D. Veldáková
2014	Závacký, D. Veldáková
2016	Volko, Putalová

POČET ÚČASTÍ NA HMS	
5-krát	Mrázek* (1× Svetové halové hry)
4-krát	Kováč, D. Veldáková
3-krát	Čado (1× SHH, 2×*), Haborák, Vaľukevič°1, Kováčiková-Hlavoňová*1
2-krát	Gombala*1, Kollár, Mikuláš*, Zvara* (1× SHH), Melová-Henkel, Zemková
1-krát	Blažek, Boško, Hanzel, Mik.Konopka, Lacika* (SHH), Michalik*1, Pribilinec, Repčík, Ruffini, Šula°, Volko, Závacký, Bobková, Čistáková*2, Ivanová, Podracká, Putalová, Sedláková, Varcholová*

NAJLEPŠIE UMIESTNENIA NA HMS	
1. miesto	-
2. miesto	Pribilinec (1987 - 5000 m chôdza), Sedláková (1987 - 800 m), Mrázek° (1989 - 5000 m chôdza), Hlavoňová*1 (1999 - výška)
3. miesto	Zvara* (1987 - výška)
4. miesto	Mrázek° (SHH 1985 - 5000 m chôdza), Lacika* (SHH 1985 - guľa), Mrázek° (1987 - 5000 m chôdza)
5. miesto	Mikuláš* (1989 - trojskok), Kováč (1997 - 60 m prek.), Melová-Henkel (1999 - výška), Vaľukevič°1 (2008 - trojskok)
6. miesto	Zvara* (SHH 1985 - výška), Blažek (1989 - 5000 m chôdza), Gombala*1 (1995 - diaľka), D. Veldáková (2010 - trojskok), Putalová (2016 - 400 m)
7. miesto	Haborák (2001 - guľa), Haborák (2003 - guľa), Vaľukevič°1 (2010 - trojskok)
8. miesto	Ruffini (1989 - výška), Zemková (1991 - 3000 m chôdza), Kováč (1999 - 60 m prek.), Mik. Konopka (2006 - guľa), D. Veldáková (2006 - trojskok), D. Veldáková (2012 - trojskok), D. Veldáková (2014 - trojskok)
9. miesto	Čado* (SHH 1985 - diaľka), Šula° (1989 - guľa)
10. miesto	Čado* (1987 - trojskok)

REBRÍČEK ÚSPESNOSTI ÚČASTNÍKOV HMS			
Bodová hodnota umiestnenia je vypočítaná ako súčet bodov za umiestnenie (bodovaná prvá desiatka 30-24-20-16-13-10-7-5-3-2, každá ďalšia účasť 1 bod) a za umiestnenie vzhľadom na počet štartujúcich (body sú vypočítané ako odmocnina z podielu počtu štartujúcich a umiestnenia). Výsledky zo Svetových halových hier sú hodnotené polovícnymi bodmi.			
1.	Roman	Mrázek°	55,22
2.	Dana	Veldáková	31,39
3.	Zuzana	Kováčiková*1	30,37
4.	Ján	Zvara*	28,32
5.	Igor	Kováč	27,14
6.	Gabriela	Sedláková	27,08
7.	Jozef	Pribilinec	26,92
8.	Dmitrij	Vaľukevič°1	25,38
9.	Milan	Haborák	19,10
10.	Mária	Melová-Henkel	16,48
11.	Milan	Mikuláš*	15,79
12.	Milan	Gombala*1	14,68
13.	Iveta	Putalová	11,73
14.	Pavol	Blažek	11,41
15.	Jozef	Lacika*	8,87
16.	Zuzana	Zemková	8,54
17.	Ján	Čado(*)	7,68
18.	Mikuláš	Konopka	6,50
19.	Róbert	Ruffini	6,37
20.	Karel	Šula°	4,11

PREHLAD MAJSTROVSTIEV EURÓPY V HALE									
Údaje sú uvedené v poradí ME, dátum, miesto a štát konania halových ME, počet zúčastnených slovenských atlétov, počet mužov (M) a žien (Ž) a krajina, za ktorú štartovali. Hviezdičkou je vyznačený počet Slovákov, ktorí počas spoločného štátu štartovali za český klub (1966-1992), tí sa však do bilancie Slovenska nezapočítavajú, rovnako ako v zátvorke uvedený počet Slovákov, ktorí sa stali po r. 1992 štátnymi príslušníkmi Českej republiky.									
Poznámka: V r. 1966-69 sa konali Európske halové hry, predchodca ME v hale.									
1.	27.3.	1966	Dortmund	NSR	3+2*	2M*, 3Ž	ČSSR		
2.	11.-12.3.	1967	Praha	Československo	6+3*	1M+2M*, 5Ž+1Ž*	ČSSR		
3.	9.-10.3.	1968	Madrid	Španielsko	3*	2M*, 1Ž*	ČSSR		
4.	8.-9.3.	1969	Belehrad	Juhoslávia	3+1*	2M, 1Ž+1Ž*	ČSSR		
I.	14.-15.3.	1970	Viedeň	Rakúsko	3	2M, 1Ž	ČSSR		
II.	13.-14.3.	1971	Sofia	Bulharsko	2	2M	ČSSR		
III.	11.-12.3.	1972	Grenoble	Francúzsko	2	2M	ČSSR		
IV.	10.-11.3.	1973	Rotterdam	Holandsko	4+1*	4M+1M*	ČSSR		
V.	9.-10.3.	1974	Göteborg	Švédsko	2+1*	2M+1M*	ČSSR		
VI.	8.-9.3.	1975	Katovice	Poľsko	6	4M, 2Ž	ČSSR		
VII.	21.-22.2.	1976	Mníchov	Nem. spol. rep.	5	3M, 2Ž	ČSSR		
VIII.	12.-13.3.	1977	San Sebastian	Španielsko	3	3M	ČSSR		
IX.	11.-13.3.	1978	Miláno	Taliansko	2	1M, 1Ž	ČSSR		
X.	24.-25.2.	1979	Viedeň	Rakúsko	1+1*	1M+1M*	ČSSR		
XI.	1.-2.3.	1980	Sindelfingen	Nem. spol. rep.	2	2M	ČSSR		
XII.	21.-22.2.	1981	Grenoble	Francúzsko	-	-	ČSSR		
XIII.	6.-7.3.	1982	Miláno	Taliansko	1*	1Ž*	ČSSR		
XIV.	5.-6.3.	1983	Budapešť	Maďarsko	2+2*	1M+1M*, 1Ž+1Ž*	ČSSR		
XV.	3.-4.3.	1984	Göteborg	Švédsko	4+2*	2M+1M*, 2Ž+1Ž*	ČSSR		
XVI.	2.-3.3.	1985	Pireus	Grécko	3+2*	1M+2M*, 2Ž	ČSSR		
XVII.	22.-23.2.	1986	Madrid	Španielsko	1+2*	1M+2M*	ČSSR		
XVIII.	21.-22.2.	1987	Liévin	Francúzsko	5+3*	3M+3M*, 2Ž	ČSSR		
XIX.	5.-6.3.	1988	Budapešť	Maďarsko	7	5M, 2Ž	ČSSR		
XX.	18.-19.2.	1989	Haag	Holandsko	3+1*	3M+1M*	ČSSR		

Prekážkar Igor Kováč (vľavo) sa na halových MS 1999 prebojoval v silnej konkurencii do finále, skončil v ňom ôsmy.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

1974	19.	Juraj	Demeč*	29.01.45	Užhorod	Dukla Praha	24	2,12
							9.3. • 5r2 • 6,90	
1976	11.	Ján	Chebeň	21.05.54	Ružomberok	Dukla Banská Bystrica	18	2,28
							21.2. • 2r4 • 6,90 *** 21.2. • 6s1 • 6,87	
1977	11.	Ján	Chebeň	21.05.54	Ružomberok	Dukla Banská Bystrica	18	2,28
							12.3. • 3r2 • 6,85 *** 12.3. • 5s2 • 6,83	
1978	15.	Ján	Chebeň	21.05.54	Ružomberok	Dukla Banská Bystrica	17	2,06
							11.3. • 3r1 • 6,91	
1979	12.	Ján	Chebeň	21.05.54	Ružomberok	Dukla Banská Bystrica	16	2,15
							24.2. • 3r2 • 6,85 *** 24.2. • 6s1 • 6,86	
1986	15.	Dušan	Sukup	25.07.64		Slávia SVŠT Bratislava	20	2,15
							22.3. • 4r2 • 6,78	
2002	28.=	Martin	Briňanský	23.01.76	Spišská Nová Ves	Hi-tec Banská Bystrica	35	2,12
							2.3. • 5r2 • 6,86	
2005	23.	Peter	Krčmárek	08.01.86	Liptovský Mikuláš	Spartak Dubnica n. Váh.	28	2,10
							4.3. • 5r4 • 6,82	
2013	13.	Adam	Závacký	27.06.88	Liptovský Mikuláš	Slávia STU Bratislava	22	2,30
							1.3. • 6r3 • 6,76 *** 2.3. 6s2 6,75	
2015	33.=	Tomáš	Benko	23.03.85	Spišská Nová Ves	Slávia STU Bratislava	37	2,06
							7.3. • 7r2 • 6,91	
2015	27.	Jakub	Matuš	01.02.96	Trnava	Slávia STU Bratislava	37	2,17
							7.3. • 6r3 • 6,75	
2015	30.	Ján	Volko	02.11.96	Bratislava	Stavbár Nitra	37	2,11
							7.3. • 6r4 • 6,86	
200 metrov								
1984	-	Ľuboš	Balošák	05.04.65	Martin	Dukla Banská Bystrica	13	4,86
							3.3. • 3r4 • 21,68 *** 3.3. • -s2 • DNF	
2002	16.	Martin	Briňanský	23.01.76	Spišská Nová Ves	Hi-tec Banská Bystrica	30	2,37
							1.3. • 3r8 • 21,13	
400 metrov								

1983	5.	Dušan	Malovec	01.07.57	Modra	Dukla Banská Bystrica	14	14,67
5.3. • 3r3 • 47,77 *** 5.3. • 2s2 • 47,94 *** 6.3. • 5 • 46,65								
1985	18.	Ján	Tomko	27.08.62	Liptovský Mikuláš	Dukla Banská Bystrica	18	2,00
2.3. • 5r2 • 48,06								
1990	11.	Ľuboš	Balošák	05.04.65	Martin	Dukla Banská Bystrica	18	2,28
4.3. • 3r2 • 47,85								
2000	18.	Marcel	Lopuchovský	02.05.77	Košice	Slávia UK Bratislava	26	2,20
25.2. • 5r2 • 47,82								
2002	19.	Marcel	Lopuchovský	02.05.77	Košice	Slávia UK Bratislava	28	2,21
1.3. • 4r2 • 47,40								
2009	20.	Peter	Žňava	06.10.82	Nitra	Spartak Dubnica n. Váh.	27	2,16
6.3. • 5r3 • 47,85								
2015	31.	Denis	Danáč	06.05.93	Nitra	Stavbár Nitra	33	2,03
6.3. • 6r2 • 48,96								
800 metrov								
1969	8.	Ján	Šišovský	19.06.45	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	12	3,11
8.3. • 3r2 • 1:51,3 *** 8.3. • 8 • 1:52,0								
1970	10.	Ján	Šišovský	19.06.45	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	12	3,10
14.3. • 4r2 • 1:52,0								
1971	9.	Ján	Šišovský	19.06.45	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	12	4,15
13.3. • 3r3 • 1:54,7								
1972	1.	Jozef	Plachý	28.02.49	Košice	VSŽ Košice	9	33,00
11.3. • 1r2 • 1:49,92 *** 12.3. • 1 • 1:48,84								
1973	3.	Jozef	Plachý	28.02.49	Košice	VSŽ Košice	18	22,45
10.3. • 1r1 • 1:49,59 *** 11.3. • 3 • 1:49,50								
1973	11.=	Ján	Šišovský	19.06.45	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	18	2,28
10.3. • 4r2 • 1:50,16								
1973	18.	Jozef	Samborský	09.01.51	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	18	2,00
10.3. • 6r3 • 1:52,60								
1974	3.	Jozef	Plachý	28.02.49	Košice	VSŽ Košice	12	22,00

Štvorstovkárka Ivetta Putalová si v tomto roku senzačne vybojovala účasť v 6-člennom finále na halových MS v Portlande.

Foto: SITA – AP

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

						9.3. • 2r2 • 1:49,97 *** 10.3. • 3 • 1:49,49		
1974	10.	Ján	Šišovský	19.06.45	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	12	3,10
						9.3. • 3r3 • 1:50,67		
1975	4.	Jozef	Plachý	28.02.49	Košice	Dukla Banská Bystrica	13	17,80
						8.3. • 1r1 • 1:50,6 *** 9.3. • 4 • 1:50,2		
2002	21.	Roman	Hanzel	15.01.77		Slávia UK Bratislava	22	2,02
						1.3. • 6r1 • 1:52,56		
2005	13.	Jozef	Pelikán	29.07.84	Bratislava	Inter Bratislava	16	2,11
						4.3. • 5r2 • 1:51,09		
2007	9.	Jozef	Pelikán	29.07.84	Bratislava	Inter Bratislava	21	4,53
						2.3. • 4r4 • 1:50,87 *** 3.3. • 6s1 • 1:50,2		
2007	15.	Jozef	Repčík	03.08.86	Myjava	Spartak Dubnica n. Váh.	21	2,18
						2.3. • 3r1 • 1:56,04		
2013	9.	Jozef	Repčík	03.08.86	Myjava	Spartak Dubnica n. Váh.	28	4,76
						1.3. • 2r5 • 1:48,88 *** 2.3. • 5s2 • 1:50,28		
2015	11.	Jozef	Repčík	03.08.86	Myjava	HNTN Bratislava	40	2,91
						6.3. • 1r7 • 1:50,24 *** 7.3. • 4s1 • 1:50,76		
1500 metrov								
1970	12.	Ivan	Kováč	25.12.48	Zem. Kostofany	Dukla Banská Bystrica	14	2,08
						15.3. • 5r2 • 3:52,9		
1971	11.	Ivan	Kováč	25.12.48	Zem. Kostofany	Dukla Banská Bystrica	23	2,45
						13.3. • 5r4 • 3:48,9		
1973	9.	Ivan	Kováč	25.12.48	Zem. Kostofany	Dukla Banská Bystrica	16	4,33
						10.3. • 6r1 • 3:44,58		
1975	14.	Štefan	Polák	25.12.51	Zohor	Slávia SVŠT Bratislava	19	2,16
						8.3. • 6r3 • 3:48,6		
1977	15.	Jozef	Lenčes	29.01.57	Šafa	Inter Bratislava	17	2,06
						12.3. • 8r2 • 3:46,2		
1979	12.	Jozef	Plachý*	28.02.49	Košice	Dukla Praha	16	2,15
						24.2. • 6r1 • 3:47,1		
2013	16.	Jozef	Pelikán	29.07.84	Bratislava	Slávia UK Bratislava	24	2,22
						2.3. • 6r2 • 3:45,81		
2015	18.	Jozef	Pelikán	29.07.84	Bratislava	Slávia UK Bratislava	28	2,25
						7.3. • 7r1 • 3:48,57		
3000 metrov								
1976	5.	Štefan	Polák	25.12.51	Zohor	Slávia SVŠT Bratislava	12	14,55
						21.2. • 2r1 • 8:10,0 *** 22.2. • 5 • 8:03,2		
1977	8.	Štefan	Polák	25.12.51	Zohor	Inter Bratislava	13	6,27
						12.3. • 5r1 • 7:59,2 *** 13.3. • 8 • 8:08,4		
2000	9.	Miroslav	Vanko	14.02.73	Martin	Dukla Banská Bystrica	21	4,53
						25.2. • 5r1 • 7:57,54 *** 27.2. • 9 • 7:59,52		
2015	25.	Peter	Ďurec	12.09.92	Banská Bystrica	UMB Banská Bystrica	25	2,00
						6.3. • 13Q2 • 8:37,93		
60 metrov prekážok								
1975	14.	Július	Ivan	15.05.54	Šurany	Slávia UK Bratislava	23	2,28
						9.3. • 4r4 • 8,08		
1980	15.	Július	Ivan	15.05.54	Šurany	Dukla Banská Bystrica	17	2,06
						2.3. • 6r3 • 8,02		
1990	21.	Igor	Kováč*	12.05.69	Krompachy	Sparta Praha	26	2,11
						4.3. • 5r4 • 7,99		
1992	16.	Igor	Kováč*	12.05.69	Krompachy	Sparta Praha	28	2,32
						1.3. • 1r2 • 7,72 *** 1.3. • 8s1 • 9,14		
1994	5.	Igor	Kováč	12.05.69	Krompachy	Dukla Banská Bystrica	32	15,53
						12.3. • 1r5 • 7,67 *** 12.3. • 2s3 • 7,61 *** 12.3. • 5 • 7,61		
2000	14.	Igor	Kováč	12.05.69	Krompachy	Dukla Banská Bystrica	27	2,39
						25.2. • 3r1 • 7,74 *** 26.2. • 7s1 • 7,80		
2009	18.	Matúš	Janeček	14.07.85	Banská Bystrica	Spartak Dubnica n. Váh.	27	2,22
						6.3. • 4r4 • 7,90		
2011	16.	Matúš	Janeček	14.07.85	Banská Bystrica	Spartak Dubnica n. Váh.	24	2,22
						4.3. • 6r2 • 7,86		

2013	21.=	Viliam	Papšo	23.05.89	Domažlice	Dukla Banská Bystrica	28	2,15
							1.3. • 4r3 • 7,86	
2015	27.	Andrej	Bician	15.05.84	Addis Alem	Slávia UK Bratislava	28	2,02
							6.3. • 7r4 • 8,32	
5000 metrov chôdza								
1987	3.	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov	Dukla Banská Bystrica	23	22,77
							21.3. • 6r1 • 19:22,35 *** 22.3. • 3 • 19:10,77	
1987	1.	Jozef	Pribilinec	06.07.60	Kremnica	Dukla Banská Bystrica	23	34,80
							21.3. • 4r2 • 20:08,28 *** 22.3. • 1 • 19:08,44	
1988	1.	Jozef	Pribilinec	06.07.60	Kremnica	Dukla Banská Bystrica	17	34,12
							6.3. • 1 • 18:44,40	
1988	2.	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov	Dukla Banská Bystrica	17	26,92
							6.3. • 2 • 18:44,93	
1988	9.	Pavol	Blažek	09.07.58	Trnava	Dukla Banská Bystrica	17	4,37
							6.3. • 9 • 19:03,82	
1989	2.	Roman	Mrázek°	21.01.62	Sokolov	Dukla Banská Bystrica	14	26,65
							19.2. • 2 • 18:40,11	
1989	4.	Pavol	Blažek	09.07.58	Trnava	Dukla Banská Bystrica	14	17,87
							19.2. • 4 • 18:55,78	
1990	5.	Ján	Záhončík	23.04.65	Senica	Dukla Banská Bystrica	12	14,55
							4.3. • 5 • 19:22,70	
1992	5.	Igor	Kollár	26.06.65	Žiar nad Hronom	Dukla Banská Bystrica	14	14,67
							28.2. • 5 • 19:03,12	
1992	8.	Miroslav	Boško	26.09.68		Slávia TU Košice	14	6,32
							28.2. • 8 • 19:04,98	
1992	10.	Karol	Repaský	03.01.69		Slávia TU Košice	14	3,18
							28.2. • 10 • 19:15,28	
1994	6.	Pavol	Blažek	09.07.58	Trnava	Dukla Banská Bystrica	23	11,96
							12.3. • 7r1 • 19:31,60 *** 13.3. • 6 • 19:14,00	
1994	14.	Karol	Repaský	03.01.69		Slávia TU Košice	23	2,28
							12.3. • 6r2 • 19:44,77	
1994	15.	Igor	Kollár	26.06.65	Žiar nad Hronom	Dukla Banská Bystrica	23	2,24
							12.3. • 7r2 • 19:55,07	
Výška								
1969	13	Roman	Moravec	30.12.50	Bratislava	Slávia SVŠT Bratislava	16	1,05
							9.3. • 13 • 205	
1972	8.	Roman	Moravec	30.12.50	Bratislava	Slávia SVŠT Bratislava	15	6,37
							11.3. • 8 • 214	
1985	7.=	Ján	Zvara*	12.02.63	Banská Bystrica	Sparta Praha	11	8,25
							2.3. • 7= • 220	
1986	8.	Ján	Zvara*	12.02.63	Banská Bystrica	Sparta Praha	11	6,17
							22.3. • 8 • 224	
1987	4.	Ján	Zvara*	12.02.63	Banská Bystrica	Sparta Praha	14	17,87
							21.3. • 4 • 233	
1987	12.=	Róbert	Ruffini	26.01.67	Lučenec	Slávia UK Bratislava	14	2,08
							21.3. • 12= • 215	
1988	5.	Róbert	Ruffini	26.01.67	Lučenec	Slávia UK Bratislava	14	14,67
							5.3. • 5 • 227	
1990	10.	Róbert	Ruffini	26.01.67	Lučenec	Slávia UK Bratislava	16	3,26
							4.3. • 10 • 224	
1994	20.=	Róbert	Ruffini	26.01.67	Lučenec	Dukla Banská Bystrica	23	2,07
							12.3. • 20=Q • 215	
2002	24.=	Luboš	Benko	14.02.74	Považská Bystrica	Dukla Banská Bystrica	28	2,08
							2.3. • 24= • 217	
2007	10.=	Peter	Horák	07.12.83	Bratislava	Dukla Banská Bystrica	23	3,52
							3.3. • 10=Q • 223	
2009	27.=	Martin	Kalafus	08.12.88	Bratislava	Vital Bratislava	30	2,05
							6.3. • 13=Q1 • 217	
2009	11.	Michal	Kabelka	04.02.85	Lučenec	Spartak Dubnica n. Váh.	30	2,65
							6.3. • 5Q2 • 222	

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

2009	20.=	Peter	Horák	07.12.83	Bratislava	Dukla Banská Bystrica	30	2,22
6.3. • 11=Q2 • 217								
2011	18.=	Peter	Horák	07.12.83	Bratislava	Dukla Banská Bystrica	23	2,13
4.3. • 18=Q • 217								
2013	18.	Matuš	Bubeník	14.11.89	Hodonín	Stavbár Nitra	26	2,20
1.3. • 11Q2 • 218								
2013	20.=	Michal	Kabelka	04.02.85	Lučenec	Spartak Dubnica n. Váh.	26	2,14
1.3. • 9Q1 • 218								
2013	25.	Peter	Horák	07.12.83	Bratislava	Dukla Banská Bystrica	26	2,02
1.3. • 12Q1 • 213								
2015	9.=	Matuš	Bubeník	14.11.89	Hodonín	Stavbár Nitra	27	4,73
7.3. • 9=Q • 224								
2015	16.=	Lukáš	Beer	23.08.89	Košice	Slávia TU Košice	27	2,30
7.3. • 16=Q • 219								
2015	-	Michal	Kabelka	04.02.85	Lučenec	Spartak Dubnica nad Váh.	27	1,00
7.3. • -Q • NM								
Žrd'								
2015	20.=	Ján	Zmoray	16.05.91		Spartak Dubnica nad Váh.	24	2,10
6.3. • 20.=Q • 505								
Dial'ka								
1967	6.	Miroslav	Hutter*	24.1.44	Martin	VŠ Praha	11	5,68
11.3. • 4Q • 760 *** 12.3. • 6 • 741								
1967	8.	Ján	Solčány	27.12.39	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	11	3,09
11.3. • 8Q • 709								
1968	10.	Miroslav	Hutter*	24.1.44	Martin	VŠ Praha	11	1,52
9.3. • 10Q • 681								
1975	8.	Jaroslav	Priščák	28.08.56	Martin	VSŽ Košice	9	6,06
9.3. • 8 • 733								
1980	13.	Jaroslav	Priščák	28.08.56	Martin	VSŽ Košice	15	2,07
2.3. • 13 • 750								
1984	10.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	13	3,14
4.3. • 10 • 748								
1987	13.	Róbert	Széli*	29.05.65		Dukla Praha	16	2,11
21.3. • 13 • 758								
1990	13.	Milan	Gombala*	29.01.68	Lučenec	Dukla Praha	20	2,24
3.3. • 13 • 763								
1992	20.	Milan	Gombala*	29.01.68	Lučenec	Dukla Praha	23	2,07
29.2. • 20 • 746								
1994	22.=	Milan	Gombala*1	29.01.68	Lučenec	Dukla Praha	30	2,17
13.3. • 22= • 765								
1994	24.	Róbert	Michalík*1	23.01.74	Žilina	USK Praha	30	2,12
13.3. • 24 • 763								
1996	-	Milan	Gombala*1	29.01.68	Lučenec	Dukla Praha	27	2,07
8.3. • 7Q • 789 *** 8.3. • - • NM								
2009	16.	Jaroslav	Dobrovodský	13.12.84	Nové Zámky	Slávia UK Bratislava	30	2,37
7.3. • 9Q1 • 759								
2011	23.	Jaroslav	Dobrovodský	13.12.84	Nové Zámky	Slávia UK Bratislava	30	2,14
4.3. • 13Q2 • 740								
2015	22.	Tomáš	Veszelka	09.07.95	Lučenec	Dukla Banská Bystrica	24	2,04
5.3. • 22Q • 724								
Trojskok								
1966	3.	Peter	Nemšovský*	06.01.43	Bratislava	Dukla Praha	8	10,82
27.3. • 5Q • 15,72 *** 27.3. • 3 • 16,28								
1967	1.	Peter	Nemšovský*	06.01.43	Bratislava	Dukla Praha	12	16,73
11.3. • 3Q • 16,35 *** 12.3. • 1 • 16,57								
1968	6.	Peter	Nemšovský*	06.01.43	Bratislava	Dukla Praha	8	5,58
10.3. • 6 • 15,64								
1976	6.	Pavel	Sasín*	27.03.50	Petrov	Dukla Banská Bystrica	9	11,22
22.2. • 6 • 16,36								
1983	4.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	9	17,50

							5.3. • 4 • 16,60	
1984	4.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	14	17,87
							3.3. • 4 • 16,93	
1985	2.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	8	26,00
							2.3. • 2 • 17,23	
1986	4.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	8	17,41
							23.3. • 4 • 16,90	
1987	4.	Ján	Čado*	07.05.63	Trstená	Slavia Praha	10	17,58
							22.3. • 4 • 16,96	
1989	3.	Milan	Mikuláš*	01.04.63	Trnava	RH Praha	13	22,08
							18.2. • 3 • 16,93	
2009	11.	Jaroslav	Dobrovodský	13.12.84	Nové Zámky	Slávia UK Bratislava	15	2,17
							6.3. • 11Q • 16,36	
2011	11.	Jaroslav	Dobrovodský	13.12.84	Nové Zámky	Slávia UK Bratislava	23	2,45
							4.3. • 11Q • 16,55	
2015	21.	Martin	Koch	23.09.93	Malacky	Slávia UK Bratislava	21	2,00
							6.3. • 21Q • 14,26	
Gu'la								
1984	13.	Karel	Šula*	30.06.59		Slávia UK Bratislava	14	2,04
							4.3. • 13 • 17,85	
1988	5.	Karel	Šula*	30.06.59		Slávia UK Bratislava	11	14,48
							5.3. • 5 • 19,66	
1989	8.	Karel	Šula*	30.06.59		Slávia UK Bratislava	12	6,22
							18.2. • 5 • 20,11	
1990	12.	Karel	Šula*	30.06.59		Slávia UK Bratislava	19	2,26
							3.3. • 12 • 18,65	
2000	8.'	Mikuláš	Konopka	23.01.79	Rimavská Sobota	Slávia UK Bratislava	22	6,66
							26.2. • 8'Q • 19,45	
2000	13.'	Milan	Haborák	11.01.73	Prešov	Dukla Banská Bystrica	22	2,30
							26.2. • 13'Q • 19,03	
2002	17.'	Milan	Haborák	11.01.73	Prešov	Dukla Banská Bystrica	25	2,21
							1.3. • 17'Q • 19,19	
2002	-'	Mikuláš	Konopka	23.01.79	Rimavská Sobota	Slávia UK Bratislava	25	1,00
							1.3. • -'Q • DQ *** 2.3. • -' • DQ	
2005	6.	Mikuláš	Konopka	23.01.79	Rimavská Sobota	Dukla Banská Bystrica	21	11,87
							4.3. • 3Q • 20,46 *** 5.3. • 6 • 19,95	
2007	1.	Mikuláš	Konopka	23.01.79	Rimavská Sobota	Dukla Banská Bystrica	20	34,47
							2.3. • 2Q • 20,35 *** 2.3. • 1 • 21,57	
2007	13.	Milan	Haborák	11.01.73	Prešov	Dukla Banská Bystrica	20	2,24
							2.3. • 13Q • 18,84	
2009	7.	Milan	Haborák	11.01.73	Prešov	Dukla Banská Bystrica	23	8,81
							7.3. • 6Q • 19,76 *** 8.3. • 7 • 19,51	
2009	17.	Daniel	Vanek	18.01.83	Sereď	Spartak Dubnica n. Váh.	23	2,16
							7.3. • 17Q • 18,78	
2015	-	Matuš	Olej	05.07.91	Topoľčany	Dukla Banská Bystrica	33	1,00
							5.3. • -Q • NM	
4 × 2 kolá (160 m)								
1966	2.	ČSSR (Veruk-Demeč-Kříž-Trousil)					2	
							27.3. • 2 • 2:31,0	
	2.	Juraj	Demeč*	29.1.45	Užhorod	VŠ Praha	2	3,50
4 × 4 kolá (170 m)								
1973	2.	ČSSR (Kováč-Samborský-Plachý-Šišovský)					4	
							11.3. • 2 • 6:21,6	
	2.	Ivan	Kováč	25.12.48	Zem. Kostofany	Dukla Banská Bystrica	4	7,41
	2.	Jozef	Samborský	09.01.51	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	4	7,41
	2.	Jozef	Plachý	28.02.49	Košice	VSŽ Košice	4	7,41
	2.	Ján	Šišovský	19.06.45	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	4	7,41
3 × 1000 metrov								
1969	2.	ČSSR (Šišovský-Bláha-Pěnkava)					3	
							9.3. • 2 • 7:23,1	

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

	2.	Ján	Šišovský	19.06.45	Nové Mesto n. V.	Dukla Banská Bystrica	3	4,61
Ž E N Y								
Slovensko má v ženskej atletike 33 účastníčok HME (spolu s EHH) so 64 účastami a 80 štartmi. So Slovenkami v českých kluboch počas spoločného štátu má Slovensko 35 účastníčok, 70 účastí a 89 štartov. Spolu so Slovenkami s českým občianstvom je to 36 účastníčok, 74 účastí a 96 štartov.								
60 metrov								
1966	9.	Eva	Lehocká	26.07.43	Zvolen	Slávia SVŠT Bratislava	11	2,05
27.3. • 3r1 • 7,5								
1984	5.	Eva	Murková	29.05.62	Bojnice	Slávia PF Ban. Bystrica	15	14,73
3.3. • 3r2 • 7,41 *** 4.3. • 5 • 7,35								
1985	7.	Eva	Murková	29.05.62	Bojnice	Slávia PF Ban. Bystrica	19	8,65
3.3. • 2r3 • 7,40 *** 3.3. • 4s2 • 7,32								
1988	13.	Eva	Murková	29.05.62	Bojnice	Slávia PF Ban. Bystrica	23	2,33
6.3. • 3r1 • 7,38								
2015	30.=	Monika	Weigertová	20.03.92	Diviaky n.Nitricou	Slávia UK Bratislava	38	2,13
7.3. • 6r1 • 7,52								
2015	27.	Alexandra	Bezeková	13.08.92	Košice	Akademik TU Košice	38	2,19
7.3. • 6r2 • 7,47								
2015	28.	Lenka	Kršáková	22.02.91	Bratislava	Spartak Dubnica nad Váh.	38	2,16
7.3. • 6r3 • 7,49								
400 metrov								
1967	-	Anna	Chmelková	26.07.44	Špačince	Slávia SVŠT Bratislava	11	0,50
11.3. • -r1 • DQ								
2015	4.	Iveta	Putalová	24.03.88	Bratislava	HNTN Bratislava	28	18,65
6.3. • 3r1 • 53,28 *** 6.3. • 2s2 • 52,99 *** 7.3. • 4 • 52,84								
2015	26.	Alexandra	Štuková	02.07.90	Malacky	Slávia UK Bratislava	28	2,04
6.3. • 6r3 • 55,11								
800 metrov								
1967	4.	Emília	Ovádková*	07.12.43	Trenčín	VŽKG Vitkovice Ostrava	7	8,66
12.3. • 4 • 2:10,8								

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

2015	25.	Lucia	Mokrášová	27.03.94	Ilava	Spartak Dubnica nad Váh.	25	2,00
6.3. • 73 • 8,48								
3000 metrov chôdza								
1990	10.	Zuzana	Zemková	17.07.67	Martin	ZŤS Martin	12	3,10
4.3. • 10 • 13:10,85								
1994	14.	Zuzana	Zemková	17.07.67	Martin	Slávia UK Bratislava	19	2,16
11.3. • 71 • 13:13,94								
Výška								
1966	8.	Mária	Faithová	24.09.46	Košice	Slávia SVŠT Bratislava	8	3,00
27.3. • 8 • 160								
1969	6.	Mária	Faithová	24.09.46	Košice	Slávia SVŠT Bratislava	12	5,71
8.3. • 6 • 176								
1975	12.	Mária	Mračnová	24.09.46	Košice	Slávia SVŠT Bratislava	12	2,00
9.3. • 12 • 175								
1976	7.	Mária	Mračnová	24.09.46	Košice	Slávia SVŠT Bratislava	17	8,56
21.2. • 7 • 186								
1978	16.	Marta	Jeseňáková	01.04.53	Bratislava	Slávia SVŠT Bratislava	16	2,00
11.3. • 16 • 175								
1984	9.	Ivana	Jobbová	16.12.65	Žilina	ZVL Žilina	11	4,11
4.3. • 9 • 180								
1987	10.	Jana	Brenkusová	25.07.64	Bratislava	Slávia UK Bratislava	17	3,30
22.3. • 10 • 188								
1990	11.	Jana	Brenkusová	25.07.64	Bratislava	Slávia UK Bratislava	19	2,31
3.3. • 11 • 184								
1992	17.	Jana	Brenkusová	25.07.64	Bratislava	Dukla Banská Bystrica	23	2,16
29.2. • 17 • 185								
1994	12.	Zuzana	Kováčiková*1	16.04.73	Šaľa	Sparta Praha	22	2,35
11.3. • 1=Q • 189 *** 12.3. • 12 • 180								
1996	12.	Zuzana	Kováčiková*1	16.04.73	Šaľa	Sparta Praha	21	2,32

8.3. • 1=Q • 192 *** 10.3. • 12 • 180								
1996	8.=	Alica	Javad	26.06.69	Nitra	DAC Dunajská Streda	21	6,62
8.3. • 3=Q • 190 *** 10.3. • 8= • 189								
1998	5.	Zuzana	Kováčiková*1	16.04.73	Šaľa	Sparta Praha	14	14,67
28.2. • 5 • 192								
2000	2.	Zuzana	Hlavoňová*1	16.04.73	Šaľa	USK Praha	20	27,16
25.2. • 2Q • 193 *** 26.2. • 2 • 198								
2000	17.=	Renáta	Medgyesová	28.01.83	Komárno	AC Dunajská Streda	20	2,08
25.2. • 17=Q • 180								
2002	12.=	Mária	Melová	21.10.75	Lučenec	HJC Banská Bystrica	26	2,47
1.3. • 12=Q • 189								
2002	16.=	Renáta	Medgyesová	28.01.83	Komárno	AC Dunajská Streda	26	2,27
1.3. • 16= • 184								
2002	23.	Diana	Lázničková	14.08.74	Nitra	Slávia STU Bratislava	26	2,06
1.3. • 23 • 179								
2005	18.	Diana	Lázničková	14.08.74	Nitra	Slávia STU Bratislava	18	2,00
4.3. • 18Q • 183								
Diaľka								
1966	8.	Eva	Kucmanová	24.04.46	Ózd	Slávia SVŠT Bratislava	9	3,03
27.3. • 8Q • 553								
1967	8.	Eva	Kucmanová	24.04.46	Ózd	Slávia SVŠT Bratislava	11	3,09
11.3. • 8Q • 589								
1967	9.	Libuša	Kladeková	25.08.42	Bratislava	Slovan Bratislava ChZJD	11	2,05
11.3. • 9Q • 578								
1970	7.	Mária	Devinska	26.06.51		Slovan Bratislava ChZJD	17	8,56
14.3. • 7 • 636								
1983	1.	Eva	Murková	29.05.62	Bojnice	Slávia PF Ban. Bystrica	9	33,00
5.3. • 1 • 677								
1984	2.	Eva	Murková	29.05.62	Bojnice	Slávia PF Ban. Bystrica	5	25,58

Trojskokanka Dana Veldáková sa z halových ME môže pyšiť dvoma bronzovými medailami (2009, 2011).

Foto: SITA – NINA BEDNÁRIKOVÁ

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

3.3. • 2 • 655								
1985	2.	Eva	Murková	29.05.62	Bojnice	Slávia PF Ban. Bystrica	8	26,00
2.3. • 2 • 699								
2005	22.	Jana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice	23	2,02
4.3. • 22Q • 430								
2007	13.	Jana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice	19	2,21
2.3. • 13Q • 644								
2009	14.	Jana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice	18	2,13
6.3. • 14Q • 622								
2011	16.	Renáta	Medgyesová	28.01.83	Komárno	Dukla Banská Bystrica	21	2,15
5.3. • 16Q • 637								
2011	19.	Jana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica	21	2,05
5.3. • 19Q • 611								
2013	12.	Renáta	Medgyesová	28.01.83	Komárno	Dukla Banská Bystrica	19	2,26
1.3. • 12Q • 635								
2013	15.	Jana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica	19	2,13
1.3. • 15Q • 617								
2015	15.	Jana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica	22	2,21
6.3. • 15Q • 629								
2015	18.	Lucia	Slaničková	08.11.88	Považská Bystrica	Spartak Dubnica nad Váh.	22	2,11
6.3. • 18Q • 617								
2015	20.	Renáta	Medgyesová	28.01.83	Komárno	Megy Sport Dunaj. Streda	22	2,05
6.3. • 20Q • 604								
Trojskok								
1996	17.	Galina	Čistáková*2	26.07.62	Izmail	Slávia UK Bratislava	23	2,16
8.3. • 17Q • 13,39								
2002	12.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice	19	2,26
1.3. • 12Q • 13,45								
2005	13.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice	18	2,18
4.3. • 13Q • 13,69								
2007	6.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice	13	11,47
2.3. • 7Q • 13,90 *** 4.3. • 6 • 14,13								
2007	10.	Irina	Beskrovnaja*2	28.12.82		Slávia UK Bratislava	13	3,14
2.3. • 10Q • 13,55								
2009	3.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Akademik TU Košice	21	22,65
6.3. • 4Q • 14,13 *** 8.3. • 3 • 14,40								
2011	3.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica	20	22,58
4.3. • 3Q • 14,27 *** 5.3. • 3 • 14,39								
2013	10.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica	21	3,45
1.3. • 10Q • 13,82								
2015	10.	Dana	Veldáková	03.06.81	Rožňava	Dukla Banská Bystrica	22	3,48
7.3. • 10Q • 13,89								
Guľa								
2015	14.	Martina	Hrašnová	21.03.83	Bratislava	Dukla Banská Bystrica	14	2,00
5.3. • 14Q • 13,39								
4 x 1 kolo (1966: 160 m; 1967: 150 m)								
1966	3.	ČSSR (Macounová-Hilltscherová-Kucmanová-Lehocká)					3	
27.3. • 3 • 1:22,3								
	3.	Eva	Kucmanová	24.04.46	Ózd	Slávia SVŠT Bratislava	3	3,00
	3.	Eva	Lehocká	26.07.43	Zvolen	Slávia SVŠT Bratislava	3	3,00
1967	2.	ČSSR (Putnová-Seifertová-Kucmanová-Lehocká)					6	
11.3. • 212 • 1:14,7 *** 12.3. • 2 • 1:14,0								
	2.	Eva	Kucmanová	24.04.46	Ózd	Slávia SVŠT Bratislava	6	3,87
	2.	Eva	Lehocká	26.07.43	Zvolen	Slávia SVŠT Bratislava	6	3,87
1-2-3-4 kolá (1967: 150 m; 1968: 182 m)								
1967	-	ČSSR (Lehocká-Majtánová-Chmelková-Bušová)					3	
12.3. • - • DQ								
	-	Eva	Lehocká	26.07.43	Zvolen	Slávia SVŠT Bratislava	3	0,13
	-	Anna	Majtánová	24.09.49	Myjava	Považan N. Mesto n. V.	3	0,13
	-	Anna	Chmelková	26.07.44	Špačince	Slávia SVŠT Bratislava	3	0,13

1968	2.	ČSSR (Putnová-Seifertová-Macounová-Ovádková)					2	
								9.3. • 2 • 4:39,0
	2.	Emília	Ovádková*	07.12.43	Trenčín	VŽKG Vítkovice Ostrava	2	3,50
Zmeny mien: Faithová neskor Mračnová, Kováčiková neskor Hlavoňová								

PREHLAD ÚČASTNÍKOV PODĽA ROKOV KONANIA HME

V r. 1966-69 Európske halové hry. Kurzívou sú vyznačení slovenskí atléti, ktorí nepatria do bilancie Slovenska, lebo štartovali za české kluby (* = do r. 1992 počas Československa, *1 = od r. 1993 v samostatnej ČR). Označení sú aj slovenskí atléti inej národnosti (° = česká, °2 = ukrajinská).

1966	Demeč*, Nemšovský*, Faithová, Kucmanová, Lehocká	
1967	Hutter*, Nemšovský*, Solčány, Chmelková, Kladeková, Kucmanová, Lehocká, Majtánová, Ovádková*	
1968	Hutter*, Nemšovský*, Ovádková*	
1969	Moravec, Šišovský, Faithová, Ovádková*	
1970	Iv. Kováč, Šišovský, Devínska	
1971	Iv. Kováč, Šišovský	
1972	Moravec, Plachý	
1973	Demeč*, Iv. Kováč, Plachý, Samborský, Šišovský	
1974	Demeč*, Plachý, Šišovský	
1975	Ivan, Plachý, Polák, Priščák, Čerchlanová, Mračnová	
1976	Chebeň, Polák, Sasín°, Čerchlanová, Mračnová	
1977	Chebeň, Lenčes, Polák	
1978	Chebeň, Jeseňáková	
1979	Chebeň, Plachý*	
1980	Ivan, Priščák	
1981	-	
1982	Moravčíková*	
1983	Čado*, Malovec, Moravčíková*, Murková	
1984	Ľ. Balošák, Čado*, Šula°, Jobbová, Moravčíková*, Murková	
1985	Čado*, Tomko, Zvara*, Melicherová, Murková	
1986	Čado*, Sukup, Zvara*	
1987	Čado*, Mrázek°, Pribilinec, Ruffini, Széli°, Zvara*, Brenkusová, Sedláková	
1988	Blažek, Mrázek°, Pribilinec, Ruffini, Šula°, Murková, Sedláková	
1989	Blažek, Mikuláš*, Mrázek°, Šula°	
1990	Ľ. Balošák, Gombala*, Ig. Kováč*, Ruffini, Šula°, Záhončík, Brenkusová, Zemková	
1992	Boško, Gombala*, Kollár, Ig. Kováč*, Repaský, Brenkusová	
1994	Blažek, Gombala*1, Kollár, Ig. Kováč, Michalik*1, Repaský, Ruffini, Kováčiková*1, Zemková	
1996	Gombala*1, Čistakova°2, Javad, Kováčiková*1	
1998	Kováčiková*1	
2000	Haborák, Mik. Konopka, Ig. Kováč, Lopuchovský, Vanko, Hlavoňová*1, Medgyesová	
2002	Ľ. Benko, Briharský, Haborák, Hanzel, Mik. Konopka, Lopuchovský, Láznicková, Medgyesová, Melová, D. Veldáková	
2005	Mik. Konopka, Krčmárek, Pelikán, Bobková, Láznicková, D. Veldáková, J. Veldáková	
2007	Haborák, Horák, Mik. Konopka, Pelikán, Repčík, Beskrovajna°2, D. Veldáková, J. Veldáková	
2009	Dobrovodský, Haborák, Horák, Janeček, Kabelka, Kalafus, Žňava, Bobková, D. Veldáková, J. Veldáková	
2011	Dobrovodský, Horák, Janeček, Vanek, Medgyesová, D. Veldáková, J. Veldáková	
2013	Bubeník, Horák, Kabelka, Papšo, Pelikán, Repčík, Závacký, Habovštiaková, Medgyesová, D. Veldáková, J. Veldáková	
2015	Beer, T. Benko, Bician, Bubeník, Danáč, Ďurec, Kabelka, Koch, Matúš, Olej, Pelikán, Repčík, Veszelka, Volko, Zmoray, Bezeková, Habovštiaková, Hrašnová, Kršáková, Medgyesová, Mokrášová, Putalová, Slaničková, Štuková, D. Veldáková, J. Veldáková, Weigertová	

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V HALE

POČET ÚČASTÍ NA HME

7-krát	D. Veldáková
6-krát	J. Veldáková
5-krát	Čado*, Plachý (1×*), Šišovský (1×EHH), Medgyesová
4-krát	Gombala* (2× ČR), Haborák, Horák, Chebeň, Mik. Konopka, Ig. Kováč (2×*), Pelikán, Ruffini, Šula*, Faithová-Mračnová (2×EHH), Kováčiková-Hlavoňová*1, Murková
3-krát	Blažek, Demeč* (1×EHH), Kabelka, Iv. Kováč, Mrázek*, Nemšovský* (3×EHH), Polák, Repčík, Zvara*, Brenkusová, Moravčíková*, Ovádková* (3×EHH)
2-krát	L. Balošák, Bubeník, Dobrovodský, Hutter* (2×EHH), Ivan, Janeček, Kolár, Lopuchovský, Moravec (1×EHH), Pribilinec, Priščák, Repaský, Bobková, Čerchlanová, Habovštiaková, Kucmanová (2×EHH), Lázníková, Lehocká (2×EHH), Sedláková, Zemková
1-krát	Beer, L. Benko, T. Benko, Bician, Boško, Briňarský, Daniáč, Ďurec, Hanzel, Kalafus, Koch, Krčmárek, Lenčes, Malovec, Matuš, Michalík*1, Mikuláš*, Olej, Papšo, Samborský, Sasin*, Solčány (EHH), Sukup, Széll*, Tomko, Vanek, Vanko, Veszelka, Volko, Závacký, Zmoray, Záhončík, Žitava, Beskrovnaja*2, Bezeková, Čistáková*2, Devínska, Hrašnová, Chmelková (EHH), Javad, Jeseňáková, Jobbová, Kladeková (EHH), Kršáková, Majtánová (EHH), Melicherová, Melová, Mokrášová, Putalová, Slaničková, Štuková, Weigertová

NAJLEPŠIE UMIESTNENIA NA HME

1. miesto	Peter Nemšovský*, EHH (1967 – trojskok), Jozef Plachý (1972 – 800 m), Eva Murková (1983 – dialka), Jozef Pribilinec (1987 – 5000 m chôdza), Jozef Pribilinec (1988 – 5000 m chôdza), Mikuláš Konopka (2007 – guľa)
2. miesto	Eva Kucmanová a Eva Lehocká, EHH (1967 – 4×1 kolo), Emília Ovádková*, EHH (1968 – 1-2-3-4 kolá), Ján Šišovský, EHH (1969 – 3×1000 m), Ivan Kováč, Jozef Samborský, Jozef Plachý a Ján Šišovský (1973 – 4×4 kolá), Zuzana Moravčíková* (1983 – 800 m), Eva Murková (1984 – dialka), Ján Čado* (1985 – trojskok), Eva Murková (1985 – dialka), Roman Mrázek* (1988 – 5000 m chôdza), Roman Mrázek* (1989 – 5000 m chôdza), Zuzana Hlavoňová*1 (2000 – výška)
3. miesto	Peter Nemšovský*, EHH (1966 – trojskok), Juraj Demeč*, EHH (1966 – 4×1 kolo), Eva Kucmanová a Eva Lehocká, EHH (1966 – 4×1 kolo), Jozef Plachý (1973 – 800 m), Jozef Plachý (1974 – 800 m), Roman Mrázek* (1987 – 5000 m chôdza), Milan Mikuláš* (1989 – trojskok), Dana Veldáková (2009 – trojskok), Dana Veldáková (2011 – trojskok)
4. miesto	Emília Ovádková*, EHH (1967 – 800 m), Emília Ovádková*, EHH (1968 – 800 m), Emília Ovádková*, EHH (1969 – 800 m), Jozef Plachý (1975 – 800 m), Ján Čado* (1983 – trojskok), Ján Čado* (1984 – trojskok), Ján Čado* (1986 – trojskok), Ján Zvara* (1987 – výška), Ján Čado* (1987 – trojskok), Gabriela Sedláková (1987 – 800 m), Pavol Blažek (1989 – 5000 m chôdza), Iveta Putalová (2015 – 400 m)
5. miesto	Štefan Polák (1976 – 3000 m), Dušan Malovec (1983 – 400 m), Eva Murková (1984 – 60 m), Róbert Ruffini (1988 – výška), Karel Šula* (1988 – guľa), Ján Záhončík (1990 – 5000 m chôdza), Igor Kolár (1992 – 5000 m chôdza), Igor Kováč (1994 – 60 m prek.), Zuzana Kováčiková*1 (1998 – výška)
6. miesto	Miroslav Hutter*, EHH (1967 – dialka), Peter Nemšovský*, EHH (1968 – trojskok), Mária Faithová, EHH (1969 – výška), Pavel Sasin* (1976 – trojskok), Jozefína Čerchlanová (1976 – 800 m), Zuzana Moravčíková* (1984 – 800 m), Ludmila Melicherová (1985 – 3000 m), Gabriela Sedláková (1988 – 800 m), Pavol Blažek (1994 – 5000 m chôdza), Mikuláš Konopka (2005 – guľa), Dana Veldáková (2007 – trojskok)

Guliar Mikuláš Konopka získal senzačne zlato na HME 2007 v Birminghame, jeho kariéra sa však skončila neslávne – dopoval. Foto: SITA – AP

Slovenský trojskokanský rekordér sa na HMS dostal do finále dva razy, v roku 2008 skončil piaty a v roku 2010 siedmy. Foto: SITA – ALEŠ GRÁF

7. miesto	Mária Devínska (1970 – dialka), Mária Mračnová (1976 – výška), Ján Zvara* (1985 – výška), Eva Murková (1985 – 60 m), Milan Haborák (2009 – guľa)
8. miesto	Mária Faithová, EHH (1966 – výška), Eva Kucmanová, EHH (1966 – dialka), Ján Solčány, EHH (1967 – dialka), Eva Kucmanová, EHH (1967 – dialka), Ján Šišovský, EHH (1969 – 800 m), Roman Moravec (1972 – výška), Jaroslav Priščák (1975 – dialka), Štefan Polák (1977 – 3000 m), Ján Zvara* (1986 – výška), Karel Šula* (1989 – guľa), Miroslav Boško (1992 – 5000 m chôdza), Alica Javad (1996 – výška), Mikuláš Konopka (2000 – guľa)
9. miesto	Eva Lehocká, EHH (1966 – 60 m), Libuša Kladeková, EHH (1967 – dialka), Ján Šišovský (1971 – 800 m), Ivan Kováč (1973 – 1500 m), Jozefína Čerchlanová (1975 – 800 m), Zuzana Moravčíková* (1982 – 800 m), Ivana Jobbová (1984 – výška), Pavol Blažek (1988 – 5000 m chôdza), Miroslav Vanko (2000 – 3000 m), Jozef Pelikán (2007 – 800 m), Jozef Repčík (2013 – 800 m), Matuš Bubeník (2015 – výška)
10. miesto	Miroslav Hutter*, EHH (1968 – dialka), Ján Šišovský (1970 – 800 m), Ján Šišovský (1974 – 800 m), Ján Čado* (1984 – dialka), Jana Brenkusová (1987 – výška), Róbert Ruffini (1990 – výška), Zuzana Zemková (1990 – 3000 m chôdza), Karol Repaský (1992 – 5000 m chôdza), Peter Horák (2007 – výška), Irina Beskrovnaja*2 (2007 – trojskok), Dana Veldáková (2013 – trojskok), Dana Veldáková (2015 – trojskok)

REBRÍČEK ÚSPESNOSTI ÚČASTNÍKOV HME

Bodová hodnota umiestnenia je vypočítaná ako súčet bodov za umiestnenie (bodovaná prvá desiatka 30-24-20-16-13-10-7-5-3-2, každá ďalšia účasť 1 bod) a za umiestnenie vzhľadom na počet štartujúcich (body sú vypočítané ako odmocnina z podielu počtu štartujúcich a umiestnenia). Výsledky z Európskych halových hier sú hodnotené polovičnými bodmi.

1.	Eva	Murková	110,29
2.	Jozef	Plachý(*)	104,82
3.	Ján	Čado*	99,51
4.	Roman	Mrázek*	76,33
5.	Jozef	Pribilinec	68,92
6.	Dana	Veldáková	68,07
7.	Mikuláš	Konopka	54,00
8.	Zuzana	Kováčiková-Hlavoňová*1	46,51
9.	Zuzana	Moravčíková*	41,08
10.	Pavol	Blažek	34,20
11.	Peter	Nemšovský*	33,13
12.	Ján	Zvara*	32,30
13.	Emília	Ovádková*	29,48
14.	Gabriela	Sedláková	29,44
15.	Ján	Šišovský	27,76
16.	Karel	Šula*	25,00
17.	Štefan	Polák	22,99
18.	Igor	Kováč(*)	22,35
19.	Róbert	Ruffini	22,09
20.	Milan	Mikuláš*	22,08

Slovenská ekipa už-už dvíhala ruky od radosti. Monika Zavilinská sa v treťom pokuse výškarského finále na premiérových ME do 17 rokov v gruzínskom Tbilisi preniesla ponad latku vo výške 179 cm. Vysoká, štihla dievčina z Borského Mikuláša bola celým telom nad ňou. Jemne ju však zachytila päťou. Latka, žiaľ, na stojanoch nevydržala. Bronz, ktorý bol na dosah, zavesili napokon na krk Grékyňi Malbéovej. Monika skončila piata.

„Stačilo lepšie vykopnúť nohy a mala by bronz,“ povzdychne si ešte aj po štyroch mesiacoch od životného úspechu svojej zverenky holičský tréner Dušan Chanečka. O bronz však nepišla Monika iba preto, lebo nezdolala 179 cm. Stačilo dostať sa ponad 175 cm na prvý raz. Jedna oprava na tejto výške bola rozhodujúca.

„Pre mňa bol veľký úspech už aj postup do finále, nečakala som to. Škoda však tesného tretieho pokusu na 179 cm vo finále. Medailu som mala na dosah. Pravdu povediac, teším sa aj z piatej priečky,“ vraví 17-ročná gymnazistka Monika Zavilinská, ktorá zvyčajne trénuje 1,5 až 2 hodiny denne, občas aj dvojfázovo.

Z ME do 17 rokov v Tbilisi si priviezla domov dva osobné rekordy. Najprv sa v kvalifikácii zlepšila o centimeter na 175 cm a potom vo finále tento výkon vyrovnala.

„Piate miesto v Európe vnímala ako senzáciu, taký dobrý výsledok naozaj nečakala. Po finále – plakala. Najprv od šťastia, potom aj zo sklamaní, že jej tesne ušla medaila,“ spomína kouč Dušan Chanečka. V minulosti trénoval aj našu mužskú výškarskú jednotku Matúša Bubeníka, ktorý má osobák už 231 cm.

CHCELA SKONČIŤ V DVANÁSTICH

Monika Zavilinská začínala s atletikou v Borskom Mikuláši u Ondreja Malíka. Vyskúšala ka-dečo – prekážky, dlhé behy, ba aj chôdzu. Veľmi sa jej nedarilo, zo svojich najmä chodeckých vý-

Z CHODKYNE PIATA VÝŠKARKA V EURÓPE

konov bola nešťastná a deprimovaná. Atletika ju prestávala baviť. Premýšľala, že skončí. Tréner Malík ju však nechcel stratiť, lebo videl, že dievčatko je veľmi snaživé, len si nevie nájsť vhodnú disciplínu. Skontaktoval sa s holičským kolegom Dušanom Chanečkom a spýtal sa ho, či to s Monikou neskúsi. Dievča sa vytiahlo, skok do výšky by jej svedčal. A Chanečka je na túto disciplínu odborník. Monika za ním pricestovala spolu s mamou. Skúsenejší tréner im vysvetlil pravidlá hry, na ktorých bude trvať. Dohodli sa. Odvtedy Monika Zavilinská dochádza na tréningy do Holiča.

Z „BÚROV“ DO HOLÍČA

Dušan Chanečka však svojej novej zverenke naordinoval najskôr oddych a liečbu. Trápili ju totiž problémy s bedrovým kĺbom, ktoré ju obmedzovali aj pri chôdzi. Po dlhšej pauze opäť „naskočila“ do tréningového rytmu. Dvakrát v týždni poctivo dochádzala 23 kilometrov z „Búrov“ do Holiča.

„Na Monike si najviac vážim, že k povinnosti vždy pristupovala zodpovedne. Všetko, na čom sme sa dohodli, splnila do bodky. Rodina ju v jej atletickej kariére podporovala. V príprave bola vždy poctivec na pohľadanie,“ zdôraznil Dušan Chanečka.

Aj vďaka tomu jej na konto pribúdali centimetre. „Keď pred šiestimi rokmi prišla ku mne na prvý tréning, skočila 138 cm. Aj to iba vďaka svojej ideálnej postave. Na svoj vek je vysoká, šťihla,“ pripomína Zavilinskej kouč. Neskôr na testoch v Brati-

Takýmto plagátikom víťali Moniku najbližší a kamaráti po návrate z ME do 17 rokov v Tbilisi. Foto: JÁN LUKY

slave všetkých prekvapila výbornými výsledkami. Prekonala nimi aj žiakov športového gymnázia.

DO MATURITY 180 CM

„Naša spoločná veľká túžba je zdolať 180 cm ešte skôr, ako pôjde maturovať, čo bude v máji 2018. Ak by to však dokázala už o rok skôr, nebol by som proti. U nej nie je nič nemožné,“ konštatuje Chanečka. „Chce to však veľkú trpezlivosť, no a Monika musí najskôr dozrieť – napríklad aj fyzicky. Nechcem ju pre lákavú vidinu medailí a rekordov v mládežníckych kategóriách zničiť. Všetko má svoj čas, chcem, aby sa posúvala dopredu postupne. Musíme ešte popracovať na sile, rýchlosti, odraze a najmä technike. Technika je základ, aby bol výškar úspešný.“

Holičský výškarský „guru“ cíti, že sa v Monike Zavilinskej skrýva ohromný potenciál. „Už v najbližšej sezóne si ju prvý raz otestujem v ženskej súťaži. Skúsime to už v hale – na Latke piatich miest a prípadne i na Banskobystrickej latke. Uvidíme, čo z toho bude. Verím, že Monika sa postupne presadí aj v tejto konkurencii. Predpoklady na to rozhodne má,“ uzatvára debatu Dušan Chanečka. ŠTEFAN ŽILKA

MONIKA ZAVILINSKÁ

- **NARODENÁ** 2. marca 1999 v Skalici
- **PRVÝ KLUB** MŠK Borský Mikuláš
- **SÚČASNÝ KLUB** AK Junior Holič
- **ŠKOLA** Gymnázium Františka Víťazoslava Sasinka v Skalici (3. ročník)
- **TRÉNER** Dušan Chanečka (prvý tréner Ondrej Malík)
- **OSOBNÉ REKORDY** 175 cm (vonku), 174 cm (hala)
- **NAJVAČŠIE ÚSPECHY** ME 2016 do 17 rokov v Tbilisi – 5., medzištátne štvorstretnutie 2016 (Maďarsko – Slovensko – Slovinsko – Česko) v Brne – 2., medzinárodné štvorstretnutie miest (Lubľana – Budapešť – Záhreb – Bratislava) – 1., juniorská a dorastenecká majsterka SR v hale (2016), dorastenecká majsterka SR vonku (2014, 2016), žiacka majsterka SR vonku (2014)

SLOVENSKÝ ATLETICKÝ ZVÄZ ROZŠIRUJE MOŽNOSTI SÚŤAŽENIA ZÁBAVNOU FORMOU O PRETEKY DRUŽSTIEV ATLÉTKO CUP

DETSKÁ ATLETIKA JE V KURZE

Detská atletika

Rok 2016 bol pre projekt Detská atletika (DA) mimoriadne úspešný. V rámci pretekov a propagačných akcií sa do neho zapojilo až 11 512 detí z celého Slovenska, čo je o 5753 viac ako vlni. Výrazne sa zvýšil aj počet novovzniknutých atletických škôlok. V rokoch 2015 a 2016 projekt oslovil 78 základných škôl a športových klubov.

PRETEKY A PROPAGAČNÉ AKCIE

BAVME DETI ŠPORTOM: Na súťažiach v rámci projektu Bavme deti športom sa v roku 2016 zúčastnilo 1139 detí z celého Slovenska. Preteky sa uskutočnili v Bratislave a od septembra sa rozšírili aj do Banskej Bystrice a Košíc. Tieto súťaže sa organizujú v halovej atletickej sezóne.

DETSKÉ ATLETICKÉ HRY: Na Detských atletických hrách sa zúčastnilo 1316 detí z nasledovných miest: Bratislava, Senec, Piešťany, Čadca, Tvrdošín, Námestovo, Nové Mesto nad Váhom, Senica, Stará Ľubovňa, Rožňava, Galanta, Šahy a Levoča. Cieľ podujatia bol oboznámiť s Detskou atletikou záujemcov z miest (okrem Bratislavy), kde sme nevidovali žiadnu atletickú škôlku v rámci nášho projektu.

DETSKÁ ŠTAFETOVÁ LIGA: Uskutočnila sa v šiestich mestách – v Banskej Bystrici, Trnave, Nitre, Košiciach, Šamoríne, Dubnici nad Váhom, kde potom najlepší bojovali vo finále. Na všetkých súťažiach štartovalo dovedna 740 detí.

PROPAGAČNÉ AKCIE: Propagačné akcie v rámci Detskej atletiky sa konali na celom Slovensku. Zahrnuli sme do nich aj „minipodujatia“ Detskej atletiky, ktoré sme organizovali v spolupráci s naším partnerom, spoločnosťou TESCO STORES, a. s. Do týchto aktivít sa zapojilo celkovo 5162 detí, ktoré mali možnosť vyskúšať si jednotlivé disciplíny Detskej atletiky. Propagačné akcie sa uskutočnili v Hornom Smokovci, Šamoríne, Martine, Vysokých Tatrách, Považskej Bystrici, Dolnom Kubíne, Bratislave, Partizánskom, Štrbe, Liptovskej Teplicke, Novej Lesnej, Námestove, Štvrtku na Ostrove, Banskej Bystrici, Dubnici nad Váhom, Sliači a Košiciach.

KLUBOVÉ PRETEKY: Pri príležitosti Svetového dňa atletiky viaceré kluby zorganizovali preteky v rámci projektu Slovenského atletického zväzu Detská atletika. Okrem Svetového dňa atletiky si kluby zapojené do Detskej atletiky usporiadali aj

Koordinátorka projektu Darina Kozolková vysvetľuje účastníkom školenia v Bratislave, ako sa organizujú preteky v rámci Detskej atletiky.

vlastné klubové preteky. Uskutočnili sa vo Svätom Petre, Banskej Bystrici, Zlatých Moravciach, Nitre, Brezne, Zvolene, Nových Zámkoch, Trnave, Liptovskom Mikuláši, Trenčíne, Levcích, Pezinku, Považskej Bystrici, Turanoch a Bratislave. Zapojilo sa do nich 941 detí.

KOREŠPONDENČNÁ SÚŤAŽ: Zúčastnilo sa na nej 2924 detí z klubov zapojených do projektu DA. Boli medzi nimi kluby ako ŠK ŠOG Nitra, AC Stabár Nitra, VIETO DŠA Levice, ZŠ s MŠ Pionierska Brezno, Atletika pre deti Banská Bystrica, ŠPORT HROU o. z., ALK Moldava nad Bodvou, AK Zlaté Moravce, Boscovia Nová Dubnica, TJ Slávia ŠG Trenčín, CVČ Liptovský Mikuláš, AK RUN FOR FUN Bratislava, AK Borský Svätý Jur, ŠTK Pezínok, 1. AK Humenné a AC Malacky.

ŠKOLENIE TRÉNEROV DA 2016

V roku 2016 sa uskutočnilo šesť školení trénerov Detskej atletiky v Prešove, Banskej Bystrici, Trnave, Trenčíne, Košiciach a Bratislave pre celkovo 150 záujemcov. Školenia sa konajú v jeden deň a sú rozdelené na teoretickú a praktickú časť. Teóriu prednáša PhDr. Marcel Nemec, PhD., ktorý oboznamuje budúcich trénerov DA o možnostiach rozvoja pohybových schopností v etape športovej prípravy a taktike o samotnom projekte. Praktická časť pod vedením hlavných koordinátoriek Detskej atletiky PaedDr. Simony Švachovej, PhD. a Mgr. Dariny Kozolkovej je zameraná predovšetkým na podrobný výklad, ako organizovať súťaže v rámci DA.

PLÁNY DA V ROKU 2017

Už sme spomenuli, že rok 2016 bol pre projekt Detská atletika úspešný. Dúfame, že nasledujúci bude ešte úspešnejší. Preto prichádzame s niekoľkými novinkami. Od roku 2017 počítame s koordinátorom DA v každom krajskom meste. Doteraz pôsobili piati: Peter Žňava (Nitriansky kraj), Jana Floreková (Trenčiansky a Žilinský kraj), Ivan Čillík (Banskobystrický kraj), Michal Rusnák (Košický a Prešovský kraj) a Marián Hammel (Trnavský kraj). Všetkým patrí veľká vďaka za celoročnú prácu a aj ich postrehy k zlepšeniu systému projektu DA. Od roku 2017 bude koordinátorov už osem. Dôvod zvýšenia počtu je najmä rozširujúca sa atletická členská základňa vo veku, ktorý spadá do projektu Detská atletika.

Okrem série pretekov Bavme deti športom, o ktorej informujeme na osobitnom mieste, sa v novom roku uskutočnia opäť mnohé zaujímavé súťaže. Nadviážeme na úspešný projekt Detská štafetová liga, ktorý bude určený pre deti narodené v rokoch 2005 až 2012. Ich vyvrcholením bude znova celoslovenské finále.

Nová súťaž družstiev s názvom Atlétko Cup je určená tiež pre deti narodené v rokoch 2005 – 2012. Jej disciplíny budú vychádzať z metodiky DA. Základné kolá sa uskutočnia v rámci krajov pod patronátom krajských koordinátorov. Atlétko Cup vyvrcholí celoslovenským finále. V roku 2017 bude pokračovať aj populárna korešpondenčná

súťaž. Veríme, že súťaže v rámci projektu Detská atletika sa budú deťom páčiť a zapoja sa do nich v čo najväčšom počte.

Radi taktiež privítame nových záujemcov, ktorí sa chcú stať trénermi Detskej atletiky. V nasledujúcom roku sa uskutoční šesť trénerských školení: 10. 2. v Banskej Bystrici, 21. 4. v Poprade, 23. 6. v Bratislave, 28. 7. v Dubnici nad

Váhom, 25. 8. v Nových Zámkoch a 27. 10. v Bratislave.

Za možnosť rozvíjať základné pohybové schopnosti a súťaživosť detí patrí veľká vďaka hlavným partnerom TESCO STORES, a. s., národnej lotériovej spoločnosti Tipos, a. s., a všetkým podporovateľom projektu Detská atletika.

SIMONA ŠVACHOVÁ, DARINA KOZOLKOVÁ

www.tyzdensportu.sk

#BEACTIVE
Európsky týždeň športu
23. - 30. september 2017

BAVME DETI ŠPORTOM

Bavme deti športom v Banskej Bystrici.

Radosť víťazného družstva zo ZŠ Ďumbierska v 1. kole pretekov Bavme deti športom v Banskej Bystrici.

Najúspešnejšie družstvá v 1. kole súťaže Bavme deti športom v Košiciach.

Slovenský atletický zväz otvoril v školskom roku 2016/2017 sériu pretekov pod názvom Bavme deti športom okrem Bratislavy už aj v Banskej Bystrici a v Košiciach. O rok (2017/2018) ju plánuje rozšíriť do každého krajského mesta, pričom najlepšie tímy z krajov by mali súperiť v celoslovenskom finále.

V Banskej Bystrici sa 1. kolo uskutočnilo 20. októbra za účasti 5 družstiev. V 2. kole, ktoré sa konalo presne po mesiaci, stúpol počet tímov na 13. Súťažili družstvá zo 6 základných škôl a 7 atletických škôlok z okolia Banskej Bystrice. Teší nás, že preteky Bavme deti športom oslovujú aj v Banskej Bystrici čoraz viac pedagógov a trénerov. Ďalšie kolá série sa uskutočnia vo februári a marci. Na veľkom júnovom finále sa budú môcť zúčastniť prvé tri družstvá z každého kola v rámci súťaže základných škôl a v rámci súťaže atletických škôlok.

Rovnaká séria pretekov Bavme deti športom sa v novembri začala aj v Košiciach ako súčasť Školskej športovej ligy. V úvodnom kole si sily zmeralo 11 družstiev, 7 zo základných škôl a 4 z atletických škôlok. Ďalšie kolo sa uskutoční 19. januára. Postupový systém do veľkého júnového finále je rovnaký ako v Banskej Bystrici.

„Naším deťom i mne sa podujatie Bavme deti športom páčilo. Decká sa veľmi tešili, no mňa po

zverejnení výsledkov skoro porazilo,“ vracia s úsmevom Soňa Chvostíková z Cirkevnej základnej školy svätého Gorazda v Košiciach. „Len o jediný bod nám ušlo druhé miesto. Je skvelé, že SAZ organizuje takéto súťaže.“

Mária Chrapáková zo ZŠ J. A. Komenského v Revúcej: „Deti boli atmosférou pretekov uchvátené, nikdy doposiaľ nesúťažili v atletickej hale. Trénujú v improvizovaných podmienkach v malej, 20-metrovej telocvični. Hoci sa nám v niektorých disciplínach nedarilo, z tretieho miesta sme mali obrovskú radosť. Najviac nás potešilo, že sme získali súpravu pútavého atletického náčinia. Bavme deti športom je výborný projekt.“

V Bratislave sa v rámci seriálu Bavme deti športom uskutočnilo už osem postupových kôl v jednotlivých mestských častiach (niektoré MČ sa pre malý počet ZŠ v nich spájali). Z každého kola sa prvé tri družstvá kvalifikovali do celomestského bratislavského finále, ktoré bude 31. marca 2017 v športovej hale Elán.

(sš, dk)

KTO POSTÚPIĽ V BRATISLAVE

1. kolo (MČ Petržalka, Jarovce, Rusovce): ZŠ Černyševského 8, ZŠ Dudova 2, ZŠ Lachova 1
2. kolo (MČ Dúbravka, Lamač): ZŠ Beňovského 1 „A“, ZŠ Malokarpatské nám. 1 „A“, ZŠ Malokarpatské nám. 1 „B“
3. kolo (MČ Devínska Nová Ves, Záhorská Bystrica): ZŠ P. Horova 16, ZŠ Hargašova 5, ZŠ I. Bukovčana 3
4. kolo (MČ Nové Mesto, Rača, Vajnory): ZŠ Tbiliská 4, ZŠ Hubeného 25, ZŠ Kalinčiakova 12
5. kolo (MČ Podunajské Biskupice, Vrakuňa): ZŠ Podzáhradná 51, ZŠ Vetvárska 7, ZŠ Železničná 14
6. kolo (MČ Ružinov): ZŠ Kuliškova 8, SŠ Bachova 4, ZŠ Mierová 46
7. kolo (MČ Karlova Ves): ZŠ Majerníkova 62, SZŠ Esprit Majerníkova 62, SŠ Tilgnerova 14
8. kolo (MČ Staré Mesto): Deutsche Schule Palisády 51 „A“, ZŠ Grösslingová 48, ZŠ Úprkova 3

NA MAJSTROVSTVÁCH SR V KROSE S MEDAILAMI AJ PUTALOVÁ A REPČÍK

Dvaja najlepší vytrvalci Peter Ďurec (vľavo) a Jozef Urban. FOTOSPORT.SK - PAVOL UHRIN

Špičkoví slovenskí junióri (zľava): Kostúr, Muha, nový šampión Verbovský a maďarský hosť Bertalan. Foto: JÁN LUKY

Jozef Repčík si medzi míliarmi na 4 km vybehal prvý titul. Foto: FOTOSPORT.SK - PAVOL UHRIN

Naše najlepšie vytrvalkyne, medaily získali Vnenčáková (313), Fašungová (9) a Janečková (89). Foto: JÁN LUKY

HETRIK BUDÚCEHO LEKÁRA

Až 337 bežcov zo 65 klubov a 3 krajín – okrem našich štartovali aj pretekári z Rakúska a Maďarska – súperilo v dejisku budúročných ME v cezpoľnom behu v športovom komplexe x-bionic® equestor sphere v Šamoríne o slovenské krosové tituly.

V najsledovanejšej súťaži mužov na 10 km triumfoval tretí raz za sebou Peter Ďurec. Kým vlni predstihol Vitka len o 25 stotín, tentoraz zvíťazil pred Urbanom až o 26 sekúnd. Budúci lekár zariskoval, lebo predošlé dva kvalifikačné krosy v Dudinciach a Šamoríne vynechal. Spoliehal sa na to, že si miestenku na ME vybojuje vďaka titulu. Risk mu takmer nevyšiel, tri týždne pred M-SR sa zranil. „Natiahol som si zadný stehenný sval. Našťastie, včas som prerušil tréning a dal som sa pomerne rýchlo do poriadku. Netušil som však, či sval vydrží,“ priznal Ďurec. Urbanovi, štvrtý raz druhému (2012, 2013, 2014, 2016), ušiel v záverečnom 2-kilometrovom okruhu. „Zdalo sa mi, že tempo upadá, preto som zrýchlil a Jožo mi už nestačil,“ opísal 24-ročný šampión rozhodujúci okamih.

V súťaži vytrvalkyň na 8 km Soňa Vnenčáková, štvrtá z MS v behu do vrchu, nečakane prehrala s Luciou Janečkovou. „Pre zrýchlenie som sa rozhodla približne 500 m pred cieľom a vyšlo to,“ vravela Novozámčanka z klubu BMSC Bratislava. Zverenka Jána Bötchera skompletizovala zbierku krosových titulov vo všetkých kategóriách: v roku 2010 vyhrala súťaž žiačok, v roku 2012 dorastieniek, v nasledujúcich dvoch bola najlepšia medzi juniorkami a teraz triumfovala v kategórii žien.

Miliarske súťaže na 4 km ovládli osemstovkári – akademická majsterka SR Lucia Vlčáková a slovenský rekordér na tejto trati Jozef Repčík. „Nemôžem uveriť, že mám titul, je to môj životný úspech,“ čudovala sa študentka 3. ročníka Akadémie ozbrojených síl generála M. R. Štefánika v Liptovskom Mikuláši, časom 2:17,14 slovenská tabuľková jedenástka na 800 m v roku 2016. Zverenka Romana Benčíka bezmála o minútu predstihla obhajkyňu, špecialistku na 400 m lvetu Putalovú. „Na každých pretekoch chcem dosiahnuť čo najlepší výsledok, iná už nebudem. Preto som dúfala, že opäť sa mi ujde medaila,“ tešila sa Lopuchovského zverenka aj zo striebra.

Repčík pridol k dovedna siedmim domácim titulom na 800 m (2 vonku, 5 v hale) prvý krosový. V zbierke už mal striebro (2012) i bronz (2013), zlato nie. Hoci vyhral jasne, priznal, že v závere toho mal plné zuby. „V posledných stovkách metrov som v silnom protivetre siahal na dno síl. Ešteže sa ku mne nik neblížil, nemusel som zrýchľovať.“ O tom, že sa o rok pokúsi kvalifikovať sa do tímu pre šamorínske krosové ME, neuvažuje. „Desiatka na tráve a v blate, na to si netrúfam. Klobúk dolu pred vytrvalcami! Našich však prídem povzbudiť,“ poznamenal. (gb)

FAKTY ZO ŠAMORÍNA

MUŽI - VYTRVALCI (10 km): 1. P. Ďurec (UMB B. Bystrica) 31:43, 2. J. Urban 32:09, 3. Tomeček (obaja TJ Obal servis Košice) 32:55. **DRUŽSTVÁ:** 1. TJ Obal servis (J. Urban, Tomeček, J. Szabo) 7, 2. Slávia Trnava 18, 3. AK Veterán Bratislava „A“ 24.

MÍLIARI (4 km): 1. Repčík (HNTN Bratislava) 12:45, 2. Bubeník 12:53, 3. Vitko (obaja MKŠS Kys. N. Mesto) 13:28.

ŽENY - VYTRVALKYNE (8 km): 1. L. Janečková (BMSC Bratislava) 30:17, 2. Vnenčáková (AO Svit) 30:20, 3. Fašungová (VŠC Dukla B. Bystrica) 30:28. **DRUŽSTVÁ:** 1. VŠC Dukla (Fašungová, Kovalančíková, Lašová) 9, 2. Zdravie v pohybe Lučatin 12, 3. AK Veterán Bratislava „A“ 24. **MÍLIARKY (4 km):** 1. Vlčáková (VŠC Dukla) 15:57, 2. Putalová (HNTN Bratislava) 16:53, 3. Pochybová (MKŠS Kys. N. Mesto) 17:06.

MLÁDEŽ - JUNIORI (6 km): 1. Verbovský (AC N. Zámky) 20:37. **JUNIORKY (4 km):** 1. Slančíková (VŠC Dukla) 15:39. **DORASTENCI (4 km):** 1. Hronček (AK Svetlošák B. Bystrica) 13:59. **DORASTENKY (4 km):** 1. Zavadská (MKŠS Kys. N. Mesto) 16:04. **ST. ŽIACI (2,8 km):** 1. Dráfi (AC N. Zámky) 10:28. **ST. ŽIAČKY (2,8 km):** 1. Stachová (AFK Nové Mesto n/V.) 11:58. **ML. ŽIACI (1,4 km):** 1. Grajcarík (AFK Nové Mesto n/V.) 5:32. **ML. ŽIAČKY (1,4 km):** 1. Pecsuková (MAC Rača) 6:02.

MAJSTROVSTVÁ EURÓPY V KROSE V CHII: NAJLEPŠIA JANEČKOVÁ - 39.

Sedemnástka slovenských bežcov, ktorá sa v Chii pasovala s európskou elitou. Foto: SAZ (mp)

REKORDNÝ TÍM NEOSLNL

Rekordná 17-členná slovenská výprava na 23. ME v cezpoľnom behu v talianskej Chii na Sardínii veľkú diery do sveta neurobila. Pred budúročným šampionátom v Šamoríne čaká trénerov a bežcov ešte veľa práce.

Slovensko postavilo prvý raz v histórii aj tímy, dokonca až v troch kategóriách – v súťaži žien do 23 rokov, junioriek i juniorov. „Hlavný dôvod veľkorysej nominácie bol fakt, že v roku 2017 organizujeme ME v Šamoríne my, ponúkli sme preto našim najlepším možnosť okúsiť atmosféru a nabráť skúsenosti,“ vysvetlil šéftrener Slovenského atletického zväzu Martin Pupiš.

Slovenské vystúpenie bolo naozaj iba o naberaní skúseností, bez výraznejšieho prieniku do čo i len prvej polovice štartového poľa. Najlepšie umiestenie, 39. miesto v súťaži žien do 23 rokov, si vybojovala Novozámčanka behajúca vo farbách BMSC Bratislava Lucia Janečková. Štartovala už na štvrtom kontinentálnom krosom šampionáte a ešte nikdy tak vysoko neskončila. V maďarskom Szentendre 2012 bola medzi juniorkami 49., v rovnakej kategórii v Belehrade 2013 dobehla na 61. a v bulharskom Samokove 2014 na 68. mieste. „Som viac-menej spokojná. Pripravená som bola dobre, ale súperky na tom boli ešte lepšie. Verím však, že na budúci rok sa v Šamoríne presadím ešte viac,“ nádejala sa Janečková.

Solidne si počínala aj štvrtá

z tohtoročných MS v behu do vrchu Soňa Vnenčáková – skončila štyridsiata. Janečková s Vnenčákovou, Durcovou a Hortobágyiovou obsadili v tímovej súťaži 8. miesto. Žiaľ, za Slovenkami už vo výsledkovej listine nebol nik.

V najsledovanejšej súťaži mužov na 9,94 km s 80 štartujúcimi dobehol najlepší Slovák Peter Ďurec na 58. mieste, 2:55 min za víťazným Turkom kenského pôvodu Arasom Kayom. Študent medicíny na Karlovej univerzite v Prahe sa až do 7. kilometra pohyboval okolo 40. miesta, no v závere mu došli sily a v treťom štarte na ME v krose si nevylepšil svoje top umiestenie, 55. priečku v kategórii do 23 rokov zo Samokovu 2014. „Spočiatku sa mi bežalo dobre, prvý raz som v príprave dobre vyladil formu. Žiaľ, v závere mi už nestačili sily, predsa len mám bližšie k tisícpäťstovke a päťtisícke. Desať kilometrov je na mňa ešte trochu dlhá trať,“ poznamenal Ďurec.

(gb)

SLOVÁCI V CHII

JUNIORI (6,00 km, 87 štartujúcich): 72. Kostúr 18:59, 80. Verbovský 19:21, 83. Muha 19:35, 85. Jankovič 20:35, družstvá: 14. SR (Kostúr, Verbovský, Muha, Jankovič) 320.

JUNIORKY (4,06 km, 81): 51. Slančíková 14:01, 71. Štefundová 14:38, 76. Zavadská 14:54, 80. Beláková 15:28, družstvá: 14. SR (Slančíková, Štefundová, Zavadská, Beláková) 278.

MUŽI DO 23 ROKOV (7,97 km, 72): 65. Tomeček 26:29, družstvá: bez účasti SR.

ŽENY DO 23 ROKOV (6,00 km, 53): 39. L. Janečková 20:58, 40. Vnenčáková 21:01, 49. Durcová 21:53, 52. Hortobágyiová 24:07, družstvá: 8. SR (L. Janečková, Vnenčáková, Durcová, Hortobágyiová) 180.

MUŽI (9,94 km, 80): 58. P. Ďurec 30:34, 66. J. Urban 31:36, 70. B. Csi-ba 32:13, družstvá: bez účasti SR.

ŽENY (7,97 km, 73): 70. Fašungová 29:02, družstvá: bez účasti SR.

MS VETERÁNOV

BAJNER A VAŠINA STRIEBORNÍ

Osem statočných Slovákov letelo na prelome októbra a novembra vyše 13-tisíc kilometrov na druhý koniec sveta do austrálskeho Perthu na veteránsky svetový šampionát. Domov sa vrátili s dvoma striebornými medailami a dovedna deviatimi finálovými umiesteniami. O oba cenné kovy sa zaslúžili žrdkári AC Stavbár Nitra: 50-ročný Jozef Vašina v kategórii M50 prekonal 380 cm a o deväť rokov starší Miroslav Bajner v kategó-

rii M55 skončil druhý výkonom 355 cm. Blízko k medaile bol aj Richard Múdry (Akademik TU Košice). V súťaži trojskokanov

v kategórii M45 obsadil 4. miesto výkonom 12,49 m, keď ho od bronzového Brita Newtona delilo len 7 cm.

SLOVÁCI V PERTHE

STRIEBRO: Bajner, M55, žrd' 355 cm, Vašina, M50, žrd' 380 cm, **4. MIESTO:** Múdry, M45, trojskok 12,49 m, **5. MIESTO:** Múdry, M45, diaľka 584 cm, **7. MIESTO:** Záhončík, M50, 5000 m chôdza 26:39,90 min a 10 km chôdza 53:58,00 min, **8. MIESTO:** Kučkovský, M55, 3000 m prek. 12:29,01 min, **9. MIESTO:** Kučkovský, M55, 800 m 2:21,01 min vo finále (2:20,85 v rozbehu), Šesták, M50, 100 m 12,01 s vo finále, **12. MIESTO:** Šesták, M50, 200 m 25,37 s, (3. v I. semifinále, 2. vo IV. rozbehu – 25,33 s).

V ŠŠK J. A. KOMENSKÉHO BARDEJOV SNÍVAJÚ O MODERNOM ATLETICKOM ŠTADIÓNE S UMELOHMOTNÝM OVÁLOM, PRVOM V PREŠOVSKOM KRAJI

Niekdajšia bardejovská kladivárka Veronika Kaňuchová výkonnostne napreduje aj v USA. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

MLADÉ TALENTY vyrastajú na STAREJ ŠKVARE

ŠŠK J. A. KOMENSKÉHO BARDEJOV VO FAKTOCH

ČLENOV	174
PRETEKÁROV	169
PRÍPRAVKA/ŽIACI	123
DORAST/JUNIORI	46
TRÉNEROV	3
ROZHOĎCOV	0

Najväčšia túžba atletických nadšencov zo Školského športového klubu J. A. Komenského v Bardejove je vybudovať v tomto meste krásny štadión s umelo hmotným povrchom, ktorý by bol prvý v celom Prešovskom kraji. Iniciátori výstavby za ostatných 10 rokov vypracovali už tri projekty. Všetky, žiaľ, zostali iba na papieri. Snaha o premenu veľkého sna na realitu vždy narazila na nejakú prekážku.

Aj preto bardejovské atletické talenty naďalej vyrastajú na 250-metrovom škarovom ovále. Podľa dlhoročného trénera a predsedu ŠŠK JAK Zorana Kollároviča, ktorý v tomto klube pôsobí od jeho vzniku, to už ani nie je klasická škvara. Skôr akási jej mutácia, rokmi s vypätím všetkých síl udržiavaná. Napriek tomu školský klub ponúkol slovenskej atletike zaujímavé mená. Začínali v ňom mnohé reprezentantky, mládežnícke alebo i seniorské: šprintérka a prekážkarka Vladimíra Šibová, kladivárka Veronika Kaňuchová, skokanky - sestry Dagmar a Zuzana Karaffové, diskárka Júlia Kočárová.

JAS SKRACHOVAL, ZRODIL SA JAK

ŠŠK J. A. Komenského vznikol 1. januára 1999 v dôsledku delenia bardejovskej atletiky po postupnom krachu známej obuvníckej fabriky JAS. Základy klubu položili traja tréneri - telocvikári na ZŠ J. A. Komenského, v ktorej fungujú športové triedy. Aby talentov bolo v triedach čo najviac, spomenuté učiteľské trio pravidelne navštevuje okolité dediny a hľadá pohybovo zdatných školákov. Takisto organizuje otvorené hodiny telesnej výchovy, na ktorých rodičia i deti na vlastné oči vidia atletické tréningy, a prezentuje na verejnosti medailové úspechy svojich žiakov. Populárna je aj súťaž

Naj talent triedy pre žiakov 4. ročníka ZŠ, v ktorej malí školáci súperia medzi sebou v behu na 30 m, v skoku do diaľky a v hode plnou loptou. Kollárovič a spol. si aj takto vyberajú budúcich zverencov.

„Hľadáme, kde sa len dá. Deti vždy boli a budú súťaživé. Radi sa medzi sebou porovnávajú, kto je rýchlejší či najsilnejší. V tomto sa určite nezmenná. Vďaka tomu vieme včas odhaliť ich schopnosti a objaviť športový talent,“ prízvukuje Zoran Kollárovič. Vrávi, že má dobré skúsenosti s deťmi z dedín, keďže atletika, keď ju človek robí naplno, je veľká drina. „Dedinské deti sú zvyknuté na tvrdú robotu už z domu, možno aj preto sú ochotné ľahšie podstúpiť náročné atletické tréningy. Atletika je aj o odriekaní, disciplíne, prísnom režime dňa i o chuti niečo v živote dokázať,“ vraví 44-ročný tréner.

ATLETICKÝ KOLOBEH V PRAXI

Dospelých atlétov v bardejovskom klube nemajú. Nevedia pre nich vytvoriť vhodné podmienky. Najlepší žiaci však často pokračujú v atletickej kariére v športových gymnáziách v Košiciach, Nitre, Banskej Bystrici, niektorí sa dostali dokonca aj do Dukly.

„Tak, ako nám kolegovia - telocvikári z okolitých dedín posúvajú talenty, my ponúkame iným klu-

bom šikovných žiakov alebo študentov, ktorí v meste končia štúdium na strednej škole. Vieme, koho kam posunúť a ako ho usmerniť, aby naďalej rozvíjal svoj talent. Naše väzby s trénerskými kolegami z iných klubov a škôl sú kamarátske. Všetci dobre poznajú našu robotu a vedľa, čo všetko sme už dokázali,“ hovorí hrdo Zoran Kollárovič.

Okrem neho pôsobia v ŠŠK J. A. Komenského

Diskárka Júlia Kočárová so svojím súčasným trénerom Jozefom Párickom. Foto: ARCHÍV SAZ

Rýchlu prekážkarku Vladimíru Šibovú už trénuje bronzový prekážkar z MS 1997 Igor Kováč. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Bardejov ešte dvaja tréneri - Andrej Pečeňuk a Alena Zavacká. S ekonomikou im pomáha bývalý tréner Ivan Dzuríš, ktorý je už na dôchodku.

„Keď nejaké dieťa ukáže svoj talent, pohovárime sa s jeho rodičmi, aby ho dali k nám do športovej triedy. Samozrejme, záujem je zväčša z oboch strán, ale má to jeden háčik - finančný normatív na žiaka. Mnohé školy preto odmietajú pustiť svojho nadaného športovca k nám, príšli by o financie určené pre tohto žiaka. Je to taký začarovaný kruh, podobne ako mnohé veci v súčasnom školstve,“ povzdychol si ambiciózny tréner, ktorý sa už 18 rokov stará o bardejovskú atletickú mláď.

MAJÚ BYŤ NA ČO HRDÍ

„Pyšní sme na pretekárov, ktorí vyšli z nášho klubu a úspešne pokračovali inde. Za všetkých spomeniem Veroniku Kaňuchovú, kladivárku, ktorá má reálnu šancu štartovať na OH 2020 v Tokiu. O tom, že sa jej to podarí, som presvedčený. V minulosti som ju trénoval, viem, čo sa v nej skrýva,“ dušoval sa Zoran Kollárovič. Z popredných slovenských atlétov, ktorí prešli bardejovskou atletickou školou, treba spomenúť ešte Vladimíru Šibovú, šprintérku a prekážkarku z tréningovej skupiny Igora Kováča v bansko-bystrickej Dukle. „Ona ešte určite nepo-

vedala posledné slovo,“ myslí si o spoludržiteľke slovenského rekordu na 4 x 100 m jej bývalý kouč. Z bardejovskej liahne pochádzajú i sestry Dagmar a Zuzana Karaffové. Úspešnejšia z nich, Zuzana, pokračovala v kariére v ŠK OŠG Nitra. Momentálne študuje ekonomiku v Prahe. „Okrem toho, že je šikovná atlétka, je aj dobrá študentka. Má pred sebou veľkú budúcnosť,“ predpovedá šéf ŠŠK J. A. Komenského Zoran Kollárovič. „Otázkou zostáva iba to, čo uprednostní - šport alebo vzdelanie.“

ŠPORT DOKÁŽE ZÁZRAKY

V lete si Zoran Kollárovič splnil sen. Videl naživo olympijské súťaže. Do Ria cestoval za vlastné ako turista. Na športovom vrchole štvorročnice sa presvedčil, aký obrovský fenomén je šport. „Keď videli Brazilčania našu zástavu, zastavovali nás na ulici a pýtali sa na Sagana. Poriadne nevedeli, kde leží Slovensko, ale Sagana poznali. Takisto sa pýtali na Tótha či Škantárovcov, športovcov, ktorí našej krajine urobili v Brazílii fantastickú reklamu. Takú, ktorá sa nedá zaplatiť žiadnymi peniazmi,“ pripomína Kollárovič. „Na olympiáde som pochopil, že sa naozaj oplatí robiť šport a obetovať mu roky každodennej driny. Práca s talentami má zmysel. Športové úspechy sú obrovská propagácia pre krajinu.“

MLADÝM TRÉNERSTVO NEVONIA

Zoran Kollárovič je sklamaný, že mladá generácia nejavi záujem o trénerskú prácu. Ale rozumie aj tomu, prečo je to tak. „Mladí po skončení vysokej školy potrebujú zarobiť peniaze, aby si mohli založiť a užiť rodinu. Keď zistia, že so žiakmi sa od apríla takmer celý rok chodí aj počas víkendov na preteky, elán a chuť robiť s deťmi z nich rýchlo vyprchá,“ upozorňuje bardejovský kouč a učiteľ v jednej osobe. „Naša práca nie je adekvátne zaplatená a ani tak skoro nebude. Ani atléti nemajú pred sebou víziu veľkých zárobkov. Preto rodičia dajú svoje dieťa radšej na tenis s nádejou, že ak uspeje, môže sa ekonomicky zabezpečiť. Podmienky na atletiku a tenis v našom meste sa nedajú porovnať, aj preto je tenis pre deti a rodičov väčšie lákadlo.“

ZÁKLADY OD GÁLA S TÓTHOM

Rodák zo Šale dostal skvelé atletické základy v Galante. V Bardejove sa ocitol - ako sám prezradil - vďaka láske k peknej východniarke.

„Trénerstvu sa venujem už osemnásť rokov. Stále s radosťou, elánom, ale aj s pokorou a skromnosťou. Tak ma to naučili moji tréneri Jozef Gál a Ladislav Tóth, ktorí ma pre atletiku získali v Galante. Keby som sa tomu, čo ma naučili, spreneveril, nemohol by som sa im pozrieť do očí,“ hovorí úprimne.

Kollároviča na novembrovom valnom zhromaždení SAZ v Banskej Bystrici zvolili do 9-členného výkonného výboru. Vníma to ako odmenu za svo-

ju 18-ročnú každodennú prácu v prospech atletiky. „Dôvera ma, samozrejme, veľmi teší, ale zároveň zaväzuje. Úspechy našich mladých atlétov nás v klube posúvajú dopredu. Teraz sa budem snažiť, aby sme v Prešovskom kraji - konkrétne v Bardejove - konečne mali aj my moderný tartanový štadión. Kedysi, keď bola výstavba už takmer na spadnutie, som verejne sľúbil, že ak sa projekt podarí zrealizovať, skončím s atletikou v pozícii trénera,“ vraví Zoran Kollárovič.

Keďže vtedy všetko stroskotalo na nesúhlase majiteľa pozemku, na ktorom mal vyrásť tartanový ovál, Kollárovič, zaplať pánbohu, ďalej funguje v bardejovskej atletike. A podľa všetkého ešte aj dlho bude, aj keby mal talenty spolu s kolegami stále vychovávať na staručkom 250-metrovom škarovom ovále. A to žijeme v 21. storočí...

ŠTEFAN ŽILKA

GÁLERIA KLUBU

VERONIKA KAŇUCHOVÁ (KLADIVO), slovenská reprezentantka, už členka VŠC Dukla Banská Bystrica a študentka na Floridskej štátnej univerzite v americkom Tallahassee, ME - 2016 Amsterdam (27.), ME do 23 rokov - 2015 (17.), zimný EP vo vrhoch - 2014 Leiria (12. do 23 rokov), zimný EP vo vrhoch - 2015 Leiria (11. do 23 rokov), tretia v historických tabuľkách SR (69,48 m v roku 2016).

VLADIMÍRA ŠIBOVÁ (ŠPRINTY, PREKÁŽKY), slovenská reprezentantka, už členka VŠC Dukla Banská Bystrica, ME - 2016 Amsterdam (15. na 4 x 100 m), MS do 17 rokov - 2007 Ostrava (53. na 100 m), členka rekordnej štafety SR na 4 x 100 m (44,65 v roku 2016) i rekordnej klubovej štafety VŠC Dukla (46,86 v roku 2016), šiesta v historických tabuľkách SR na 100 m prek. (13,99 v roku 2016).

JÚLIA KOČÁROVÁ (DISK), slovenská reprezentantka, už členka VŠC Dukla Banská Bystrica, zimný EP vo vrhoch - 2016 Arad (11. do 23 rokov), ME do 23 rokov - 2015 Tallinn (23.), MS do 17 rokov - 2007 Lille (31.), EYOF - 2011 Trabzon (13.), piata v historických tabuľkách SR (50,16 v roku 2016).

ZUZANA KARAFFOVÁ (VÝŠKA), slovenská reprezentantka, už členka VŠC Dukla Banská Bystrica, Európske hry - 2015 Baku (6.), MS do 17 rokov - 2013 Doneck (14. vo výške, 11. štafete na 100 - 200 - 300 - 400 m), MS školských družstiev - 2013 Karlove Vary (3. vo výške aj na 200 m).

AJ O TOM, AKO BOL TRÉNER PAVEL SLOUKA ŠTARTÉROM A ZÁROVEŇ AJ FINIŠMANOM ŠTAFETY

HISTORIKY Z HISTÓRIE

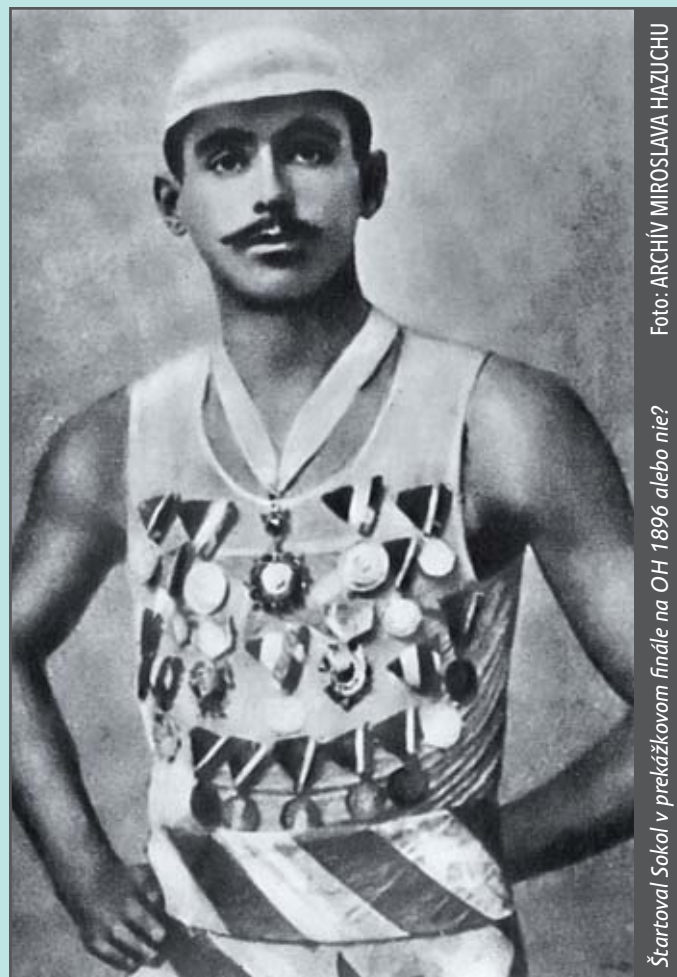

Foto: ARCHÍV MIROSLAVA HAZUCHU

Štartoval Sokol v prekážkovom finále na OH 1896 alebo nie?

Foto: ARCHÍV

Eva Glesková je stále najrýchlejšia Slovenka na 100 m v histórii.

Atletika prináša nielen skvelé rekordy, dych vyrážajúce a nezabudnuteľné súboje, ale neraz aj situácie, ktoré aj po desaťročiach ostávajú zahalené rúskom tajomstva či vyčaria na tvári úsmev. Známý slovenský atletický štatistik Marián Kalabus ponúka štyri takéto zaujímavé príbehy.

AKO TO BOLO SO SOKOLOM NA PREKÁŽKACH?

Doteraz nie je celkom jasné, ako skončil Alojz Sokol na OH 1896 v Aténach v behu na 110 m prekážok. Rôzne pramene uvádzajú rôzne údaje. Isté je len to, že preteky vyhral Američan Curtis (17,6) pred Britom Gouldingom (17,7). Viac bežcov vo finále neštartovalo.

Podľa Davida Wallechinského (The Complete Book of the Olympics) nastúpilo na štart 7 bežcov zo 6 štátov, podľa Marka Butlera (IAAF Athletics Statistics Book) 78 bežcov (určite ide o preklep) zo 6 štátov, podľa wikipédie 8 bežcov a podľa športového historika Miroslava Hazucha (Prvý olympionik) iba 5 bežcov.

Pretekári boli rozdelení do dvoch rozbehov, z ktorých prví dvaja postupovali do 4-členného finále. V prvom rozbehu štartoval aj Alojz Sokol. Ako v ňom skončil a prečo neštartoval vo finále? Fakty z dostupných podkladov sú nasledovné: Podľa Wallechinského vyhral vo finále Curtis pred Gouldingom, Hoyt a Sokol nenastúpili. Renomovaný štatistik Mark Butler uvádza, že vo finále získal zlato Curtis, striebro Goulding, rozbehy vyhrali Goulding za 18,4 pred Sokolom (Uhorsko) a Curtis časom 18,0 pred Hoytom z USA. Tvrdí, že Sokol nenastúpil na finále a Hoyt sa rozhodol koncen-

trovať na skok o žrdi, ktorý vyhral. Wikipédia ponúka niečo iné: poradie v I. rozbehu bolo 1. Goulding, 2. Reichel, 3. Sokol, 4. Andreou. Sokol sa potkol na poslednej prekážke, vďaka čomu sa Reichel dostal pred neho. K finále uvádza, že zvíťazil Curtis pred Gouldingom, Hoyt a Reichel na štart nenastúpili.

Historik Miroslav Hazucha tvrdí, že za rozhodujúce treba považovať informácie, ktoré v liste na žiadosť dr. F. Mezöa z 3. 12. 1928 napísal sám Sokol: V prekážkovom behu štyri predkolá stiahli na dve! To bolo proti predpisom. „V mojom rozbehu po deviatu prekážku som viedol o 1,5 m. Jeden bežec ju ale nevedel preskočiť, nechtiac ju zvalil pred o mňa, keď som bol vo vzduchu. Samozrejme, potkol som sa a spadol, ale vyskočil som a zakravený som dobehol do cieľa. Niektorí videli remízu s Francúzom Reichelom, viacerí deklarovali druhého mňa, iní jeho. Keď prišlo na rad finále, po mnohých diskusiách vylúčili nás oboch – a bežali len dvaja.“

V Hazuchovej knihe Prvý olympionik je uverejnená unikátna fotografia, údajne práve zo záveru tohto rozbehu. Preto slovo údajne, lebo s listom Sokola celkom nekorešponduje. Na fotografii je vedúci bežec v 1. dráhe (Goulding?) s veľkým náskokom tesne po prekonaní poslednej 10. prekážky, druhý bežec (Sokol?) je v 3. dráhe pred odrazom na predposlednú deviatu prekážku a tretí bežec (Reichel?) je v 2. dráhe v polovici medzi 8. a 9. prekážkou, približne 4 m za Sokolom. Vo 4. dráhe nevidno žiadneho bežca, aj keď prekážky sú postavené. Z fotografie je zrejmé, že šírka a konštrukcia prekážok neumožnila postaviť ich na šprinterskej 6-dráhe vedľa seba viac ako štyri. Prekážky sa navzájom nedotýkali, hoci boli pomerne široké – spolu s podstavcami v tvare kríža na oboch stranách merali približne 1,7 m. Bežci bežali od seba vo vzdialenosti asi 1,8 m (medzi podstavcami sused-

ných prekážok bola odhadom 10 cm medzera), a tak si je ťažko predstaviť, že by bežec so 4-metrovou stratou zozadu skopol prekážku do susednej dráhy pod bežca letiaceho vo vzduchu. Ak je fotografia naozaj z prvého rozbehu, pravdepodobnejšie sa zdá, že Sokol si prekážku zhodil sám, čo si už pri písaní listu po takmer 33 rokoch nemusel presne pamätať.

Záver: v behu na 110 m prekážok nastúpilo v dvoch rozbehoch 7 bežcov, pričom prví dvaja z každého rozbehu postupovali do finále. V I. rozbehu dobehol Sokol ex aequo s Francúzom Reichelom na 2. mieste. Keďže vo finále 5 dráh pre rozmery prekážok nevedeli postaviť, do finále postúpil iba víťaz I. rozbehu a prví dvaja z II. rozbehu. Hoyt na finále nenastúpil (3. miesto zostalo neobsadené), a tak Sokol skončil spoločne s Reichelom celkovo na 4. mieste.

KOLKO? 6,0 ALEBO 0,6?

Dilema rýchlosti vetra pri dodnes najlepšom slovenskom elektronicke čase ženy na 100 m nie je stále celkom doriešená. V medzibehu na OH 1968 v Mexiku dosiahla Eva Glesková 11,29 (oficiálny čas bol 11,2) s. V oficiálnych výsledkoch sa objavila rýchlosť vetra 6,0 m/s, ale podľa zistených skutočností išlo o preklep a rýchlosť bola zrejme 0,6 m/s. Napriek príslubom však k náprave nikdy nedošlo.

Renomovaný čs. atletický novinár a štatistik Jan Popper v článku Potíže s větrem uverejnenom v časopise Lehká atletika 11-12/1968 uvádza, že po pretekoch pátral, ako to s nameraným uragánom, ktorý nik z redaktorov nepostrehol, bolo. Rozprával sa s rozhodcom Jiménezmom merajúcim vietor, ktorý tvrdil, že ani raz nenameral vietor nad 2 m/s a pri zápise zrejme došlo k prepočutiu. S tým súhlasil aj riaditeľ pretekov, profesor Molina, ktorý prisvedčil, že po 6-metrovom vetre nebolo ani stopy. Sľúbil opravu a vystavenie rekordného protokolu, keďže išlo aj o čs. rekord. O dve hodiny názor zmenil – vraj na papieri je +6,0 m/s a to platí. Pomoc však prisľúbil maďarský inštruktor mexických rozhodcov, dr. József Sir, ktorý vďaka svojim kontaktom a možnostiam zistil, že správny údaj je

+0,6. Vybavil aj rekordný protokol – ale oprava v oficiálnych výsledkoch nenastala dodnes.

Rekordný výkon pôvodne na základe protokolu schválili za čs. rekord, ale neskôr ho pre neopravené výsledky anulovali. Neuznali ho ani za slovenský rekord, ale v 90. rokoch bol dodatočne schválený. Uznávaní českí štatistici Luděk Follprecht a Milan Urban o regulárnosti vetra vôbec nepochybujú a rekord by tiež schválili.

KEĎ VÍŤAZI NEVEDIA POČÍTAŤ

Od prvého 8-metrového skoku do dial'ky legendárneho Jesseho Owensa 813 cm v roku 1935 sa za ďalších 33 rokov posunul svetový rekord o 22 cm na 835 cm. Preto organizátori OH 1968 v Mexiku, využívajúc novú techniku, pripravili optické meradlo pohybujúce sa na koľajničke vedľa doskočiska do maximálnej vzdialenosti 860 cm. Po úvodnom skoku Boba Beamona však zistili, že jeho skok nedokážu odmerať. Museli preto narýchlo zháňať pásmo. To už z čestnej lóže pribehol aj šéf IAAF Adriaan Paulen. Keď sa na tabuli objavil neuveriteľný výkon – 890 cm – hľadisko burácalo, ale Beamonovi, ktorý síce tušil, že to bolo ďaleko, tento údaj nič nehovoril. Bol zvyknutý na meranie v anglosaských mierach – stopách a palcoch. Až keď mu dovtedajší rekordér Ralph Boston údaj prepočítal, Beamonova radosť sa zhmotnila do šialeného tanca. Jeho výkon novinári označili za skok do 21. storočia. Vydržal však „iba“ 23 rokov – v roku 1991 skočil Američan Mike Powell o 5 cm ďalej a doteraz, teda už štvrtstoročie, ho nik neprekonal.

Nastupujúca laminátová éra v skoku o žrdi priniesla na OH 1968 v Mexiku neuveriteľný počet zápisov do listiny olympijských rekordov. Výkon Freda Hansena 510 cm z OH 1964 prekonal alebo aspoň vyrovnalo počas súťaže 11 skokanov celkovo až 32-krát!

Kuriozitou bolo, že svetový rekordér (541 cm) a nový olympijský víťaz Bob Seagren sa napokon nestal držiteľom olympijského rekordu. Rekordnú výšku 540 cm zdolal na druhý pokus Claus Schiprowski (NSR), po ňom i Seagren (USA) a na tretí pokus aj Wolfgang Nordwig (NDR). Schiprowski, ktorý skákal pred Seagrenom, sa stal olympijským rekordérom a víťaz Seagren, ktorý mal v celej súťaži menej nevydarených pokusov, rekord iba vyrovnal.

Seagren po vynechaných 535 cm, keď bolo v súťaži ešte 7 skokanov, mienil vynechať i 540 cm. Podobne ako Beamon ani on si nevedel prepočítať centimetre na stopy a palce a netušil, ako vysoko už skáču. Rozmyslel si to, až keď ho krajan John Pennel upozornil, že ďalšia výška 545 cm by bola už svetový rekord. Oň sa potom neúspešne pokúšali 9-krát traja skokani. Nebyť Pennela, Seagren by možno skončil až piaty...

TRÉNER, ŠTARTÉR, BEŽEC I REKORD V JEDNOM BEHU

Aby sme nepísali iba o olympiádach, jeden príbeh zo Slovenska. V roku 1988 v „horskej lige“, ako v tom čase volali II. slovenskú národnú ligu dospelých, zabehli mladší dorastenci (do 16 rokov) zo ZŤS Martin čs. rekord v štafete na 4×400 m. Na tom by nebolo nič zvláštne, no kuriózne sú okolnosti, za ktorých sa tak stalo. Po výstrele trénera Pavla Slouku sa na čelo dostali hneď obe martiné štafety a tak to zostalo až do konca pretekov. Na poslednej odovzdávke prevzal kolík štartér Slouka tesne za mladým Štefanom Balošákom, neskôr slovenským rekordérom na 400 m. Pavel predviedol životný šprint, dostal sa na čelo, aby „potiahol“ k lepšiemu času Štefana, ktorý v tom čase vedel štvrtku už asi o 5 sekúnd rýchlejšie ako Slouka. Po dvojstovke sa Balošák prehnal okolo šéftrenera a potiahol mladé kvarteto k rekordnému času 3:30,8 min. O 9 sekúnd za ním dobehol do cieľa aj vyčerpaný štartér... To je vari jediný prípad, keď štartér odštartoval preteky, v ktorých sám bežal, a ešte sa v nich jeho dvaja zverenci pričínili o čs. rekord.

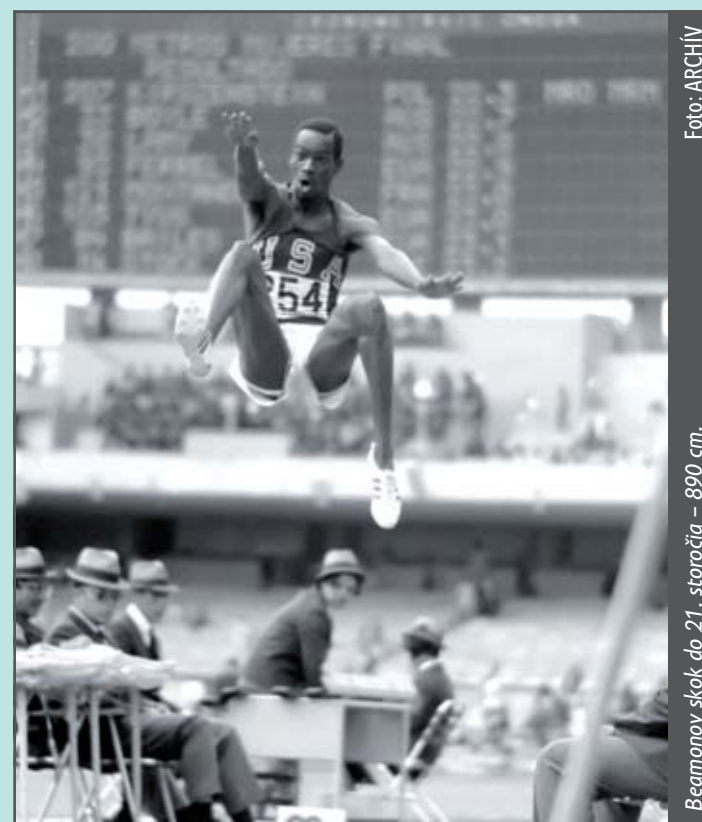

Foto: ARCHÍV

Beamonov skok do 21. storočia – 890 cm.

OSLAVUJÚ

75 JÁN KOŠTIAL:

narodený 25. februára 1942 v Bratislave; v mladosti popredný čs. diaľkár, neskôr telovýchovný pedagóg a vedecký pracovník (docent FTVŠ UK v Bratislave), úspešný tréner a dodnes obetavý rozhodca, funkcionár a organizátor atletických podujatí; kariéru začal v Slovane Bratislava (1957 – 1959, tréner Tibor Tašký), ako študent pražskej ITVŠ bol člen VŠ Praha (1960 – 1964, Jindřich Vacula), po návrate do Bratislavy Slávie SVŠT a (dodnes) Slávie UK; čs. majster 1964 v skoku do diaľky (745 cm), osobné rekordy: 100 m 10,8 (1964), 200 m 21,8 (1962), diaľka 745 (1964); ako tréner doviedol Annu Chmelkovú-Blanárikovú ako prvú a dosiaľ jedinú slovenskú atlétku k titulu majsterky Európy 1966 v behu na 400 m v čs. rekorde 52,9 a k štyrom čs. titulom (1964, 1966, 1968 a 1969), trénoval o. i. slovenských šampiónov Jána Šaffu (400 m 1975), Viléma Medřického (400 m prek. 1975), Vladimíra Handla (diaľka 1982, 1983, 1989, 1990, 1991, trojskok 1985), Jozefa Holeša (diaľka 1986, 1987), Slavomilu Matúškovú (800 m 1975), Annu Pecháčkovú (100 m prek. 1978, 1979), Slavěnu Řehákovú (400 m prek. 1982 a 1983) či diaľkáru Ľubicu Huťanovú (627 cm v r. 1975); autor alebo spoluautor viacerých učebníc a publikácií, člen redakčných rád časopisov Atletika (1985 – 1990) a Slovenská atletika (1996 – 1998).

JURAJ ZAPLETAL: narodený 26. marca 1942 v Nitre; tréner, rozhodca i funkcionár, nestor skalickej atletiky; tréner mládeže od jesene 1964, najskôr v TJ ZVL Skalica, potom 35 rokov v klube Olympia, ktorého zrod inicioval v r. 1972 (dorastenky sa stali majsterkami Slovenska družstiev 1975), od 2008 v AŠK a od 2016 je predseda a tréner oddielu v Sokole Skalica; jeho zverenkami boli v žiakom a dorasteneckom veku o. i. najrýchlejšia slovenská osemstovkárka histórie Gabriela Sedláková (1:58,37), strieborná medailistka halových MS 1987 i juniorských MS 1986 a juniorská majsterka Európy 1985, aj bronzo výškarka juniorských MS 1994 Lenka Řiháková (osobný rekord 193); „jeho“ družstvo starších žiakov skalických ZŠ vyhralo v r. 1982 a 1985 slovenskú časť renomovaného Pohára Čs. rozhlasu družstiev mestských škôl.

70 FRANTIŠEK BARTOŠ: narodený 1. januára 1947 v Lanžhote (okres Břeclav, ČR); vytrvalec a stípiar, v r. 1966 – 1967 počas vojenskej služby člen Dukly Martin; na 3000 m prek. na ME 1974 dvanásť a 1978 siedmy, čs. majster 1975, 1977, 1978, na 10 000 m 1979, v krose 1977, osobné rekordy: 3000 m prek. 8:30,8 (1976), 5000 m 13:35,0 (1978), 10 000 m 28:53,5 (1978).

VLADIMÍR VÝBOŠŤOK:

narodený 19. februára 1947 v Novom Smokovci; v mladosti hokejista, po štyridsiatke až dodnes zanietený atlét-šprintér, ktorý žije a trénuje v Banskej Bystrici; držiteľ najväčšieho počtu titulov aj medailí spomedzi slovenských atletických veteránov: MS 6 zlatých, 2 strieborné, 7 bronzových, ME 16 – 7 – 8; v roku 2012 zabehol svetový rekord kategórie M65 na 100 m 12,37 a vyhlásili ho za európsku veteránsku jednotku; drží všetky slovenské rekordy na 100 a 200 m v kategóriách od M50 až po M65.

EUGEN LACZO: narodený 26. februára 1947 v Moldave nad Bodvou; v sedemdesiatych rokoch popredný čs. bežec na 400 m prek., neskôr renomovaný športový pedagóg (2007 docent, 2014 profesor), úspešný širokospektrálny tréner, metodik a vedec; počas aktívnej činnosti člen Slávie SVŠT Bratislava (tréner Ivan Lacko) a Dukly Banská Bystrica (1970 – 1971), majster Slovenska na 400 m prek. 1970 (53,6), 1971 (53,1) a 1972 (52,4), slovenské rekordy: 52,6, 52,2 (v drese Dukly), 51,8 a 51,1 (SVŠT), osobný rekord: 51,1 (1972); pod jeho trénerským vedením Jozef Kucej zlepšil v r. 1987 slovenský rekord na 400 m prek. na 49,86 s (neskôr štartoval na troch OH a časom 48,94 je stále slovenským rekordérom), pod 50 s zabehol 400 m prek. aj ďalší jeho zvereneц Marcel Lopuchovský (49,92), člen štafety 4 × 400 m na OH 2000 (osobný rekord na hladkej štvrtke 45,95), Peter Nedeľický skončil na juniorských ME 1966 na 110 m prek. šiesty, trénoval o. i. aj najlepšiu bežkyňu na 100 m prek., dodnes slovenskú rekordérku (13,04) a olympioničku 2008 Miriam Bobkovú, v závere jej kariéry tiež slovenskú rekordérku na 800 m Gabrielu Sedlákovú (1:58,37); viedol metodické oddelenie SÚV ČS-ZTV (1985 – 1987), servisno-metodický úsek SOV v príprave top-tímov na OH 2000 a ZOH 2002, v r. 1990 – 1992 pôsobil ako tréner v slovinskom Maribore, v období 1997 – 2002 vo funkcii šéftrenera šprintov a prekážkových behov SAZ; bol aj kondičný tréner basketbalistiek Ružomberka, Spartaka Moskovská oblasť a slovenskej reprezentácie, hokejistov Slovana, volebalistov VKP a basketbalistov Interu Bratislava, futbalistov Žiliny, lyžiarskych reprezentantov Bajčičáka, Bátorého, Bukvajovej, strelca Gönciho, vodnej slalomárky Kaliskej i komáriňanského štvorkajak; je autor a spoluautor mnohých odborných publikácií v oblasti teórie, praxe a didaktiky športového tréningu.

ANDREJ PAPP: narodený 7. marca 1947 v Bratislave; skokan o žrdi, člen Slávie SVŠT Bratislava (1962 – 1971 a 1974, tréner Ivan Varga) a Dukly Banská Bystrica (1972 – 1973, František Vavrinčík), majster Slovenska 1967 (460, SVŠT) a 1973 (430, Dukla), slovenský rekordér 440, 443, 460 (hala, 1966), 450, 455, 460 a 470 (vonku, 1966); osobný rekord 490 (1973); neskôr renomovaný architekt.

60 ZDENEK NÁRODA: narodený 5. januára 1957 v Handlovej; bežec na stredné a dlhé trate, neskôr tréner, rozhodca a funkcionár; začal v r. 1973 ako samouk v Lokomotive Prievidza, od 1976 člen Slávie SVŠT Bratislava (tréner Viliam Martinkovič), ZVL Považská Bystrica (1982 – 1983) a znova Slávie SVŠT (STU); osobné rekordy: 1500 m 3:48,58 (1983), 3000 m 8:10,31 (1983, hala), 5000 m 14:31,8 (1983, hala); halový majster Slovenska 1979 na 1500 m (3:53,8); neskôr tréner vytrvalcov, viedol o. i. maratóncov Juraja Szunyoga ml. (osobný rekord 2:24:37) a Štefana Lehena (2:26:12, majster SR 1997); absolvent Strojníckej fakulty STU a od r. 2002 predseda atletického oddielu Slávie STU Bratislava.

JOZEF LENČEŠ: narodený 29. januára 1957 v Šali; jeden z najlepších slovenských bežcov na stredné a dlhé trate; člen Interu Bratislava (1973 – 1977 a 1980 – 1982, tréner Karol Petöcz) a Dukly Banská Bystrica (1978 – 1979, Jan Liška); osobné rekordy: 800 m 1:49,3 (1978), 1500 m 3:39,41 (1977, najlepší elektronicky meraný čas slovenského bežca), 3000 m 7:54,1 (1979, 3. výkon histórie za Štefkom a Vankom), 5000 m 13:33,14 (1981, detto 3.); účastník juniorských ME 1975 na 1500 m (7. v rozbehu 3:52,7), halových ME 1977 (8. v rozbehu na 1500 m, 3:46,2), strieborný medailista Svetovej univerziády 1981 na 5000 m (13:50,34), čs. majster 1979 na 1500 m (3:56,1), päťnásobný majster Slovenska na 1500 m (1977 3:50,9, 1978 4:01,0, 1980 3:48,2, 1981 3:43,27 a v hale 1977 3:45,8) a raz aj v štafete 4 × 400 m (1977 v drese Interu v čase 3:18,7 na 3. úseku s Ilavským, Štancloňom a Malovcom).

GABRIELA HANULÁKOVÁ: narodená 6. marca 1957 v Trnave; najlepšia slovenská vrhačka, jej národné rekordy vo vrhu guľou 16,96 (1985) a v hode diskom 64,00 (1984) platia už vyše tri desaťročia, prvá prekonala hranice 15 a 16 m, resp. 50 a 60 m, slovenské rekordy zlepšila 9-, resp. 13-krát; odchovankyňa trnavskej atletiky (tréneri: Anna Vávrová, Anton Hajmássy, Libor Charfreitag st.), od r. 1977 členka Slávie UK Bratislava (Anton Ihring); na juniorských ME 1975 v Aténach v oboch disciplínach ôsma, na Svetovej univerziáde 1985 v Kóbe v disku piata, čs. majsterka v disku 1986, 8-násobná majsterka Slovenska v guľi (1976 – 1980, 1982, 1984 – 1985) a 6-násobná v disku (1978, 1980 – 1982, 1984 – 1985); neskôr telocvikárka a trénerka, od r. 1990 až dosiaľ vedúca trénerka atletiky na športovom gymnáziu v Bratislave, v začiatkoch kariéry viedla o. i. zlatého medailistu svetovej univerziády 2013 na 400 m prek., siedmeho na ME 2016 a olympionika z Ria Martina Kučeru, strednotratia Jozefa Pelikána (dnes je jej kolega na gymnáziu), desaťbojára Andreja Biciana, až donedávna výškára Tomáša Zemana, ale na základnom stupni aj Adriána Matušika, na paralympijských hrách 2012 a 2016 štvrtého a šiesteho v disku, či tenistu Andreja Martina, osemfinalistu OH 2016.

PREZIDENT SAZ VICEPREZIDENTOM SOV, V EXEKUTÍVE TRIO ATLÉTOV

KORČOK DOSTAL NAJVIAC HLASOV

Slovenská atletika zaznamenala 26. novembra na 51. valnom zhromaždení Slovenského olympijského výboru (SOV) v Bratislave nevídaný úspech a vo výkonnom výbore budú až jej traja zástupcovia. Okrem olympijského víťaza a majstra sveta v chôdzi na 50 km Mateja Tótha, ktorý je členom exekutívy automaticky ako zástupca komisie športovcov SOV, zvolili do nej delegáti aj prezidenta SAZ Petra Korčoka a aj bývalého slovenského rekordéra na 200 m, olympionika zo Sydney 2000 a v súčasnosti dekana FTVŠ UK v Bratislave Mariána Vanderku.

Štyridsaťdvaročného Korčoka, ktorý viedol slovenskú výpravu na Hrách XXXI. olympiády v Riu de Janeiro, zvolili delegáti VZ SOV už v 1. kole. Získal až 77 hlasov zo 108 možných, čo bol jednoznačne najvyšší počet zo všetkých 21 kandidátov na miesto vo VV SOV. Na úvodnom zasadnutí exekutívy potom Korčoka na návrh prezidenta SOV Antona Siekela zvolili za jedného z troch viceprezidentov.

„Myslím si, že voliči ocenili Petrovu prácu najmä vo funkcii šéfa výpravy v Riu, ktorú zvládol naozaj na vysokej úrovni, a takisto jeho schopnosť spolupracovať a riešiť problémy,“ odhadoval dôvody Korčokovho úspechu vo voľbách predseda Slovenského stolnotenového zväzu Zdenko Kríž. Práve on bol druhý z 21 kandidátov na miesto v exekutíve, ktorý sa do 12-členného výkonného výboru dostal podobne ako šéf SAZ už v 1. kole. Dostal 59 hlasov a o štyri prekročil potrebnú nadpolovičnú väčšinu 55. Kríž bude služobne najstarší vo VV, pôsobí v ňom už od roku 1997.

„Myslím si, že kráľovná športov si takéto zastúpenie vo vedení SOV zaslúži. Atletika patrí medzi naše najúspešnejšie zväzy a atletické disciplíny sú súčasťou prípravy takmer každého športu. Taký významný hlas v slovenskom olympijskom hnutí budeme mať oprávnené,“ komentoval Matej Tóth nezvyčajný volebný úspech atlétov. **(gb)**

ORGÁNY SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU (2017 – 2020)

PREZIDENT	Anton Siekel
VOLENÍ ČLENOVIA VÝKONNÉHO VÝBORU	Monika Šišková, Jozef Gönci (viceprezident), Ľubor Halanda, Jozef Jurášek, Peter, Korčok (viceprezident), Zdenko Kríž (viceprezident), Daniel Liška, Robert Petriska, Marián Vanderka
ČLENOVIA VÝKONNÉHO VÝBORU EX OFFICIO	Danka Barteková (členka MOV), Matej Tóth (za komisiu športovcov SOV)
DOZORNÁ RADA	Marián Kukumberg (predseda), Ján Mižúr, Ján Karšňák (členovia)

OPUSTILI NÁS

ANNA KŇAŽKOVÁ-MAJTÁNOVÁ: v šesťdesiatych rokoch jedna z najtalentovanejších atlétok v Československu; narodila sa 24. septembra 1949 v Myjave, ale s výnimkou vysokoškolského štúdia na bratislavskej FTVŠ na prelome šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov celý život strávila v Novom Meste nad Váhom, kde ju objavil tréner Zdeněk Šilhánek; úžasne všestranná atlétka: venovala sa od šprintov cez dlhé prekážkové behy (800 a 1000 m prek.), diaľku a vrh guľou až po päťboj, v žiackej kategórii utvorila 51 čs. rekordov v 7 disciplínach, v dorasteneckej 7 v troch (v novomestskom i trenčianskom drese), ako 16-ročná bola v prvej desiatke čs. seniorských tabuliek v štyroch disciplínach a na druhých Európskych juniorských hrách 1966 v Odesse (predchodca juniorských ME) skončila na 400 m piata za 57,5, ako juniorka už v drese Slávie SVŠT získala čs. titul v diaľke (r. 1969, 567 cm) – neskôr však jej vývoj pribrzili zranenia; osobné rekordy: 400 m 56,0 (1965), 800 m 2:15,2 (1966), 100 m prek. 15,0 (1974), diaľka 597 (1968); po promócií bola učiteľkou telocviku a zemepisu na potravinárskom učilišti n. p. Slovlik a 35 rokov na strojníckej SPŠ; jej zvereneц Jozef Lacko získal na olympiáde mentálne postihnutých športovcov 1999 v Severnej Karolíne zlatú medailu v behu na 400 m – zomrela v Novom Meste nad Váhom 27. júla 2016 vo veku 66 rokov.

ŠTEFAN MAJTÁN: o rok starší Ankin brat (narodený 4. júla 1948), popredný strednotratia, ktorý počas základnej vojenskej služby behal za Duklu Banská Bystrica, sa v roku 1969 usadil v Považskej Bystrici, kde pôsobil do konca života ako funkcionár, rozhodca a mládežnícky tréner – jeho zverenkami boli o. i. Miroslav Chromek, Viktor Čelko, Augustín Sládek, Alojz Novosad, Milan Augustín a Milan Laurenčík; pôsobil aj ako člen športovotechnickej komisie Čs. atletického zväzu a výboru oddielu Spartaka (Sparty) Považská Bystrica – zomrel 21. novembra 2016 vo veku 68 rokov.

MARIÁN JURÍK: rodák z Bánova (narodený 22. októbra 1949), odchovanec novozámockej atletiky, neskôr člen Slávie VŠP Nitra a Dukly Banská Bystrica; osobné rekordy 5000 m 14:31,8 a 10 000 m 30:28,6 (oba z roku 1975) – zomrel 22. novembra 2016 vo veku 67 rokov.

JURAJ MELIŠ: v Nových Zámkoch, kde sa 13. júla 1942 narodil, bol ako ani nie 16-ročný šprintér zakladajúcim členom divízneho tímu prvého atletického oddielu v meste (zakrátko v hádzanárskom drese Lokomotívy prispel k zisku striebra na dorasteneckých majstrovstvách Československa), neskôr sa počas štúdia na bratislavskej Vysokej škole výtvarných umení v drese Slovana prejavil aj ako nádejný skokan do diaľky (osobný rekord 713 cm v r. 1961); v pamäti však ostane najmä ako akademický

sochár, veľká osobnosť slovenského moderného umenia, invenčný pedagóg, od roku 1992 profesor, v istom období aj člen kultúrnej komisie SOV – zomrel 22. novembra 2016 v Skalici. **Pripravil MARIÁN ŠIMO**

Jedným zo stoviek diel akademického sochára Juraja Meliša je aj Napoleonský vojak v centre Bratislavy – počas návštevy našej metropoly sa na lavičke pod ním nechal odfotografovať aj bývalý prezident MOV Jacques Rogge (na snímke v spoločnosti vtedajšieho prezidenta SOV Františka Chmelára).

Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

PREDSTAVUJEME NOVÝ VÝKONNÝ VÝBOR SAZ

PETER KORČOK (PREZIDENT SAZ)		LADISLAV ASVÁNYI (VICEPREZIDENT SAZ)		MARTIN PUPIŠ	
	DÁTUM A MIESTO NAR. 12. 8. 1974 Šahy BYDLISKO Banská Bystrica POVOLANIE ekonóm a obchodný manažér vo výrobnej spoločnosti REGISTROVANÝ V SAZ ZA VŠC Dukla Banská Bystrica DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE prezident SAZ (2012 – doteraz), člen VV SOV (2012 – doteraz, od roku 2016 viceprezident SOV), riaditeľ VŠC Dukla (2009 – 2011), vedúci výpravy SR na OH 2016 v Riu de Janeiro, člen Rady športovej reprezentácie (poradný orgán ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR, 2014 – 2016)		DÁTUM A MIESTO NAR. 12. 10. 1955 Bratislava BYDLISKO Šamorín POVOLANIE podnikateľ REGISTROVANÝ V SAZ ZA Slávia UK Bratislava DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE prezident Slovenského šermiarskeho zväzu (december 1997 – január 2002), viceprezident SAZ (2016 – doteraz), predseda AO Slávia UK Bratislava (2008 – 2014), člen dozornej rady SOV (2001 – 2002), šéftrener behov (juniori) v čs. zväze a šéftrener behov v SAZ (do roku 1993)		DÁTUM A MIESTO NAR. 19. 10. 1978 Banská Bystrica BYDLISKO Banská Bystrica POVOLANIE vysokoškolský pedagóg – docent na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici REGISTROVANÝ V SAZ ZA AC Maratón Nitra DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE člen VV SAZ (2012 – doteraz), ústredný tréner SAZ (2013 – doteraz), predseda Slovenskej asociácie kondičných trénerov (2010 – doteraz)
ZORAN KOLLÁROVIČ		MARCEL LOPUCHOVSKÝ		MARTIN ILLÉŠ	
	DÁTUM A MIESTO NAR. 3. 6. 1972 Šaľa BYDLISKO Bardejov POVOLANIE pedagóg a tréner v športových triedach na ZŠ Komenského v Bardejove REGISTROVANÝ V SAZ ZA ŠŠK J. A. Komenského Bardejov DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE člen VV SAZ (2016 – doteraz), predseda AO ŠŠK J. A. Komenského Bardejov (od 1. 1. 1999), predseda VsAZ (júl 2016 – doteraz)		DÁTUM A MIESTO NAR. 2. 5. 1977 Košice BYDLISKO Bratislava POVOLANIE tréner atletiky vo VŠC Dukla Banská Bystrica REGISTROVANÝ V SAZ ZA Slávia UK Bratislava DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE člen VV SAZ (2016 – doteraz), predseda dozornej rady SAZ (2013 – 2016), šéf sekcie behov na ovále SAZ (2011 – doteraz), šéftrener v Slávii UK Bratislava (od roku 2008)		DÁTUM A MIESTO NAR. 12. 6. 1979 Liptovský Mikuláš BYDLISKO Nitra POVOLANIE tréner na Športovom gymnáziu v Nitre REGISTROVANÝ V SAZ ZA ŠK ŠOG Nitra DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE člen VV SAZ (2007 – doteraz), predseda ZsAZ (2007 – doteraz), predseda komisie mládeže SAZ (2013 – doteraz), šéftrener mládeže (juniori) SAZ (2014 – doteraz), predseda klubu ŠG Stavbár Nitra (2010 – 2013), šéftrener v klube ŠG Stavbár Nitra (2003 – 2013)
RÓBERT MITTERMAYER		PETER FILO		MATEJ TÓTH	
	DÁTUM A MIESTO NAR. 14. 1. 1981 Šaľa BYDLISKO Kráľová nad Váhom POVOLANIE pedagóg na ZŠ v Trnenci nad Váhom REGISTROVANÝ V SAZ ZA TJ Slovan Duslo Šaľa DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE člen VV SAZ (2012 – doteraz), člen VV ZsAZ (2008 – doteraz), predseda športovo-technickej komisie SAZ		DÁTUM A MIESTO NAR. 15. 10. 1975 Ilava BYDLISKO Nová Dubnica POVOLANIE vedúci majetkovo-právneho odboru na Okresnom úrade v Trenčíne REGISTROVANÝ V SAZ ZA AŠK Slávia Trnava DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE člen VV SAZ (2004 – doteraz), predseda komisie rozhodcov SAZ (2003 – doteraz), predseda legislatívnej komisie SAZ (2004 – doteraz), člen VV SsAZ (2002 – 2010)		DÁTUM A MIESTO NAR. 10. 2. 1983 Nitra BYDLISKO Banská Bystrica POVOLANIE inštruktor športu vo VŠC Dukla Banská Bystrica REGISTROVANÝ V SAZ ZA VŠC Dukla Banská Bystrica DOTERAJŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE V ATLETIKE A ŠPORTE člen VV SAZ (2016 – doteraz), člen VV SOV (2016 – doteraz), člen komisie športovcov IAAF (2013 – doteraz), predseda komisie športovcov SOV (2016 – doteraz), predseda komisie športovcov SAZ (2016 – doteraz)

ORTOTECH®

KOMPLETNÁ STAROSTLIVOSŤ PRE NAŠICH KLIENTOV

Ambulancia ortopédie a ortopedickej protetiky

- Vyšetrenie, diagnostika a liečba vrodených i získaných ochorení s prejavmi na pohybovom aparáte
- Návrh optimálnych ortopedických pomôcok pre liečbu dôsledkov úrazov
- Komplexné opatrenia v prevencii druhotných poškodení pohybového aparátu

Fyziatrisko – rehabilitačné oddelenie

Naši kvalifikovaní pracovníci zabezpečujú komplexnú rehabilitáciu pacientov s ochoreniami pri ktorých využívajú vyšetrovacie, diagnostické a liečebné postupy s využitím najmodernejších prostriedkov fyzikálnej terapie:

- **LASER IV. generácie HIRO 3** najmodernejší prístroj určený na laseroterapiu. Systém pracujúci s patentovaným HILT pulzom, ktorý umožňuje nové terapeutické metódy obzvlášť pre hlboko uložené zápal
- **Lokálna kryoterapia** pri úrazoch, zápaloch a ochoreniach pohybového aparátu
- **Pulzná elektromagnetická terapia** liečba degeneratívnych ochorení kĺbov a chrčtice
- **Liečba rázovými vlnami zariadenie Masterpuls MP 100** je to prevratná neinvázna liečba bolesti bez skalpela
- **Ďalšie známe terapie** ako elektroliečba, ultrazvuk, magnetoterapia, biolampa, termoterapia, vodoliečba, masáže, individuálny telocvik a iné

Výroba ortopedických a protetických pomôcok

- Všetky druhy ortéz horných, dolných končatín a trupu ako napr. ortézy prstov, zápästia, lakťa, členkové a kolenné ortézy, fixačné ortézy krku a pod.
- Výroba ortopedických vložiek analogicky alebo digitálne automatizovaným 2D-systémom SCANPED a vákuovým systémom, ktoré sú určené pre všetky športové aktivity
- Všetky druhy protetických pomôcok

ORTOTECH, spol. s r. o.

Nám. L. Svobodu 1, 974 01 Banská Bystrica

Tel.: 048 / 47 29 711, 718, 719

www.ortotech.sk

Moderné diagnostické zariadenie MR prístroj O-SCAN Release3.X primárne určený na vyšetrovanie končatín a kĺbov

Športové vložky 3D GEL

Healthy Time[®]

Kids Athletics

OBČIANSKE ZDRUŽENIE

DETSKÁ ATLETIKA

- CESTA KU ZDRAVIU

©PROTETIKA[®]

SEVITECH

nn marsann

GODUR
DOPRAVNÉ PÁSY

koval[®] systems

